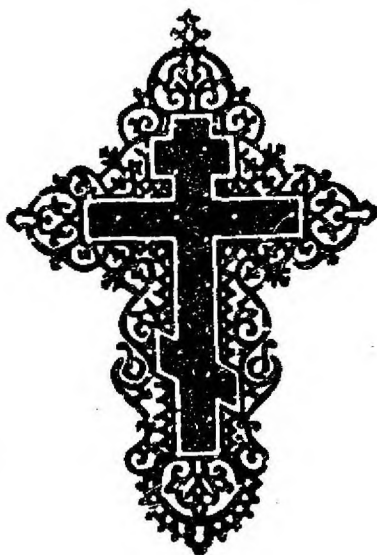

SFÂRȘITUL OMULUI

Ediția originală – 1937

Fără modificările și adaosurile
de tip adventist
din edițiile contemporane,
făcute la
prorociile Sfinților Părinți.

SFÂRȘITUL OMULUI

DIN

Sfintele Scripturi și din scrierile Sfinților părinți
Despre sfârșitul lumii

DE

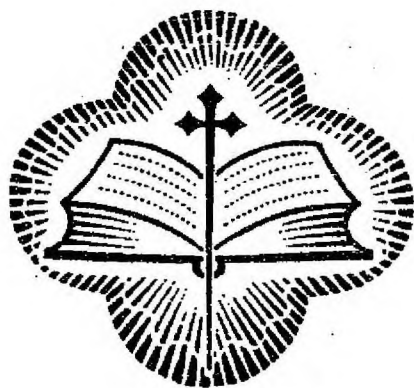
Smeritul între monahi

ZOSIMA PASCAL PRODROMIT

EDIȚIA V

DRINKKINK

TIPĂRIȚĂ CU BINECUVINTAREA
INALT PEA SFINȚITULUI MITROPOLIT
VLADIMIR
INTII STĂTĂTORUL BISERICII
ORTODOXE DIN MOLDOVA
CU STĂRUINȚA PROT. MITR.
IOAN VULPE

SFÂRȘITUL OMULUI

Această sfântă carte o am făcut cu blagoslovenia prea cuviosului și duhovnicescului nostru Părinte Nifon ieroshimonahul, ctitorul și intemeietorul Schitului românesc Prodromul din Sfântul Munte al Atonului.

Sfântul Prooroc *Sofonie* zice: ¹⁾ „Cu sfârșire, să se sfârșească de pe fața pământului, zice Domnul. Sfârșească-se omul, și dobitoacele, sfârșească-se pasările Ceriului, și peștii mării, și vor slăbi necredincioșii, și voi pierde pe cei fără de lege de pe fața pământului, Zice Domnul“; pentru aceasta am găsit de cuviință ca să o numesc cartea aceasta Sfârșitul Omului.

Textele și citatele cuprinse în această carte le-am adunat dela sfinții prooroci, din psalmii lui David, din Sfintele evanghelii, din epistoliile sfinților apostoli și din scrierile multor sfinți părinți, descoperiri și vedenii pentru sfârșitul lumii și pentru venirea lui Antihrist, și pentru fermecătorile și vrăjitoriile lui, cum are să fermece pe oameni, și pedepsele ce are să puie pe creștini, și cum are să trimită draci prin pustii ca să găsească pe călugări și pe mireni creștini, să îi aducă ca să se plece la voia lui, și să îi pedepsească cu răutatea lui.

1) Cap. I, vers 2

Inceputul omului — arată sfârșitul lumii

NARCIS

BUCUREȘTI

1937

Cuvânt către cititorii, cari pun pricini pentru că nu se împlinesc scripturile care s'au zis de Sfinții Apostoli și de Sfinții Părinți

Zis-a Domnul către Avraam :¹⁾ „Știind vei ști că nemernică va fi sămânța ta în pământ strein, și o vor supune pre ea robiei, și o vor necăji și o vor smeri pre ea patru sute de ani. Iar pre neamul acela căruia vor sluji îi voi judeca Eu, Iar după aceea vor eși aicea cu avere multă”.

Așa dar, a zis Domnul către Avraam, că patru sute de ani are să fie seminția lui în robie, și n'a fost întocmai, pentru răutatea evreilor; căci au trecut patru sute trei-zeci și doi de ani, până la eșirea lor din Eghipt. Și proorocul Daniil zice ²⁾: „Și la zilele cele după urmă ale împărăției lor, când se vor plini păcatele lor, se va scula un împărat fără de rușine la față, și care va înțelege gâciturile. Și puterea lui se va întări, măcar că nu cu puterea sa, și minunat va strica și va spori și va face și va pierde pre cei tari și pre poporul cel sfânt”.

1) Fac. Cap. 15, vers. 13, 14.

2) Daniil Cap. 8, vers. 23, 24.

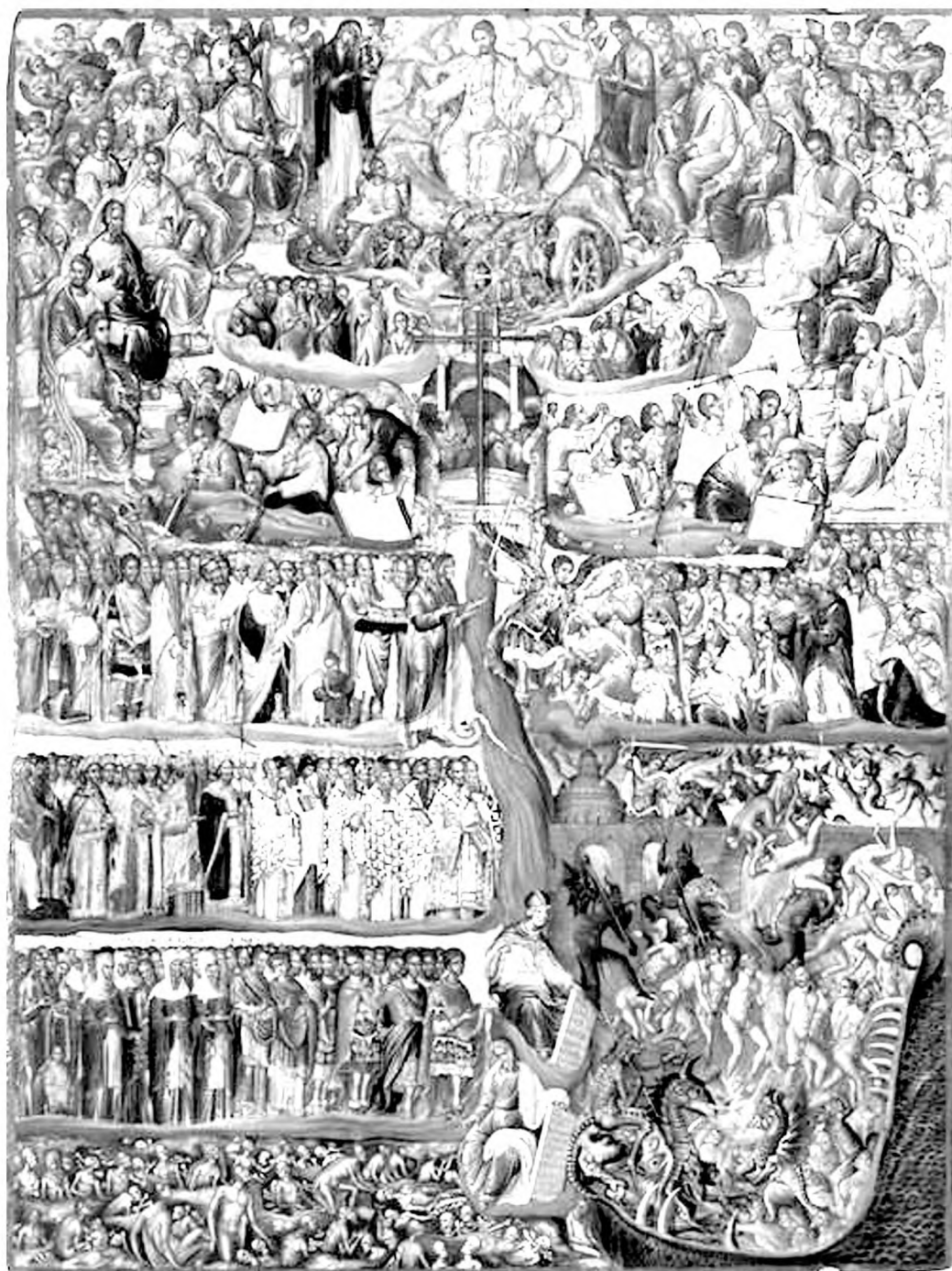
Atuncea vor începe anii durerilor și necazul cel mare și pedepsele ce are să le pue Dumnezeu pre pământ pentru răutățile acelu împărat fără de rușine la față, care este Antihrist, și pentru slujitorii și supușii lui.

Vedeți, vă rog cum zice Proorocul, că nu zice când se vor împlini anii, ci când se vor împlini păcatele, va veni vremea adică, a pedepselor și necazul cel mare.

Asemenea și la Agatanghel scrie pentru robirea Constantinopolului de Turci, că la anii dela Hristos 1452 până la 1453, trebuie să se ia Constantinopolul de Agareni (Turci), precum s'au și împlinit. Și'l vor stăpâni 400 de ani, adică până la 1853, și vedem că nu s'a împlinit întocmai prezicerea, pentru păcatele și nepocăința creștinilor. Că iarăși zice Agatanghel: Așa vor fi creștinii sub robia Agarenilor, precum au fost Evreii sub robia Egiptenilor 400 de ani; însă pentru păcatele lor a mai prelungit Dumnezeu pedeapsa încă 32 de ani, apoi i-au mai pedepsit și în pustia Sinaiului încă 40 de ani și i-au dus în pământul făgăduinței. Astfel se urmează și cu creștinii că la 1453 — adăogând 400 de ani de robie și cu 32 cari s'au mai prelungit la Evreii în Egipt și cu cei 40 în pustia Sinai se fac 1925. Și după acești ani negreșit trebuie să cadă împărația turcească; și după aceasta are să se facă o credință în toată lumea. După cum a zis și Neofil în tâlcuirea șeptimilor lui Daniil Proorocul. Și

îngerii au să pună un împărat în Constantinopol creștin bun și minuni multe și mari au să se facă în Constantinopol.

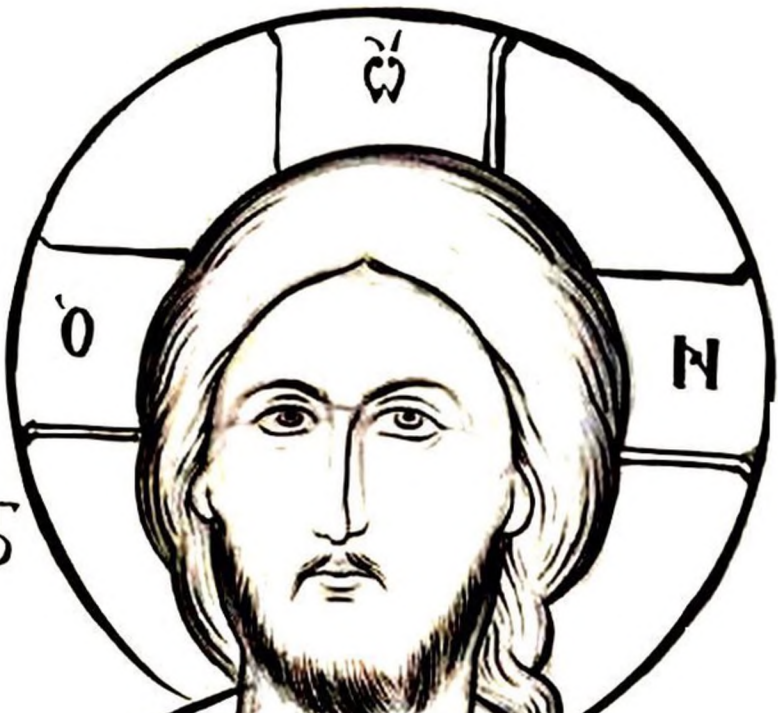
Și văzând noroadele minunile cari au să se facă, au să se lepede toți de eresurile lor și au să vie să se unească cu Biserica răsăritului. Și atunci au să se boteze din Turci și din Evrei mulțime multă.

Ι

Χ

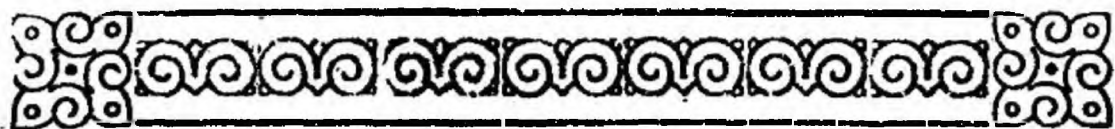

Θ

Υ

Ο ΠΑΝΤ

ΚΡΑΤΩΡ

INTRODUCERE

Precum se fac vestiri prin cetăți și prin orașe de venirea împăratului, așa am făcut și eu această înaintă cuvântare, ca să știe cititoriul ce are să ne vestească nouă această carte, ca să ne îndreptăm prin pocăință a ne întoarce și a face bine, cu ajutorul rugăciunilor prea Curatei Maicii lui Dumnezeu, ca să aflăm milă în ziua înfricoșatei judecăți, și să ne învrednicim în partea celor drepti, ca să moștenim împărăția Cerurilor cu toți sfinții întru nesfârșiți veci, amin. Zice sfânta Evanghelie : „A început Iisus a învăța, și puteri a lucra“, adică : morți a învia, orbi a lumina, schiopi a umbla, leproși a curăți, și bolnavi a ridica. Așa și noi Creștinii, citind sfintele scripturi, precum zice Domnul : „cercați scripturile, că întru dânsule veți afla viața vecinică“... Deci și noi cei omorâți cu păcatele, să înviem lui Dumnezeu cu sufletele prin pocăință, și cei orbiți cu mintea, să ne luminăm simțirile, și cei ce schiopătăm prin căi ne-umbrate și prăpăstioase, ale vieții aceștia, să venim la calea pocăinței, și cei leproși cu păcatele, să ne curățim cu mărturisirea și cu canonul ce ni-l va da duhovnicul, și așa

ne vom curăți de păcatele noastre. Pentru că înfricoșate lucruri se lucrează în veacul de apoi, că și Antichrist într-un acel veac va să vie să-și lucreze ale lui înșelăciuni prin ascultătorii lui cei înșelați de dânsul, căci atâta se luptă de mult diavolul ca să ducă preoți Creștini într-o pierzare, în cât dacă i-ar fi prin puțină și pre cei aleși să îi amăgească, și să-i ducă cu dânsul la muncile cele vecinice¹⁾. Că și pre Domnul l-au ispitit prea vicleanul în pustie, neștiindu-l că este Dumnezeu, și l-au suit în munte înalt, într-o clipeală de vreme și i-a arătat toată lumea, și i-a zis: „mie îmi sunt date toate acestea și cui voiesc le voi da, numai să te închini mie și ți le voi da tie“; că știea diavolul de venirea lui Hristos, dar nu știea când; pentru aceasta ispita pe toți dreptii. Că și Antichrist va să vie la sfârșitul veacului acestuia, cu chipul blând, și smerit și milos-tiv, și va petrece în pustie, în post și în rugăciuni, cu chipul numai, și morți va înviea, și leproși va curăți, însă toate le va face cu năluciri. Pentru că din pustie va veni și de acolo se va umplea de toată puterea satanei, carele va locui într'însul, precum zice sfântul Efrem Sirul; atuncea se va deslega satana din iad, și va locui într'însul.

Numai atuncea a cunoscut satana că au venit Hristos, după ce a îndemnat pe iudei de l-au

1) Matei Cap. 4. vers. 3.

restignit pre cruce și au murit și s'au pogorât la iad, și au surpat puterea satanii ; și acum caută și ispitește tot deauna nu cumva a venit vremea lui Antihrist ; că și dracii mărturisesc singuri, că nu găsesc vre un om ca să i se închine lui satana, că i-ar da să împărătească peste toată lumea. Că numai atuncea ar stăpâni toată lumea precum i s'au dat, ca să supună pre toți oamenii diavolului ca lui Dumnezeu ; și numai trei ani și jumătate va împărăți prea blestematul Antihrist, iar nu în veci precum își nălucește el.

Și când am început a scri pentru anii care are să împărătească Antihrist, și când am zis aceste cuvinte de mai sus, au vrut să mă sugrume și eu i-am zis : dacă te-au slobozit dulcele meu Iisus ca să mă omori, gata sânt să mor de o mie de ori ; și cum am zis aceste cuvinte a fugit dela mine.

Sfântul Ipolit papa Romei zice : că după ce vor trece zece împărați ai Romanilor, adică după căderea Turcilor, al unsprezecilea va împărți Antihrist. Iar sfințitul mucenic Metodie al Patarelor, zice că în vremea aceea când va cădea Turcia, va veni Filip al șaselea cu 18 limbi (națiuni) și va face războiu, care n'a fost nici odinioară. Și atuncea vor pune îngerii împărat la Constantinopole care va împărăți 32 de ani și acesta va goni pre Turci, și îi va împărți în trei părți. O parte o va boteza, a doua îi va supune sub sabie, și a treia o va goni cu mare mânie. Și întorcându-se de la

războiu i se vor descoperi toate comorile cele ascunse în pământ și se vor da în mâna lui, și atunci se vor duce la dânsul toți din toate părțile și își vor cere părțile țărilor care au fost robite de alți împărați, și își vor lua locurile care le au stăpânit alții cu nedreptate, pentru că zice : și se vor întoarce fiește carele la cuiburile părintești, că zice sfântul Metodie : și boul va răgi : adecă țara noastră care era de jaful tuturor. Așijderea vor face națiunile, și își vor lua părțile lor fiește care. Că împăratul acesta așa va fi de bun și de pacinic că va fi ca un tată al tuturor.

Zice sfântul Andreiu cel nebun pentru Hristos : și va împlânzi pre neamul cel plăviț (adecă bălan) să vede că pe Ruși. Tot acest sfânt zice : că atâta aur are să fie de mult în Constantino-pole în cât cu lopata îl va întoarce, și vor fi săracii ca și împărații de bogați. Și iar zice proorocul : și să va umplea pământul lor de aur, și de idoli, (adecă de patimi), și va stăpâni în vremea aceea mai mult curviea, că de la al doilea împărat va începe desfrânarea curviei. Al doilea împărat care va urma după cel bun, va fi rău; acesta va pune legi și dogme ca să ia fiul pre muma lui de muiere, și tatăl pre fiica sa, — și fratele pre sora sa, și vărul pe vara sa, că și el singur va avea pre mama lui de muiere și pre fiica sa, iară cei ce nu vor asculta de poruncile lui, cu amară moarte vor fi omorâți, și aceia cari vor răbda moartea pentru ca să păzească poruncile lui

Dumnezeu, vor fi la un loc cu Sfântul Ioan Botezătorul întru Impărăția lui Dumnezeu.

Al treilea împărat va înființa închinarea de idoli și câți se vor închina la idoli, în vremea acestui împărat, pământul lor se va umplea de șerpi și vor mușca pe cei ce se vor închina idolilor și vor muri, precum pe jidovii care cârteau în pustie, îi mușca șerpii și muriau ; și în vremea aceia multe semne cerești se vor arăta : trăsnete și fulgere, focuri se vor arăta, și multe insule și cetăți și sate se vor cufunda pentru multele cutremure ce vor fi pe pământ spre arătarea mâniei lui Dumnezeu. Al patrulea împărat va veni de la Arabia; acesta va fi bun și va înălța bisericile cele stricate și va împărăți 12 ani.

Al 5-lea împărat va veni de la Etiopia, și acesta va fi bun și va împărăți un an. În vremea împăratului acestuia va porunci Dumnezeu îngerilor săi ca să adune părticelile cele risipite în toată lumea ale cinstitei și de viață făcătoarei Crucii Domnului, și să o facă iarăși întreagă precum au fost când s'a răstignit Domnul pe dânsa, și se va da în mâna împăratului acestuia precum zice sfântul Metodie al Patarelor. Acesta își va vedea moartea mai înainte, și va merge la Ierusalim ca să moară, pentru că acolo șade Impărăția lui Dumnezeu ; și mergând la Golgotha cu sfântul lemn împreună cu îngerii și cu norodul, îl va pune în locul unde s'a răstignit Domnul, și va pune pe pământ coroana lui și se va ruga.

zicând : Doamne, Doamne, de când s'a arătat cinstită Crucea Ta, lumea s'a luminat și puterea satanei s'a surpat, și cu Crucea Ta ai sfărâmat puterea iadului, adecă cu patima Ta cea de bună voie. Cu semnul Crucii tale Stăpâne, sfinții, puteri au lucrat, și pre idoli au sfărâmat și mucenici i-ai făcut. Crucea este slava bisericeii, Crucea este întărirea bine-credincioșilor creștini, Crucea este biruința bine-credincioșilor împărați. Doamne, de acum nu vor mai fi creștini mulți în lume, — însă tot vor fi ; și mai multe de cât acestea va zice. Apoi mai zicând : „Acum slobozești pre robul tău Stăpâne, duple cuvântul tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, care ai gătit înaintea feții tuturor noroadelor, lumină spre descoperirea neamurilor, slava norodului tău Israil“. Și vor lua îngerii cinstita Cruce, și se vor sui cu ea la ceruri, și vor lua îngerii și sufletul împăratului.

Pentru rugăciunea aceasta am căutat ca să o găsesc la Greci prin multe cărți și nu o am găsit nicăerea, am adus dela peștera Sfântului Atanasie din Aton vre-o 3 cărți vechi format mare scrise cu mâna de vre-o trei sute de ani, și nu o am găsit ; așa văzând, am părăsit de a mai căuta. Așa sezând eu pe căpătâi în sus, fiind-că eram bolnav de stomah de vre-o șapte ani, și cum ședeam văz un tânăr lângă mine cu haine albe îmbrăcat, și cu brâu încins pe la mijloc, lat ca de un rup (un lat de mână) verde închis plin fiind de cruci mici de aur. Și mi-a zis : să știi că ceea ce

cauți tu să pui în cartea ta este scrisă în cărțile sfântului Ion gură de aur.

Și sfântul Metodie al Patarelor, zice pentru împăratul acesta, că va împărți împărăția lui la patru fii ai lui. Unul va împărți la Roma veche, al doilea la Constantinopole, al treilea la Alexandria, al patrulea la Salonic.

Se vede că pe cel mai mare îl va pune tatăl lui împărat la Roma, mai înainte de moartea sa. Că sfântul Andrei zice numai de trei și aceștia numai o sută cinczeci de zile vor fi în pace, și din zavistia satanii vor ridica între dâșii războiu ; și vor lua pre preoți și pre monahi în oaste, încă și pre copiii cei de șapte ani, și atâta se vor bate la Salonic, cât se va stinge neamul bărbătesc ; și în vremea aceea vor tăbări șapte femei pe un bărbat și nu vor găsi. Că Salonic se tâlcuește : nebuna biruință. Și pentru al șaselea împărat care va împărți în Constantinopole împreună cu fiica sa, zice sfântul Andrei așa : se va ridica un viteaz dela Marea Neagră, și va împărți în vremea celor patru frați, și după moartea lui va împărți fiica lui. Se vede că va răpi acesta împărăția dela cei patru frați, fiindcă ei se băt看 pre la Roma și pre la Alexandria (Egipt). Și după dâșul va lăsa pre fiica lui la împărăție, prea spurcata această muere, biciu al diavolului. Că aceasta va spurca sfintele biserici, și va pune să cânte cu chitare și cu muzici prin biserici, să cânte cântece spurcate, și să joace, și sfintele

mese să le răstoarne, și va aduna sfintele cărți din tot Constantinopolul și le va arde, și va spurca mulțime de suflete, și va strica mulțime de prunci. Că în vremea ei vor lipsi partea bărbătească pentru mulțimea războaielor ce vor fi. În vremea aceasta, se vor ucide oamenii pre drumuri: va omorî fiul pre tatăl lui, și tatăl va omorî pe fiul lui, și maicele pre fiicele lor, fiicele pre maicele lor, și frate pre frate, și surori pre surori, și vecin pre vecin se vor ucide și alte mii de răutăți se vor face, și spurcăciuni nenumărate, de această prea spurcată împărăteasă; și cu Dumnezeu a se bate va cugeta și cerurile va voi a-i sfărâma. Și se va pierde cufundându-se cu tot Constantinopolul. Că în vremea împărătesii aceștia se va împlini cuvântul din Apocalips: Că se va lua pacea depre pământ: și se vor omorî oamenii unii pre alții.

Și în anul acela când va fi bătaie la Salonic, vor veni dela China șaptezeci și doi de împărați și vor strica îngrăditura care o au făcut Alexandru Macedon, și când vor veni aceștia în pământul creștinilor vor face atâtea răutăți care nu s'au făcut nici odinioară, precum zice proorocul Iezechiel¹⁾ „La sfârșitul veacului te voi ridica eu, zice Adonai Dōmnul, pre tine Gog, și vei veni în pământul lui Israil (adecă al Creștinilor) ca negura care acopere pământul; cu cai și călăreți,

1) Cap. 38 și 39.

și cu căruțe, și eu te voi pogori în pământul lui Israil; și eu voi pierde arcul tău din mâna ta cea dreaptă, și săgețile tale din mâna ta cea stângă, și te voi pierde desăvârșit. Și voi aduna hiarele pământului, și păsărele Ceriului, și te vor mânca în pământul lui Israil“. Și pre câți vor rămânea nemâncați de hiare și de pasările ceriului, îi va pierde Domnul cu fulgere, și cu trăsnete, și cu piatră de grindină. Pre cum în vremea lui Isus al lui Navi pre vrăjmașii lui, care neputându-i el să îi bată, i-au bătut Domnul cu piatră, și i-au perdut pre toți. Așa și pre Chinezi îi va perde Domnul. Că atâtea răutăți vor face bisericilor lui Dumnezeu, că le vor preface în grajduri de cai, și vasele cele sfinte le vor unge cu spurcăciuni, și vor mânca pre oameni de vii, și sângele lor îl vor bea. Și aceasta zice proorocul Iezechiel: că vor aduna creștinii oasele cele rămase dela hiare, și vor pune semn unde vor găsi vre un os de om, ca să le adune spre îngropare în cimitir; că și cetate vor face, și se vor numi cimitirul lui Gog. Și zice proorocul: și vor locui ostroavele în pace. Iar Domnul zice la sfânta evanghelie: ¹⁾ „Că va fi în zilele acelea necaz ca acela care n'a fost până acum din începutul zidirei, care a zidit Dumnezeu și nici va mai fi.“ Și atunci îndată se va ridica Antihrist împărat, și se va scula cu mare mânie asupra creș-

1) Ev. Marcu 13. V. 19

tinilor ; și atât de mari munci atunci are să pue asupra creștinilor, cât și îngerii se vor înfricoșa, căci prea spurcatul și prea blestematul nu va putea să sufere ca să audă de numele lui Hristos.

Am socotit să însemnăm aicea pre toți împărații care vor fi de la căderea Turcilor până la sfârșit.

Scrie sfântul Ipolit papa Romei : dacă vor trece zece împărați ai Romanilor va împărăți Antihrist. Cel dintâi este care îl vor pune îngerii. Al doilea va fi rău, că va pune legi și dogme oamenilor, — să curvească cu slobozenie cu rudeniile : tatăl cu fiica sa, și feciorii cu maicele lor, frații cu surorile lor și veriții cu verișoarele lor. Al treilea, care are să înființeze închinarea de idoli. Al patrulea, care va veni dela Arabia. Al cincilea dela Etiopia. Al șaselea dela Marea neagră, și cu cei patru feciori ai celui bun se fac zece ; iar Antihrist va fi al unsprezecilea. Că zice proorocul pentru veacul de la sfârșit că se va scula pruncul cu sfadă asupra celor bătrâni; cel prost asupra celui învățat ; sluga asupra stăpânului; vecinul asupra aproapelui ; muerea asupra bărbatului și bărbatul asupra muerei. Că zice proorocul : când veți vedea acestea toate făcându-se vai ; că zilele izbândirei vin, și mânia lui Dumnezeu nu va zăbovi.

La a doua lege¹⁾ : „și a zis Domnul : Intoarce-

1) Moisi a II-a Lege Cap. 32, V. 26.

voiu fața mea despre dânșii, și voiu arăta ce va fi lor în cele de apoi, că neam îndărătnic este, fii la care nu este credință întru dânșii. Ei m'au întăritat pre mine întru cel ce nu este Dumnezeu, mânia-tu-m'au întru idolii săi, și eu voiu întră-râta pre ei întru cel ce nu este neam, întru neamul cel neînțelegător voi mânیا pre ei. Că foc s'a aprins din mânیا mea, arde-va până la iadul cel mai de jos, mânca-va pământul și rodurile lui, arde-va temeliile munților. Aduna-voiu la ei rele, și săgețile mele voiu sfârși întru dânșii. Topindu-se de foame și de mâncarea păsărilor, și gârbovire nevindecată. Dinți de hiare voiu trimite asupra lor, cu mânیا celor ce se târăsc pe pământ. Din-ațară îi va sfârși pre dânșii sabia și din cămări frica; tânărul cu fata, sugătorul cu cel desăvârșit bătrân. Zis-am, risipi-voi pre ei și voiu face să înceteze dintre oameni pomenirea lor. Că neam ce și-au perdut sfatul este, și nu este întru dânșii știință. Au doară nu iată acestea toate s'au adunat la mine, și s'au pecetluit întru comorile mele? In ziua izbândirei voiu răsplăti. In vremea când va rătăci piciorul lor. Că aproape este ziua pierii lor, și sânt de față cele gătite vouă“.

DIN PSALMII LUI DAVID¹⁾

„Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-au glasul său cel prea înalt, clătitu-s'au pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinitoru nostru, Dumnezeuul lui Iacov. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care au pus pe pământ, stricând războaie până la marginile pământului. Arcul va sfărâma și va frânge armurile și pavezile le va arde cu foc. Înălța-mă-voiu între neamuri, înălța-mă-voiu pre pământ.

T A L C U I R E

Acestea vor fi când se vor ridica cu război cele șapte puteri și vor veni la Constantinopol cu războiu general. Pentru aceștia zice psalmul acesta : „turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile. Pentru minunile ce se vor face atunci cea în Constantinopol, se vor întoarce toate neamurile dela eresurile lor, și se vor uni cu Biserica răsăritului. Pentru aceasta zice psalmul acesta „Plecatu-s'au împărățiile, dat-au glasul său ce

1) Psal. 45 stih. 6.

prea înalt“: Adecă Dumnezeu și-a dat glasul său și oamenii l’au primit. Că în vremea când se vor bate, vor auzi toți glas din cer strigând: stați, stați, ajunge ; aceasta s’a făcut pentru cei neînțelegători, adecă să își cunoască rătăcirea lor, și să vie către Biserica răsăritului.

Și zice : „Clătitu-s’au pământul; Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru Dumnezeu lui Iacov“. Adecă nu ne-au lăsat ca să cădem în vre-un eres. „Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu pre pământ“. Aicea zice : pentru toate neamurile ce le chiamă Dumnezeu, pentru ca să vadă minunile ce au să se facă în vremea aceia. „Minunile care au pus pre pământ: stricând războaiele până la marginile pământului“. După bătăia aceasta, nu se vor mai bate până în vremea celor patru frați. „Arcul va sfărâma, și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc“. Și au să le prefacă în fiare de plug, și seceri, uneltele cele de lemne are să le ardă în șapte ani, și nu vor tăia lemne din duminică. Aicea zice proorocul Iezechiel și pentru cei dela China când vor veni în pământul Creștinilor ; și îi va perde Domnul cu trăsnete și fulgere, pentru că zice la Apocalips : că vor fi atâția de mulți ; ca nisipul mării.

Psalmul 71, stih. 7.

„Răsări-va în zilele lui dreptatea, și mulțimea păcii, până ce se va lua luna“.

T â l c u i r e

Luarea lunii — se tâlcuește căderea împărăției turcești cu desăvârșire și nu se va mai ridica.

Stihul acesta este pentru împăratul cel bun care au să-l pue îngerii. Și va domni dela mare, până la mare, și dela râuri până la marginele lumii. Că împăratul acesta are să boteze toate neamurile cu sfântul botez.

Psalmul 74, stih. 2. — „Când voi lua vreme eu dreptate voi judeca. Topitu-s'a pământul și toți cei ce locuiesc pre dânsul“.

Psalmul 75, stih. 3. — „Acolo au zdrobit țăriile arcelor, arma și sabia și războiul“.

Proorocul Isaia ¹⁾ : „Și va judeca între neamuri și va muștra popor mult, și-și vor face săbiile sale fiare de plug și sulilele seceri, și nu va ridica neam împotriva altui neam sabie, și nu se vor mai învăța a se bate. Pentrucă s'a umplut țara lor de argint și de aur, și nu era număr visteriei lor“. Deși am scris în mai multe locuri pentru această pricină le repet numai pentru mai multe mărturii.

Proorocul Isaia zice ²⁾. „Și voi pune lor domni tineri, și cei batjocoritori îi vor stăpâni pre ei. Și va năvăli popor, om asupra omului, și om asupra vecinului său, și se va scula cu sfadă pruncul asupra celui bătrân, și cel necinstit asupra celui de cinste“.

1) Cap. 2. V. 4.

1) Și iarăși. Și se vor apuca șapte femei de un om în ziua aceea zicând : pâinea noastră vom mânca și cu hainele noastre ne vom îmbrăca, numai numele tău să se cheme preste noi, ia ocara noastră“.

2) „Ridicați semn pe vârful muntelui, înălțați glas lor, nu vă temeți chemați cu mâna, deschideți boieri. Eu voi rându și voi povățui pre dânșii, uriași vor veni să plinească mânia mea, bucurându-se și semețindu-se. Glas de neamuri multe pre munți asemenea cu neamuri multe, glas de împărați și de neamuri adunate. Domnul Savaot a poruncit neamului întrarmat, ca să vie din pământ de departe de la marginea temeliei cerului. Domnul și întrarmații lui, să strice toată lumea. Plângeți că aproape este ziua Domnului și sfărâmare de la Dumnezeu va veni. Pentru aceea toată mâna va slăbi și tot sufletul omului se va spăimânta. Turbura-se-vor bătrânii și-i vor cuprinde dureri, ca pe femeea ceea ce naște, și se vor plânge unul către altul și se vor spăimânta, și-și vor schimba fața sa în chipul focului. Că iată ziua Domnului vine nevindecată de mânie și de iuțime ca să facă lumea pustie, și să piardă pre păcătoși dintr'însa. Că stelele cerului și Orionul și toată podoaba cerului nu-și vor da lumina, și se va întuneca soarele răsărind și luna nu-și va da lumina sa“.

1) Pror. Isaia Cap. 4. Vers. I.

2) Pror. Isaia Cap. 13. Vers. 2.

Tot Isaia ¹⁾ „Iată Domnul va strica toată lumea și o va pustii pre ea, și va descoperi fața ei, și va risipi pre cei ce locuesc într'însa“.

Asemenea ²⁾. „In ziua aceea aduce-va Dumnezeu sabia cea sfântă și mare, și tare asupra balaurului ce fuge și asupra balaurului celui încolăcit, și va ucide pre balaurul cel din mare“.

Și iarăși ³⁾. „Apropieați-vă neamuri, auziți boieri, auză pământul și cei ce locuesc pre dânsul, lumea și poporul cel dintru dânsa. Că mâniea Domnului este preste toate neamurile și urgiea Lui preste numărul lor, ca să i prindă pre ei, și să-i dea la jungiere. Și cei răniți ai lor se vor lepăda, și cei morți și se va sui putoarea lor, și se vor uda munții cu sângele lor. Și se vor cutremura toate puterile ceriului, și se va învălui ceriul ca o hârtie, și toate stelele vor cădea ca frunzele de pre viță, și ca frunzele din smochin. Imbătatu-s'au sabia mea în ceriu. Și să vor preface văile ei în rășină și pământul ei în pucioasă, și va fi pământul ei arzând ca rășina. Noaptea și ziua, și nu să va stânge în vreme vecinică, și să va sui fumul ei în sus între neamuri și în vreme multă se va pustii“.

Iată ⁴⁾. „Cu mânia mea voi pustii marea și voi deșerta răurile, și să vor usca peștii lor nefiind

1) Cap. 24, Vers. 1.

2) Cap. 27, Vers. 1.

3) Cap. 34. V. 1.

4) Cap. 50. V. 2.

apă și vor muri de sete. Imbrăca-voiu ceriul cu întuneric și ca un sac voiu pune acoperământul lui“.

Asemenea și Proorocul Ieremia scrie¹⁾ „Dela Dan vom auzi glasul iuțimei cailor lui, de glasul rânchezăeri cailor călărimei lui, s'a clătit tot pământul, și va veni și va manca de tot pământul și plinirea lui, celatea și pre cei ce locuesc într'însa. Pentru că iată eu trimit la voi șerpi omorători, căroră nu este descântare. Și vor mușca pre voi fără vindecare cu durerea inimei voastre cei slabe“.

T â l c u i r e

Aceste stihuri le zice proorocul pentru Dan, pentru că Antihrist se va naște din seminția lui Dan; și acestea care le zice pentru glasul iuțimii cailor lor, când va împărăți el, să va ridica cu războiu asupra Creștinilor. Că zice Domnul : „Iată eu trimet la voi șerpi, căroră nu este descântare, și vă vor mușca pre voi fără de vindecare. Șerpii sunt slujitorii lui Antihrist ; și pre care îi vor înșăla și îi vor pecetlui cu pecetea lui, nu mai pot să se mântuească fără de mare pocăință; pentru aceasta zice : și vă vor mușca pre voi fără de vindecare.

La Proorocul Ieremia²⁾. „Și iată eu trimit pes-

1) Ierem. Cap. 8. V. 16,

2) Cap. 16. V. 15.

cari mulți zice Domnul, și îi vor pescui pre ei și după aceea voiu trimite mulți vânători, și îi vor vâna pre ei, de pre tot muntele, și de pre tot dealul, și din crăpăturile pietrilor. Că ochii mei sunt preste toate căile lor, și nedreptățile lor nu s'au ascuns dinaintea ochilor mei. Și voiu răsplăti îndoit răutățile lor, și păcatele lor cu care au spurcat pământul meu întru mortăciunile urăciunilor sale și întru fără de legile sale, cu care au umplut moștenirea mea“.

1) „Așa zice Domnul : iată relele vin de la neam asupra neamului, și volbură mare, este de la marginea pământului. Și vor fi răniți de Domnul în ziua Domnului dela marginea pământului și până la marginea pământului, nu se vor îngropa, în gunoii pre fața pământului vor fi“.

2) „Că urgia Domnului a eșit mâniașă, eșit-a urgie hrănindu-să : preste cei necredincioși va veni. Nu să va întoarce urgia mâniei Domnului, până ce va face și până ce va așeza întreprinderea inimii lui. In zilele cele de apoi veți cunoaște acestea...“

3) „Iată norod vine dela miază-noapte și neam mare și împărați mulți să vor scula dela marginea pământului. Care are arc și sabie, silnic este și nu îi va fi milă, glasul lui ca marea va

1) Pror. Ieremia Cap. 25. V. 32,

2) Cap. 30 V. 19.

3) Cap. 50. V. 41.

sună, pre cai vor încăleca gătiți ca focul spre războiu.

1) „Și vor scăpa cei ce vor fi în munți ca niște porumbițe cercetătoare și pre toți voi omori, pre fie care întru nedreptățile sale.

Toate să vor slăbănogi, și toate coapsele se vor spurca cu umezală, și să vor încinge cu saci și îi va acoperi pre ei spaima, și preste toată fața rușine, și preste tot capul pleșuvire. Argintul lor lepăda-se-va în uliți și aurul lor se va trece cu vederea. Aurul lor nu va putea să îi mântuiască pre ei în ziua mâniei Domnului. Sufletele lor nu se vor umplea, și pântecel lor nu se va sătura. Că pricină s'au făcut nedreptățile lor“.

2) „Că aceasta zice Adonai Domnul către Tir : Au nu de glasul căderii tale, când vor geme răniții tăi, când se va scoate sabia în mijlocul tău, se vor clăti ostroavele ? Și se vor pogori de pre scaunele lor toți domnii din neamurile mării. Și vor lua mitrele de pre capetele lor, și de îmbrăcăminte lor cea pestriță se vor desbrăca ; cu spăimântare se vor spăimânta, pre pământ vor zăcea, și se vor teme de pierderea lor, și vor sus-pina asupra ta. Și vor lua asupra ta plâns, și vor zice ție : cum ai pierit și te-ai surpat în mare, cetatea cea lăudată ; care a fost tare și mare, ca și locuitori săi. Și se vor teme ostroavele din ziua

1) Iezechiel Cap. 7. V. 16.

căderii tale și se vor turbura ostroavele în mare de eșirea ta. Că acestea zice *Adonai* Domnul : când te voi pune pre tine cetate pustiită ca cetățile cele ce nu să lăcuesc, și voi aduce asupra ta adâncul, te va acoperi apă multă. Și te voi pogorî la cei ce se pogoară în groapă, la norodul veacului și te voi pune să lăcuești întru adâncul pământului“.

¹⁾ „Fost-a cuvântul Domnului către mine, zicând : Fiul omului, întărește fața ta spre Gog și spre pământul lui Magog, spre biruitorul căpeteniei lui Mesoh și Tovel și proorocește pentru dânsul, și zi lui : Acestea zice *Adonai* Domnul : Iată eu asupra ta Gog și asupra pământului lui Magog, biruitorul căpeteniei Mesohului și Tovelului. Și te voi aduna pre tine și toată puterea ta, cai și călăreți îmbrăcați în platoșe toți, adunare multă, scuturi și coifuri și săbii. Persi și Etiopi, și Livii și Lidii, toți cu coifuri și cu scuturi, și neamuri multe cu tine. Gătește-te, gătește-te, pre tine însu-ți tu și toată adunarea ta cea adunată cu tine. Și vei fi mie înainte strajă. Din zile multe se va găti, în anii cei de pre urmă va veni și va veni la pământul cel stricat de sabie, adunați din neamuri multe, în pământul lui Israil (adecă al creștinilor) care s'au pustiit din toate părțile, și acesta dintru neamuri au eșit și vor locui în pace toți. Și te vei sui ca ploaea, și vei veni ca norul, și vei acoperi pământul, și vei fi tu și toți cei dinprejurul tău și neamuri multe cu tine. Pentru

aceia proorocește fiul omului ! și zi lui Gog : Acestea zice Domnul : au nu în ziua aceea când va locui norodul meu Israil, în pace, (adecă creștinii) te vei ridica ? Și vei veni dela locul tău, dela marginea mezii-noptii, și neamuri multe cu tine, călăreți de cai, toți adunare mare și putere multă. Și te vei sui asupra norodului meu Israil ca un nor să acoperi pământul. În zilele cele de pre urmă va fi, și te voi aduce în pământul meu ca să te cunoască neamurile, când mă voi sfinți eu întru tine înaintea lor. Și va fi în ziua aceea, în ziua care va veni Gog asupra pământului lui Israil, zice *Adonai* Domnul : suisă-va mânia mea. Și în râvna mea, cu focul mâniei mele am grăit, că va fi în ziua aceea cutremur mare pre pământul lui Israil. Și se vor clăti de fața Domnului peștii mării și pasărele ceriului, și fiarele câmpului și toate jivinele cele ce se târăsc pre pământ, și toți oamenii cei de pre fața pământului, și se vor sparge munții, și să vor afunda văile, și tot zidul pre pământ se va surpa. Sabia omului va fi asupra fratelui său. Și-l voi judeca pre el cu moarte și cu sânge, și cu ploae înecătoare, și cu pietre de grindină, și cu foc, și peatră pucioasă voi ploua preste el și preste toți cei ce sunt cu el, și preste neamuri multe care sunt cu el. Și mă voi mări și mă voi sfinți și mă voi cunoaște înaintea a multor neamuri, și vor cunoaște că eu sânt Domnul.

1) „Și te voi surpa peste munții lui Israil, și vei cădea tu și toți cei dimprejurul tău și neamurile cele ce sunt cu tine, da-se-vor la mulțime de păsări și la toată sburătoarea și la toate liarele câmpului, te-am dat pe tine, să te mănânce. Pre fața câmpului vei cădea, că eu am grăit: *Adonai* Domnul. Și voi trimite foc preste Magog și vor lăcui ostroavele în pace, și vor cunoaște că eu sunt Domnul. Și numele meu cel sfânt, să va cunoaște în mijlocul norodului meu Israil, și nu se va mai spurca numele meu cel sfânt, și vor cunoaște toate neamurile, că eu sunt Domnul cel sfânt întru Israil. Iată vine și vei cunoaște că va fi, *Adonai Domnul*: aceasta este ziua în care am grăit. Și vor eși cei ce lăcuesc în cetățile lui Israel, și vor arde armele și pavezele și sulitele și arcele și săgețile și toegele de mâni și lăncile și vor ațâța cu ele foc în șapte ani. Și nu vor lua lemne din câmp, nici vor tăea din dumbravă, ci armele le vor arde cu foc, și vor prăda pre cei ce i-au prădat pre ei și vor jefui pre cei ce i-au jăfuit pre ei, zice Domnul, și va fi în ziua aceea, da-voiu lui Gog loc numit mormânt întru Israil, îngropare celor ce au venit la mare, și vor zidi împrejur gura văei. Și vor îngropa acolo pre Gog și toată mulțimea lui, și se va chema atunci îngroparea lui Gog. Și îi vor îngropa pre ei casa lui Israil, ca să se cu-

1) Pror. Iezechil Cap. 39. v. 4.

rătească pământul în luna a șaptea, și îi va îngroapa pre ei tot norodul pământului, și va fi lor numită ziua în care m'am slăvit, zice Domnul.

1) „Și pururea voi trimete oameni care vor umbla prin tot pământul, și vor căuta ca să îngroape pre cei rămași pre fața pământului, și să-l curățească pre el, după luna a șaptea vor cerca. Și tot cel ce va umbla pre pământ, și va vedea os de om, va pune semn lângă el, până când îl vor îngropa îngropătorii în Ghe în cimitirul lui Gog. Că și numele cetăței să va chema cimitir, și se va curăți pământul. Și tu fiul omului! Acestea zice *Adonai* Domnul : grăește către toată pasărea sburătoare, și cătră toate hiarele câmpului : adunați-vă și veniți, adunați-vă din toate laturele de prin prejur la jertfa mea cea mare, care am jertfit vouă în munții lui Israil, veți mânca carne și veți bea sânge. Cărnurile uriașilor veți mânca și sângele domnilor pământului veți bea, berbeci, și țapi, și viței, toți grași. Și veți mânca grăsime de vă veți sătura, și veți bea sânge de vă veți îmbăta din jertfa mea care am junghieat vouă. Și vă veți sătura din masa mea, de cal și de călăreț, de uriaș și de tot bărbatul războinic, zice Domnul. Și voi da slava mea întru voi, și vor vedea toate neamurile judecata care am făcut și mâna mea care am adus preste ei.

1) Pror. Iezechil Cap. 39. v. 14.

T â l c u i r e

Acestea toate câte le zice proorocul sunt pentru rasa galbenă, Japonezi și Chinezi. Și îi va perde Domnul cu peatră de grindină, precum în vremea lui Isus al lui Navi, când au intrat în pământul făgăduinței și să bătea cu cei de alt neam, că pre câți au rămas neucși dela bătae, i-au perdat Domnul cu peatră, așa va face Domnul și Chinezilor când vor veni în pământul Creștinilor în vremele cele mai de pre urmă.

1) „Și la zilele cele de pre urmă ale împărăției lor când vor plini păcatele lor, se va scula un împărat fără de rușine la față, și carele va înțelege ghiciturile. Și puterea lui să va întări, măcar că nu cu puterea sa, și minunat va strica și va spori, și va face, și va perde pre cei tari, și pre norodul cel sfânt. Și jugul sarcinei lui se va spori, viclesug va fi în mâna lui, și cu inima sa se va mări, și cu viclesug va strica pe mulți, și spre perderea multora va sta, și ca pre niște ouă în mâni va zdrobi pre ei. Și vedenia cea de seară și cea de dimineață ce s'au zis, adevărată este, și tu pecetluște vedenia, că după zile multe va fi“. Acesta despre care zice proorocul aicea, are să fie Antihrist.

2) „Și vor intra întru el Kiții cei ce es, și se va smeri, și se va întoarce, și se va mânâia pre

1) Pror. Daniil. Cap. 8 V. 23,

2) Pror. Daniil. Cap. 11. V, 30,

așezământul de lege cel sfânt. Și brațuri și seminții dintre el se vor scula, și vor spurca sfințirea puterniciei, și vor muta neîncetarea, și vor da urâciunea celor stinși.

Și cei ce fac fără de legile, așezământul de legi vor aduce întru alunecări, și noroadele cele ce cunosc pre Dumnezeu lui să vor întări și vor face. Și cei pricepuți ai norodului pricepe-se vor la multe, și vor slăbi întru sabie, și întru pară de foc, și întru robie și întru jaf de zile. Și slăbind ei, se vor ajuta cu ajutor mic; și se vor adaoge la ei mulți întru alunecări. Și din cei ce înțeleg vor slăbi a-i lămuri pre ei, și a-i alege și a-i înălbi până la sfârșitul vremii, că încă va fi vreme. Și va face duple voea lui, și împăratul se va înălța și se va mări preste tot Dumnezeu și peste Dumnezeu Dumnezeilor, și va grăi cu semeție, și va îndrepta până unde se va sfârși mânia; că spre sfârșire va fi. Și spre toți Dumnezeii părinților săi nu va înțelege, și pofta femeilor, și spre tot Dumnezeu nu va înțelege. preste toți se va mări. Și pre Dumnezeu Maozin în locul său va mări, și pre Dumnezeu care nu l'au cunoscut părinții lui îl va mări, cu aur și cu argint și cu pietre scumpe, și întru poftă.

Și va face acestea ca să întărească țăriile cu Dumnezeu strein căruia va cunoaște și va înmulți mărirea și va supune pre mulți, și pământ va împărți în daruri”.

4¹⁾ Că zile multe vor șede fiii lui Israil fără de împărat și fără de căpetenie și fără de jertfă și fără de altariu și fără de preoție și fără de arătător. Și după aceasta să vor întoarce fiii lui Israel și vor căuta pre Domnul Dumnezeul lor. Și se vor minuna întru Domnul și întru bunătățile lui în zilele cele de-apoi.

Osiea. Cap. 4 stih, 1. „Ascultați cuvântul Domnului fiii lui Israel, că va să judece Domnul pre cei ce locuiesc pământul, că nu este adevăr, nici milă, nici cunoștința lui Dumnezeu pre pământ. Blestem și minciună, și ucidere și furtisag și preacurvie s'a vărsat pe pământ, și singuri cu singuri se amestică. Pentru acela va plânge pământul și se va împutina cu toți cei ce locuiesc pre dânsul, cu hiarele țarinei, cu cele ce se târăsc pre pământ și cu păsările ceriului, și peștii mării se vor împutina”.

„²⁾ Incețat-au jertfa și turnarea din casa Domnului, plângeți preoți, cari slujiți altarului Domnului. Că s'au pustiit câmpurile, să plângă pământul, că s'au stricat grâu, vinul s'au uscat, untul de lemn s'au împutinat. Uscatu-s'au plugarii, plângeți moșiele pentru grâu și pentru orz, că au pierit culesul din țarină. Viea s'au uscat și smochiniș s'au împutinat, rodiile și finicul și mărul și toți copacii țarinei s'au uscat, că au rușinat bucuria fiii oamenilor. Incingeți-vă și plân-

1) Pr. Osie Cap. 3 V, 4.

2) Pr. Ioil Cap. 1, V. 9.

geți, preoților, plângeți cei ce slujiți altarului, intrați, dormiți în saci cei ce slujiți lui Dumnezeu, că au încetat din casa Dumnezeului vostru jertfa și turnarea. Sfințiți post, vestiți slujba, adunați pre bătrâni, pre toți cei ce locuiesc pământul, în casa Domnului Dumnezeului vostru, și strigați către Domnul întins. Vai mie!!! vai mie!!! vai mie!!! în zi, că aproape este ziua Domnului, și ticăloșie din ticăloșie va veni. Că înaintea ochilor voștri au perit bucatele din casa Dumnezeului vostru veselie și bucuria. Sărit-au junicele în esele lor, perit-au visteriele, surpatu-s'au teascurile, că au secat grâul. Ce ne vom aduna nouă? Plâns-au cirezile boilor, că n'aveau pășune, și turmele oilor au perit. Către tine Doamne voi striga, că focul au ars cele frumoase ale pustiei, și para focului au aprins toate lemnele țarinei. Și dobitoacele câmpului au căutat spre tine, că au secat izvoarele apelor, și focul au mâncat cele frumoase ale pustiei”.

T Â L C U I R E

Fraților creștini, mari și înfricoșate lucruri au să se lucreze în vremea lui Antihrist, că va porunci prea spurcatul la slujitorii lui, ca să facă curvii, în fața lumii, vor cumpăra copii parte bărbătească și femeiască spre stricare și spurcare, atuncea va stăpâni sabia cea cu două ascuțisuri a curviei, văpaia cea nestinsă. Sfântul Nil al Atonului, zice că vor face chipul lui Antihrist

cioplit de piatră și de lemn, și se vor închina chipului ca lui Dumnezeu. Iar proorocul în citatul de mai sus zice pentru sfârșitul pământului, că se vor aprinde toate metalurile dintr'însul cele-a făcut Dumnezeu și vor arde pământul și toate stihile (elementele) și se vor desființa toate. Atuncea vai tuturor oamenilor, dobitoacelor, hiarelor și tuturor vietăților. Ceriul și pământul vor plânge pentru omul, stăpânul lor, pentru că au părăsit pre Dumnezeu și mântuitorul său. Și vor zice nevinovate sântem noi înaintea ta Dumnezeule¹⁾. „De fața lui se vor sfărâma popoarele, toată fața, ca arsura oalei”. „Înaintea feței lui se va turbura și se va clăti cerul, soarele și luna se vor întuneca, și stelele vor ascunde lumina lor. Și Domnul va da glasul său înaintea feții puterii sale, că multă este foarte tabăra lui, că tari sunt faptele cuvintelor lui, că mare este ziua Domnului, luminează foarte, și cine va fi vrednic ei. „Și voi da minuni în ceriu sus și semne pre pământ jos, sânge și foc și abur de fum. Soarele se va schimba întru întuneric, și luna în sânge, mai înainte de venirea zilei Domnului cea mare și luminată.²⁾” „Și voi aduna toate neamurile, și le voi pogori în valea lui Ioasafat, și mă voiu prici cu ei acolo pentru norodul meu și pentru moștenirea mea Israel.” „Să se scoale și să se suie toate neamurile la

1) Pr. Ioil Cap. 2, V. 6, 10, 30, etc.

2) Cap. 3, V. 2, 12, 13, 14.

valea lui Ioasafat, că acolo voiți să judecați toate neamurile de prinprejur”. „Trimeteți seceri, că au sosit secerișul, intrați și călcați că e plin igeabul, se varsă tocitorile, că s’au înmulțit răutățile lor. Glasuri au răsunat în valea judecăței, că aproape este ziua Domnului. Soarele și luna se vor întuneca și stelele își vor ascunde lumina lor”.

1) Așa mi-au arătat mie Domnul Dumnezeu și iată prăsilă de lăcuste venind de dimineață, și iată un gândac era Gog împăratul. Și va fi după ce va sfârși a mânca iarba pământului, am zis: Doamne! Doamne! fie’ți milă. Cine va scula pe Iacov? Că s’a împuținat. Pară’ți rău Doamne de aceasta, și nu va fi aceasta, zice Domnul. Așa mi-a arătat mie Domnul Dumnezeu, și iată au chemat judecata cu foc Domnul, Domnul și a mistuit adâncul cel mult, și a mâncat partea Domnului!!

„2) Că iată Domnul va eși din locul său și se va pogori, și se va sui preste înălțimile pământului. Și se vor cutremura munții supt dânsul, și văle se vor topi ca ceara de fața focului, și ca apa ce curge în jos”.

„3) Munții s’au cutremurat de El și dealurile s’au clătit, și s’au îngrozit pământul de fața Lui, toată lumea și toți cei ce locuiesc într’însa. De

1) Pr. Amos Cap. 7, V. 1. 2. 3. 4.

2) Pr. Miheia Cap. 1, V. 3. 4.

3) Pr. Naum Cap. 1, V. 5, 6.

fața mâniei Lui cine va putea suferi? Și cine va sta înaintea iușimei mâniei Lui? Mâna Lui topește stăpâniri și pietrele s'au sfărâmat din'aintea Lui”.

1) „Cu sfârșire să se sfârșească de pre fața pământului, zice Domnul. Sfârșească-se omul, și dobitoacele, sfârșească-se pasările cerului și peștii mării, și vor slăbi necredincioșii, și voi pierde pre cei fără de lege de pre fața pământului”, zice Domnul.

2) „Eu cutremur ceriul și pământul, și marea și uscatul. Și voi pierde scaunele și puterea împăraților neamurilor, și voi sfărâma carele și călăreții lor și se vor pogori caii și călăreții lor, fiecare cu sabia asupra fratelui său”.

Uscase-vor trupurile lor, stând pre picioarele lor și ochii lor vor scurge din găurile lor, și limba lor se va usca în gura lor. Și va fi în ziua aceea groaza Domnului mare preste ei, și se va apuca fiecare de mâna aproapelui său, și se va încleșta mâna lui cu mâna aproapelui său.

3) „Și am zis: nu voi paște pre voi ce moare, moară, și ce lipsește, lipsescă, și ceilalți mănânce fie care cărnurile de-aproapelui său”.

4) „Iată eu voi trimite vouă pre Ilie Tezviteanu, mai înainte până ce va veni ziua Domnului, cea

1) Pr. Sofonie Cap. 1, V. 2.

2) Pr. Angheu Cap. 2, V. 22. 23.

3) Pr. Zaharia Cap. 14, V. 12, Cap. 11, V. 9.

4) Pr. Malahia Cap. 4, V. 5.

mare și luminată. Care va întoarce inima tatălui spre fiu și inima omului spre vecinul său ca să nu vii și să bat pământul de tot“.

¹⁾ „Aduceși-vor aminte și să vor întoarce la Domnul toate marginile pământului“.

T â l c u i r e

Când va trimete Domnul pe Enoh și pre Ilie și pre sfântul Ioan Teologul și vor propovedui de sfârșitul lumii, și de a doua venire a lui Hristos. Și atunci vor veni și se vor întoarce la Domnul toate neamurile ; precum și Domnul a zis la sfânta Evanghelie, când se va propovedui Evanghelia de la o margine a pământului până la cealaltă margine a pământului ; atunci să știți că aproape este sfârșitul.

Și din țări i-am adunat pre dânșii ; dela răsărituri și dela apusuri și dela miază noapte și dela mare.

²⁾ „Lua-va toată arma râvna lui, și va într'arma făptura spre izbânda vrăjmașilor. Imbrăcase-va în zaua dreptăței, și își va pune lui coif judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăza nebiruită sfințenia, și va ascuți cumplită mânia ca o sabie și va da război împreună cu el lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile

1) Psalmi 21, V. 31. Ps. 106. V. 2.

2) Înțelepciunea lui Solomon Cap. 5, V. 18—24, Cap. 14, V. 22—27.

fulgerilor și ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mânia cea svârlitoare de pietre, pline se vor arunca grindinile. Intăritase-va asupra lor apa mării, și râurile îi vor îneca de năprasună. Sta-va împotriva lor Duhul puterii și ca un vifor îi va vântura pre ei, și va pustii tot pământul fără de legea, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor“.

Apoi nu a fost destul a rățăci întru cunoștința lui Dumnezeu, ci și în mare luptă a neștiinței viețuind, pe atâtea rele pace le numiau. Că sau pre fii săi omorând îi jertfia, sau taine ascunse sau nebunești, beții din obiceiuri străine făceau. Și nici viața, nici nunțile le mai păzesc curate; ci unul pre altul viclenind omoară, sau amăgind fac întristare. Toate amestecate sânt; sângele și uciderea, furtisagul și viclesugul, stricăciunea și necredința, gâlceava și jurământul strâmb, și turburarea celor bune. Neaducerea aminte de facerea de bine, amestecarea nunților, pre curviea și necurăția.

1) „Și va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fiu; și se vor scula feciorii asupra părinților și îi vor omori pre dânșii“.

2) „Și șezând El pre muntele măslinilor, s'au apropiat către dânșul ucenicii Lui, deosebi, zicând: spune-ne nouă, când vor fi acestea? Și care este

1) Ev. Matei Cap. 10, V. 21.

2) Ev. Matei Cap. 24, V. 3—14.

semnul venirii tale, și ai sfârșitului veacului? Și răspunzând Iisus au zis lor : căutați să nu vă amăgească cineva pre voi. Că mulți vor veni întru numele meu zicând : eu sunt Hristos... și pre mulți vor înșela. Și aveți să auziți războaie și vești de războaie. Căutați să nu vă spăimântați. Că se cuvine toate acestea să fie; ci încă nu va fi atunci sfârșitul. Că se va scula neam peste neam și împărăție preste împărăție și vor fi foamete și ciumă și cutremure pe alocurea. Ci acestea toate vor fi începătură durerilor. Atunci vă vor da pre voi în necazuri și vă vor omori pre voi și veți fi urâți de toate neamurile pentru numele meu. Și atuncea se vor sminti mulți, și se vor vinde unul pre altul și se va urî unul pre altul. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor înșela pre mulți. Și pentru înmulțirea fără de legii, va răci dragostea multora. Dar cela ce va răbda până la sfârșit acela se va mântui...”

1) „Și în toate neamurile se cuvine mai întâi să se propoveduiască Evanghelia“.

T â l c u i r e

Acestea toate câte au zis Domnul, au să se împlinescă precum zice în Evangheliie²⁾ „Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece ; și nici o iotă sau o cirtă nu va trece până

1) Ev. Marcu Cap. 13, V. 10.

2) Ev. Matei, Cap. 24, V. 35.

nu se vor împlini toate”.¹⁾ „Luați aminte de sine-vă ca să nu se îngreueze inimile voastre cu sa-țiul mâncărei și cu beția, și cu grijele lumii, și fără de veste să vie asupra voastră ziua aceia. Căci ca o cursă va veni preste toți cei ce locuesc pre fața a tot pământul. Priveghiați, dar în toată vremea rugându-vă, ca să vă învredniciți a scăpa de toate cele ce vor să fie, și a sta înaintea Fiului Omului“.

Sfântul Apostol Pavel scrie către Timoftei²⁾ „Iar duhul arătat grăește: că în vremile cele de apoi se vor depărta unii dela credință luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile cele înșelătoare, și la învățăturile cele drăcești; Ale celor ce întru fățarie grăesc minciuni, fiind arși la a lor știință. Oprind a se însura...”

„Și aceasta să știi: că în zilele de-apoi, vor fi vremi cumplite. Că vor fi oamenii iubitori de sine, iubitori de argint, măreți, trufași, hulitori, de părinți neascultători, nemulțămitori, necurați. Fără de dragoste, neprimitori de pace, clevetitori neînfrânați, nedumesnici, neiubitori de bine. Vânzători, obraznici, îngâmfăți, iubitori de desfătări mai mult decât iubitori de Dumnezeu; având chipul buneii credințe, iar puterea ei tăgăduind, și de aceștia te ferește.

S-tul Apostol Petru în soborniceasca epistolă scrie: ³⁾ Acesta mai înainte știind, că vor veni

1) Ev. Luca, Cap. 21, V. 34.

2) E. I. Timoftei Cap. 4, V. 1, 2, 3. Tim. II Cap. 3 V. 1.

în zilele cele de apoi batjocoritori, care vor umbla după poftele lor. Și vor zice : unde este făgăduința venirii lui? Că de când părinții au adormit, așa rămân toate precum au fost din începutul zidirei. Că ei nu voesc a ști aceasta, că prin cuvântul „lui Dumnezeu cerurile au fost de demult, și pământul din apă, și prin apă s'au așezat. Prin care lumea cea de atuncea cu apă înecându-se au perit. Iar cerurile aceste de acum, și pământul cu același cuvânt sunt puși sub păstrare, păzindu-se focului la ziua judecăței, și a perdelei oamenilor celor necredincioși. Iară aceasta una să nu se tăinuiască de voi iubiților, că o zi înaintea Domnului este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi. Nu va zăbovi Domnul făgăduința, precum oarecari zăbavă o socotesc, ci îndelung rabdă pentru noi, nevrând ca să piară cineva, ci toți să vie la pocăință.

„Iar va veni ziua Domnului ca un fur noaptea, întru care cerurile cu sunet vor trece, stihile arzând să vor strica și pământul și cele de pe dânsul lucruri vor arde. Deci, dacă au acestea toate a se strica, în ce fel trebuie să fiți voi întru sfintele petreceri cele dimpreună, și întru faptele bune credințe? Așteptând și dorind a fi mai degrab venirea zilei lui Dumnezeu, pentru care cerurile arzând se vor strica, și stihile arprinzându-se se vor topi. Că ceruri noi și pământ nou după făgăduința Lui așteptăm, întru care dreptatea locuște”:

1) Sfântul Ioan Evanghelistul Epistolic. „Și s'au făcut glasuri și fulgere și tunete și cutremur mare s'au făcut, în ce fel nu s'a făcut de când oamenii s'au făcut pre pământ, ca acest cutremur așa mare“.

2) Și a strigat întru tărie, cu glas mare zicând: a căzut Vavilonul cel mare și s'a făcut lăcaș dracilor, și pază atot duhul necurat, și pază a toată pasărea necurată, și urâtă. Că din vinul mâniei curviei ei, a băut toate neamurile, și împărații pământului cu ea au curvit, și neguțătorii pământului din puterea desfătărilor ei s'au îmbogățit.

T Â L C U I R E

Cetatea Vavilonului să înțelege Constantinopolul și încă toată lumea aceasta este vavilon. Că vavilonie să zice, amestecări. Că zice: au curvit cu ea toate neamurile, adecă cei ce n'au avut frica lui Dumnezeu ; făcând curvii, prea curvii, nedreptăți, ucideri, prihăniri, vrăjbi, mândrii, beții, iubirea de argint, răpiri, nedreptățind, răpind cu nedreptate și ucigându-se unul pe altul. Și când Dumnezeu își va ridica darul său, și se vor pleca toți spre rău; oare atuncea ce răutate nu va face satana cu oamenii, când toți se vor pleca spre viclesuguri? Și negustorii pământului din puterea desfătărilor ei s'au îmbogățit. Si negustorii aceștia

1) Apocalips. Cap. 16. V. 18.

2) Apoc. Cap. 18 V. 2.

departe de ea vor sta pentru frica chinului ei, plângând și tânguindu-se; și zicând: vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu vison și cu porfiră și cu roș (adecă) cu sângele dreptilor; cea aurită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare, într'un ceas s'au pustiit atâtea bogății¹⁾ și tot cârmaciul și toată gloata cea din corăbii și corăbierii și ori câți lucrează pe mare, de departe au stătut; și strigau văzând fumul arderii ei zicând: „Care era asemenea cu cetatea cea mare!“ Fumul se înțelege vestea cufundării Constantinopolului că precum face cineva un foc mare și se vede de departe fumul, așa vestea cufundării lui se va auzi până la marginile pământului. Și își puneau țărână pre capetele lor și strigau, plângând și tânguindu-se zicând: vai, vai, cetatea cea mare, întru care s'au îmbogățit de prețul ei toți acei cei au corăbii pre mare, că într'un ceas s'au pustiit...

2) „Și hiara care era și nu este, și acesta al optulea este, și din cei șapte este și întru peire merge...”.

T â l c u i r e

Hiară să înțelege lumea aceasta: care ca o hiară răpește pre oamenii cei iubitori de cele deșarte ale ei, îi răpește de la Dumnezeu (cu

1) Apocalips. Cap. 18, V. 17.

2) Apoc. Cap. 17. V. 11.

voința lor) și îi perde și îi face robi satanei. Cele șapte capete sunt cele șapte puteri ale lumii aceștia, care cârmuesc lumea, și nu lasă nici pe unul dintre dânșii să ridice războiu; și ochii tuturor au privirea la Constantinopol, care mai de care l'ar lua, și mare ne'nvoeală este între dânșii. Cele șapte capete închipuesc și cele șapte mii de ani dela facerea lumii: și întru al optulea veac (a opta mie) Dumnezeu are să facă sfârșitul tuturor. Cele șapte capete mai închipuesc și pe cele șapte păcate de moarte. Cei șapte munți închipuesc cele șapte puteri, care mai înainte nu au fost. Care cum s'au făcut toate spre alunecări, ca să se strice toate. Muntele întru care bine au voit Dumnezeu a locui într'însul, — Maica Domnului este. Munții întru care bine au voit Dumnezeu a locui într'înșii; sunt tot sfinții, pentru că cu adevărat au locuit Dumnezeu întru dânșii, că au strălucit bunevoînțele faptelor bune și au luminat lumea: că i-au împodobit Dumnezeu cu lucrarea minunilor, și cu mari puteri; că scoteau draci din oameni, și boale nevindecate tămădueau.¹⁾ Unii din sfinți făceau mari minuni, că și munții au mutat: precum Ioachim patriarhul Egiptului, cel ce a mutat muntele ce să zice, Durda, care să tâlcuește din arăpește pre românește „stai acolo”... Muntele întru care au binevoit Dumnezeu a locui de acum și până în

1) Așa socotesc unii din sfinții părinți tâlcuitori ai Apocalipsului.

veac.: Pentru că pre Maica lui Dumnezeu o au împodobit Dumnezeu cu toate darurile cele Dumnezeiești: adecă cu cele șapte daruri, care sfinții numai câte unul sau două aveau potrivit cu nevoiță care au făcut pentru dragostea lui Dumnezeu. Cele șapte capete sânt șapte munți, unde șade muierea peste ei, care este Constantinopolul: pentru că o închipuește muere pre cetate. „Șapte împărați sânt: cinci au căzut și unul mai este”, care va fi creștin, și încă mai mult se vor proslăvi creștinii pentru că au păzit credința nevătămată de tot eresul, într’atâtea strâmtorări, de agareni fiind robiți; Iară unul nu au venit, care este Antihrist. Și dacă va veni puțin să cade lui să rămâe, pentru că numai trei ani și jumătate are să împărățească, fiindcă și sfârșitul lumii are să sosească de grab. Și hiara care este și nu era: acesta este Antihrist.

Din vedeniile lui Agatanghel ieromonahul, carele a fost la anii dela Hristos 1274.

Am cetit cartea cea scrisă ce cuprinde aceste cuvinte: Constantin au început, Constantin va pierde împărăția Vizantiei a răsăritului (Constantinopolul). Fiul omului, numără dela cel dintâi Constantin până la al doisprezecelea cu asemenea nume, și vei vedea numărul în care este să se întâmple aceea ce Dumnezeu a hotărît: această sfântă hotărîre, nestrămutată va fi: și se va

împlini la anul 1452 până la 1453. Când trebuie să cază cea mai mare împărăție în mânele agarenilor.. Dar fiul omului, nu te teme; se va întoarce din nou către dar, și va fi mult mai slăvită decât cea dintâi, după această stăpânire a lumii, care are să vie într-o stricăciune: vrea Dumnezeu să supue din nou nenumărate și de cât cele dintâi mai multe. Aceasta va smeri pre mândrul grumazul tău: închinându-te vei merge a te închina împreună cu care va stăpâni jertfelnicul la Vizantia. Amin.

T â l c u i r e

Aicea zice Agatanghel: că după ce se va face împărăție creștinească a răsăritului, va veni Papa dela apus și se va uni cu biserica răsăritului și se vor face una precum au fost și mai înainte.

A g a t a n g h e l.

Vai ticăloase răsărite, asemenea vei fi robii la a opta sută deplin. Pentru că te vezi tare silită și vândută de către neprietenia cea latinească. Dar mai îngăduște încă, împuternicește-te; pentru că slava vecinicului Dumnezeu la tine după aceasta se va arăta. Fii credincios, fii statornic până la moarte și vei lua cununa vieții vecinice... Noaptea va fi luminată și lină pentru că tu vei perde mândria cea latinească, și vei vedea mân-

dria ei smerită căzând cu durere ca să cânte cântare împreună la răsărit, care este locuința mea amin... Se vede că Papa are să vie să se închine la Constantinopol, și să se unească cu biserica răsăritului ca să fie una precum au fost și mai înainte.

T Â L C U I R E

„Groaznic veac va face, pre al doisprezelea de aur număr.

Numărul acesta care zice : are să fie în vremea împăratului celui bun, care are să fie pus de îngeri, și apoi va curge miere și lapte... Și vor înceta furtunile, cu totul ani cinzeci întregi. Vei împărăți cu alinare, adevărul va dăntui, cerul se va bucura de slava cea adevărată : și se va înălța dreapta credință, și va sălta sărind ea dela răsărit către apusuri, ca să se fericească, și să se înfricoșeze varvarii, și cu totul tremurând cu capul, degrab vor fugi, părăsind pre maica cetăților lumii ; atuncea Dumnezeu va fi slăvit, și vor vedea oar-enii lucrurile atot-puterniciei Lui ; așa facă-se și așa să fie. Amin. *Se va arăta pacea despre pământ* ; urmează perderea agarenilor (turcilor), după aceasta dăntuește apostoleasca biserică. Auzeam un glas strălucit despre munți de către țăr-murile Dunărei (adică dela România) așa zicând : Un cinci și cincizeci este hotărit sfârșitul necazurilor (adecă la anul 1855, care se

zice de slobozirea țării noastre de sub jugul agarenilor. La Crivăț pre movilă înaltă, s'au arătat trei focuri: și iată am văzut că între dânsese bătea tare război, spre pierderea unui turburător. Și iată auzeam aceste cuvinte următoare în limba latinească: multe vrednicii de minune trebuie a vedea, dar cele mai înalte înaintea poftii a întinde nu se poate.

Inscripția care este scrisă pre piatra cea deasupra sfântului Constantin, cel întâi împărat al creștinilor.. Și s'au tâlmăcit de Ghenadie Scolasticul din porunca împăratului Ioan Paleologul, la anii 1430; cu 23 de ani mai înainte de a se lua Constantinopolul de către Sultanul Mohamet al doilea.

Acest Ghenadie după luarea Constantinopolului de către turci, a fost cel dintâi patriarh, pus de sultanul Mohamet pentru multa lui înțelepciune.

T â l c u i r e

La indictionul întâi al împărăției lui Ismail numit Mohamet, va birui neamul Paleologilor; și cetatea de pre șapte munți (Constantinopolul) o va lua și încă va împărăți.

Și neamuri multe va răsturna, și ostroavele va pustii până la Pontul Euxin (Marea Neagră) și până la vecinii ei dela Istru (Dunăre) va fi hotarul și se va opri. Și în al 8-lea indict Peloponsul va birui. Iară în al 9-lea indict, asupra părții Cri-

văţului se va oşti. Şi în al 10-lea indict, pre Dalmaţi va supune, şi iară se va întoarce după un timp la Dalmaţi cu război mare : şi pre unii va zdrobi. Mulţimea neamurilor cu cei de la miază noapte pre mare şi pre uscat, la război se vor aduna şi pre Ismail vor birui, şi pre un strănepot al lui va lăsa să împărăţească scăzut şi mic. Iară neamul celor plăviţi cu celelalte puteri întru o unire pre Ismail vor zdrobi desăvârşit. Apoi război mare se va face dela toate neamurile, cu cruzime până la al 5-lea cias, şi glas de sus va striga : staţi, staţi cu frică; alergaţi cu multă sânguinţă către părţile drepte ale cetăţii, şi veţi afla un bărbat minunat şi viteaz, pre acesta puneţi'l împărat că iubit îmi este mie, şi pre dânsul primindu-l, voea mea veţi împlini.

VEDENIA LUI KIR DANIIL

la anii 1763

Ca cel prea mic între monahi eu Daniil, petrecând în Kerkira (la Corfus) pentru dragostea şi evlavia ce aveam către făcătorul de minuni Sfântul Spiridon, şi petrecând într'o monastire de obşte opt ani, doream foarte mult să mă învrednicesc a pătimi pentru Hristos ca să mă fac mucenic, arzându-mă de dragostea cea multă a evlaviei ce o aveam ; însă căutam vremea îndemânată ca să mărturisesc în priveleşte. Insa, nu mică primejdie a se arunca cineva întru astfel de pri-

mejdie perzătoare ; și neertată de Dumnezeestile legi deci având eu acest fel de dorire, de vreme ce am fost trimes la Constantinopol pentru oarecare nevoi, plecând dela Kerkira am venit în Constantinopole, binevoind Dumnezeu, și văzând această cetate plină de păgânătate, și pre cei din Agar (turci) îndrăciți cu răutatea asupra creștinilor, s'a aprins sufletul meu a mărturisi cu îndrăzneală pre Domnul nostru Iisus Hristos, măcar și înaintea împăratului de m'ar fi dus. Deci sfătuindu-mă cu duhovnicești părinți și vestindu-le lor cugetul meu, nu mi-au dat voe a face astfel de lucru, nu fără de primejdie, și aflând eu un duhovnic iscusit i-am vestit lui scopul meu și mi-a poruncit a mă ruga lui Dumnezeu cu fierbinți lacrimi, și de este bine și plăcut Lui, socoteala care ai spre folosul tău și al altora, îți va descoperiție prin vre-o arătare Dumnezeiască, sau protivnică socotelei tale. Și mi-au poruncit să adaog post îndoit, și nevoință preste nevoință, și rugăciune îndoită, și așa dacă se va descoperi vre-o vedenie, te vei încredința bine întru nevoința mărturisirei, ca să te faci vrednic dorirei tale. Și începând a mă nevoi, s'au împlinit vre-o câte-va zile pre la Noembrie — 17 — și am cumpărat 2 lumânări, ca să mă apuc de nevoința care mi-au dat-o duhovnicul. Și nevoindu-mă la rugăciuni cu lacrimi până la al noulea ceas al nopței, și slăbind de starea cea multă am adormit; atuncea aducându-și Domnul aminte de mine, văd înaintea mea

un tânăr strălucind ca un fulger, întrebându-mă : ce ai Daniile de te întristezi? Ți se cade mai bine a te bucura de cât a te întrista. Și a zis tânărui către mine : nu mă cunoști pre mine, cela ce grăesc cu tine? Eu sunt Anastasie prietenul tău, cel ce m'a trimis tatăl tău prin mucenicie întru împărăția cerurilor; și am zis către mucenic: dar cum ai primit omule a lui Dumnezeu a veni către mine păcătosul și ticălosul? Crede-mă, au zis : că de când te-ai depărtat tu de casa tatălui tău, nu m'am lenevit a ruga pre Dumnezeu pentru tine, deci bucură-te și te veselește : că astăzi te-ai învrednicit a vedea taine mari ale bunului Dumnezeu. Și am zis : dar ce bine am făcut ca să mă învrednicesc să văd eu taine mari, precum zici? Și apucându-mă de mâna dreaptă, mucenicul mi-au zis: vino după mine. Și mergând cale multă am ajuns la o geamie turcească și mi-au zis : vezi jertfelnicul acesta, mai înainte era biserica tuturor sfinților, și apropiindu-ne s'au deschis ușa singură și au eșit un om și ne-au zis : veniți după mine degrab că ne așteaptă pre noi, și am intrat înăuntru, și era o mulțime de oameni tineri și bătrâni, și am zis lui Anastasie : cine sunt aceștia? iară el au zis: aceștia sunt toți sfinții care am zis, și unul dintr'înșii mi-au zis ai venit Daniile? Și am zis: am venit păcătosul. Atuncea au început a eși câte doi, și așa urmând lor, am ajuns la o altă geamie și au zis : aceasta a fost odată biserica celor 12 apostoli, și apropiindu-ne s'au deschis ușile sin-

gure și esind doi tineri, ținând fiecare câte o făclie, și alți doi diaconi cu cădelnița stând aproape de ușă și tămâia pre toți sfinții ce intrau în biserică Tămâindu-ne și pre noi, am intrat înăuntru și am văzut pe cei doisprezece apostoli și pe sfântul Constantin dimpreună cu sfânta Elena, ținând cinstita cruce și strălucind mai mult decât soarele. Și au ieșit sfântul Marchian împărțind lu mânări fiecăruia, dându-ne și nouă și aprinzând lumânările toți ; și au eșit sfântul Constantin împreună cu maica lui, având crucea în mână, asemenea și sfinții apostoli, și toți sfinții urmându-le lor și esind cu cinstita Cruce, toate semilunele și vârfurile geamiilor s'au cufundat.

Deci, înconjurând din destul, ne-am apropiat de Fanar, trecând pe lângă o casă, întru care sedea un dascăl Hrisant, am zis mucenicului: robule a lui Dumnezeu, aicea șade un prieten al meu care de multe ori m'a mângâiat și m'a miluit pre mine, voești ca să-l strig pe dânsul să-l văd ? — iar ei mi-au zis : îl știu pe el, ci tu taci și vino după mine, și mergând puțină cale, — iată vedem pe purtătorul de biruință Gheorghie și au grăit către sfinți: treceți și pe la locașul meu, care este acum geamie turcească, pentru ca să se cufunde turelele cu semnele lor, iar marele Gheorghie mai înainte de a ajunge noi, a mers mai înainte, și aflând pe turci înlăuntru, a luat o măciucă și i-au gonit afară, scoțând rogojinele și așternu-

turile ce erau așternute, de dânșii; și căutând sfântul Gheorghe cu mânie, le-au zis : nu mai pot suferi urăciunile voastre prea pângăriților. Și ajungând cinstita Cruce, s'au cufundat îndată uratele semne ale lunei cu turlele geamiilor. De acolo mergând am auzit cântare versuitoare ca aceasta adecă : „bucură-te Impărăteasă Maică“ ș. c. l. Apoi mergând înainte am aflat o mulțime de turci strigând : vai ! vai nouă ! să fugim că grecii au venit. Și apropiindu-ne de geamia ce se numește Enigeami, intrând în ogradă, și înfigând crucea drept, au cântat slavoslovia : *Slavă întru cel de sus lui Dumnezeu*; și, fiind aproape de a se isprăvi, s'au suit hoglea sus să strige. Și ridicând marele Constantin ochii în sus a zis cu mânie cătră dânșul : blestematule, nu vezi crucea înălțată, ce strigi, și hălălăești bârfind ? Și ridicând crucea, au căzut turlele dimpreună cu hoglea. Și neintrând înlăuntru am mers la sfânta Sofia, și ajungând s'a deschis o ușă și a eșit doi diaconi îmbrăcați în vesminte sfințite ținând două cadelnițe aurite, și întrebând eu pre sfântul Anastasie mucenicul, cine sunt acești doi diaconi, el mi-a zis : Cea ce este de dreapta, sfântul întâiu mucenic Ștefan, iar cea ce este de-a stânga sfântul Lavrentie arhidiaconul; și tămâind cinstita Cruce și pre toți sfinții și mai pre urmă și pre noi, am intrat în biserică și apropiindu-ne de sfântul altar, de a dreapta era o ușă încuiată. Și mi-se părea că s'a deschis de oarece care, și intrând Crucea și toți sfinții înlăun-

tru, unde era un locaş prea înfrumuseţat şi vrednic de vedere ; şi era icoane, candelă, sfeşnice şi alte vase sfinte de aur ; iar unde era de cuviinţă să fie icoana Maicei Domnului, era un jeţ întru care şedea Maica Domnului, şi împrejurul ei erau o mulţime de îngeri şi de arhangheli ; iar în partea stângă mai jos de jeţ ,era alt jeţ, întru care era şezând oare care bătrân, — şi nu ştiu dormea. sau deştept era, — care avea cunună în cap si avea o evanghelie înfrumuseţată, închisă fiind ținând-o în mâini. Imprejurul locaşului aceuia era şi alte jeţuri, şi întrebând eu pe sfântul : spune-mi ce jeţuri sunt acestea ? şi el mi-au zis: pre acestea au şezut arhierii care au făcut soboarele şi stau pregătite ca şi mai înainte, că au să şeadă pre dânsule ahierii pentru ca să facă unirea Bisericeii; şi pentru ca să se risipească toate dezbinările, şi să rămâie deacum înainte nespurcată. Şi așa au pus în mijlocul bisericeii cinstita cruce, iar sfântul Marchian luând lumânările de la toţi sfinţii şi de la noi, le-au pus împrejurul cinstitei cruci. Şi deschizându-se uşa sfântului altar, au eşit tineri îmbrăcaţi în haine albe, având jeţ luminat şi prea slăvit în mâinele lor, şi punându-l la locul arhieresc. Şi vedeam eşind după acestea pre Stăpânul Hristos cu mulţime de îngeri ce erau îmbrăcaţi cu minunată podoabă preotească.

Iar Stăpânul Hristos avea în cap cunună ce

strălucea ca soarele ; și au mers în scaunul cel gătit. Atuncea a venit și sfântul Iacov, fratele Domnului, și s'au pregătit ca să înceapă sfânta Liturghie, și făcând începutul, la întâia intrare au intrat marele Arhiereu Iisus Hristos înlăuntrul altarului împreună cu toți cei ce stătea împrejurul lui. Venind vremea apostolului, au început a citi sfântul Lavrentie: și era la început acestea: Fraților, sfinții toți prin credință au biruit împărății, și celelalte. Iar sfânta Evanghelie ce citea pre amvon sfântul întâiul arhidiacon mucenicul Ștefan, care la început zicea: Eu sunt buciumul viții, iar voi mlădițele, și celelalte. Și venind vremea intrării celei mari, a stat Stăpânul Hristos când ieșia ei și a binecuvântat sfintele taine, și când le-a pus pre sfânta masă iarăși le-a binecuvântat; iar după ce s'a cântat chinonicul a eșit sfântul Ștefan zicând : „cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați; „luând sfântul potir, Stăpânul Hristos a stat în ușa altarului. Atunci sfântul Ioan gură de aur și sfântul Mitrofan al Tarigradului, cel dintâi patriarh mergând, au deșteptat pre bătrânul ce dormea în jeț și sfântul Ioan gură de aur a luat Evanghelia și sculându-l pre dânsul au mers împreună la Născătoarea de Dumnezeu, sărutându-i sfintele margini ale hainelor ei, și au venit înaintea sfintei uși unde era Domnul cu sfântul potir și închinându-se, l'a împărtășit pre dânsul Stăpânul Hristos din sfântul potir.

Atuncea a luat Domnul cununa din mâna sfântului Mitrofan și a pus-o pre capul lui, și a luat sfântul Ioan gură de aur Evanghelia și a dus-o la Domnul și Domnul a luat-o din mâna sfântului Ioan gură de aur și a pus-o pre mâinele lui.

Și săvârșindu-se sfânta Liturghie, Stăpânul Hristos a mers în jețul care a fost mai înainte, și îndată mergând toți sfinții au căzut și s'au închinat Domnului grăind : Doamne noi robii Tăi suntem ; ne rugăm bunătăței și milostivirei tale celei neasemănate să miluești pe norodul Tău cel numit cu numele Tău și să-l izbăvești din mânele păgânilor ; și răspunzând Domnul au zis și mai multă robie se cade a pune asupra lor pentru că nu sunt vrednici de a-i milui. Și așa au tăcut sfinții. Atuncea au mers sfântul Iacov fratele Domnului și sfântul Ioan Teologul și sfântul Ioan gură de aur și s'au închinat Maicei Domnului zicând Ei : Doamna noastră Născătoare de Dumnezeu, ne rugăm noi robii tăi, să mijlocești către Fiul tău, și Dumnezeul nostru, să izbăvească pre creștinii cei robiți de subt mâna agarenilor. Și, sculându-se Maica Domnului de pre scaunul său, a luat atuncea crucea și toți sfinții s'au închinat Ei, și mergând cu toții s'au apropiat de Fiul și s'au închinat lui zicând către dânsul : Fiule prea dulce, vezi pre credincioșii robii tăi cu ce frică stau înaintea ta, căutând izbăvirea creștinilor și credincioșilor robilor tăi, și mă rog și eu bună-

tății tale să-i miluești, izbăvindu-i de cumplita robie ; iar Domnul au zis către Născătoarea de Dumnezeu: cunoaște Maica mea, că, din zilele prea păgânului împărat Mohamet era să-i izbăvesc pre dânșii, iar aceștia sunt nerecunoscători, și de păcatele lor nu s'au pocăit. Și iar am plecat pre împăratul cel de acum să îi îmbrace pre dânșii în haine negre, că văzând hainele cele negre să își vie întru simțiri, însă tot nesimțitori au rămas, mâniindu-mă în toate zilele.

Atuncea a zis Împărăteasa a-toate : Fiul meu, pedepsește-i pre dânșii cu bunătatea ta precum știi, însă să nu se supere de vrăjmașii tăi agareni ; atuncea au zis Ei : de vreme ce Maica mea mijlocește către mine pentru nemulțămitorii aceștia, pentru dragostea ta și pentru rugăciunile sfinților mei, îi voi izbăvi pre dânșii în puțină vreme. Și căzând Născătoarea de Dumnezeu și toți sfinții s'au închinat Domnului, și Născătoarea de Dumnezeu a șezut în scaunul său. Deci, sculându-se toți sfinții după rânduială câte doi, închinându-se sărutau bedernița Stăpânului Hristos și mai pre urmă de toți am mers și eu împreună cu mucenicul Anastasie. Și eu nevrednicul, apropiindu-mă de stăpânul Hristos, am zis : Doamne ajută-mi ! atuncea mi-au zis : Daniile, vezi să nu îndrăznești a mărturisi de față, că mare primejdie ți se va întâmpla ție; atuncea am zis: fie voia ta Doamne, și îndată au eșit doi tineri îmbrăcați în vestminte strălucitoare din sfântul altar, și desfăcându-se

în două acoperământul bisericeii, s'a înălțat Domnul Iisus Hristos la ceriuri, dimpreună cu toți îngerii care sta împrejurul lui, iar sfinții mulțumind Născătoarei de Dumnezeu pentru izbăvirea creștinilor, foarte veseli stau, iar din cei ce stau împrejurul Născătoarei de Dumnezeu, au poruncit zicând nouă : cum că ne chiamă pre noi Impărăteasa, și mergând noi ne-am închinat Ei, și i-am mulțumit că m'am învrednicit a vedea venirea Fiiului Ei și a Ei, însă m'am mâhnit căci nu m'am învrednicit de ceia ce doresc eu. Iar Maica Domnului a zis : nu te mâhni pentru aceasta, dacă ai fi mărturisit mare vătămare s'ar fi întâmplat bisericilor, și creștinilor, și dacă ai fi mărturisit de față, nu ai fi scăpat de viclesugurile lor, pentru că era să te închidă într'o casă dimpreună cu niște fete ca să te spurce pre tine prin viclenii, iar tatăl tău a fost pe aicea mai înainte și a făcut multe feluri de vrăji, și i-au arătat lui vrăjitorii că te-ai făcut creștin și călugăr, și vei veni în Constantinopole, și nu se pricepe cum te-ai botezat, și nepricepându-se, socotea de nu cumva în țara românească ai primit sfântul botez. Și așteptându-te, au trimes om anume, care se fățarnicea că este creștin, și te-au cercat pretutindeni ca doar te vor afla și lăsând pre alții aicea în oraș, ca cercetând poate te vor afla. Inșă, ce trebuință este de a te face mucenic, pentru că de vei păzi poruncile Fiului meu, vei câștiga împărăția ceriurilor.

I-am zis : prea curată Doamnă Născătoare de Dumnezeu, doream ca să se facă și părinții mei creștinii ; iar ea mi-a zis : să nu ai nici o purtare de grijă pentru părinții tăi, pentru că maica ta s'a săvârșit în anul trecut și pentru rugăciunile tale, a luat răsuflare, iar pentru tatăl tău nicidecum să nu te rogi, pentru că și înviere din morți de ar vedea nu se pleacă a crede, că mari rele face creștinilor.

Și i-am zis : Doamnă Născătoare de Dumnezeu, un dar încă mai cer : să mă lași aicea în biserică ta să aprind candelile și să slujesc ; iară Ea mi-a zis : să știi că candelile acestea sunt totdeauna aprinse, de trei sute de ani și mai mult, și aici nu poate om a rămânea și să te duci iară unde ai fost, iar la Sfântul Munte să nu te duci pentru că s'a întâmplat multe ispite, și vor să fie și mai multe. Iar acestea care le-ai văzut, să le spui arhiepiscopul Ptolomaidei, care este adevărata slavă a Fiului meu. Și au venit un om și au intrat în biserică și au zis către ceilalți : spuneți Impărătesei, că păgânul împărat cu nedreptate vrea să omoare pre arhierii și pre boieri. Și îndată sculându-se din scaun Născătoarea de Dumnezeu, au urmat toți după dânsa, și noi dimpreună, și prin cântarea Născătoarei de Dumnezeu îndată au căzut acolo semnele lunii și s'a cufundat. Și apropiindu-se de mijlocul orașului au aflat pre arhierii și pre boieri cu mânele legate din'apoi, și pre trei arhierii cu capetele tăiate și pre doi din boieri, și dacă

a văzut Născătoarea de Dumnezeu acestea, au făcut semn sfântului Hristofor, și luând mucenicul sabia din mâna gealatului i-a tăiat capul. Deci, lăsând pre ceilalți acolo, a mers Născătoarea de Dumnezeu în casa tiranului împărat care ședea în scaun și a zis către dânsul Stăpâna și pururea Fecioara Maria : prea păgâne și fără de lege, cum ai îndrăznit a omorî pre arhieriei și pre boieri ? Iară el cu obrăznicie a grăit către Născătoarea de Dumnezeu : cine ești tu care cu îndrăsneală ai intrat și grăești acest fel de cuvinte ? Iar cei ce erau împrejurul Născătoarei de Dumnezeu, i-au zis lui : neîndumnezeitule, nu vezi pre Impărăteasa cerului și a pământului care a venit să te piardă pre tine ? Și îndată răpindu-l sfântul Hristofor din scaun l-au trântit jos, și au șezut Născătoarea de Dumnezeu pre scaun și au zis către dânsul cu mânie : pentru care pricină nelegiuitule ai omorît amar pre arhieriei și pre creștini, și pre ceilalți ai vrut să-i omori ; ce rău ți-au făcut ei ție ? Iar tiranul a zis către dânsa : pentru aceasta i-am omorît pre dânsii și am vrut să-i omor pre toți cei ce au scris vrăjmașilor mei și protivnicilor, ca să vie asupra mea. Dar Maica Domnului i-a zis : nu aceștia au scris prea necredinciosule, vrăjmașilor tăi ; ci Eu îl aduc asupra ta, vrând a te sfărâma pre tine și pre neamul tău, pentru că nu mai pot a suferi vătămrile tale cele mari și pagubele și nedreptățile tale ce faci creștinilor. Și sculându-

se din scaun Născătoarea de Dumnezeu, au în-
cuiat toate casele din palat, și dimpreună cu toți
sfinții, purtând scaunul ei dimpreună, urma și sfân-
tul Hristofor împreună cu dânsii. Și mergând au
ajuns la o poartă, și numai cât a făcut chip și s'a
deschis, și acolo era o biserică și candelile erau
aprinse și erau trei arhierii îmbrăcați cu podoaba
cea arhierască, și văzând pre Născătoarea de
Dumnezeu, s'au închinat ei zicând : mulțumim ție
Doamnă Născătoare de Dumnezeu, împărăteasa
cerului și pământului, că vrei să izbăvești pre toți
smeriții creștini. Și iarăși acolo au rămas, și lă-
sând scaunul în biserică, am venit iarăși la locul
unde erau arhierii și boierii cei legați, și cu po-
runca Născătoarei de Dumnezeu, s'au deslegat
prin sfântul mucenic Hristofor toți cei legați ; și
toți căzând s'au închinat ei zicând : multămim ție
prea slăvită Impărăteasă, că ne-ai răpit pre noi
toți din porțile iadului, și ne-ai izbăvit de această
mare nevoe. Iar Ea a zis către dânsii : nemulțā-
mitori sunteți, fiindcă v'ați făcut și urători către
mine. Au nu sânt Eu ceeace am izbăvit cetatea a-
ceasta de atâtea primejdii? Acum mergeți în pace
și nu fiți nemulțāmitori către Făcătorul de bine.

Atuncea a zis sfântul Ioan cuvântătorul de Dum-
nezeu către Născătoarea de Dumnezeu : Cum am
lăsat pre acești trei arhierii ce zac aicea omorîți
de nelegiuitul împărat? Și a zis Maica Domnului

către dânsul: vezi pre aceștia, nici pre Dumnezeu nu l'au odihnit întru dânsii, nici pre mine Maica Lui. Și nu numai că s'au lipsit de viața aceasta trecătoare, ci au luat și munca cea vecinică.

Și eșind din palat am mers la sfânta biserică Sofia, și ținând aproape de dânsa Maica Domnului pre Anastasie mucenicul, a zis către dânsul: fiule, ia pe Daniel și să mergeți la locașul lui Constantin împăratul, ca și acolo să se închine. Și Maica Domnului cu toți sfinții au intrat în sfânta Sofia. Iar eu cu mucenicul Anastasie am umblat cale destulă, și am mers în biserică care acum se numește Megit, și făcând Sf. mucenic semnul sfintei cruci pre ușă, s'a deschis singură. Și am intrat înlăuntrul, și, era în geamie pângăriții de hogi (popi turcești) iar mucenicul luând o pârghie i-au gonit afară. Intrând noi în altar, am văzut un acoperământ, și descoperindu-l era sub dânsul o icoană a Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, și era pre luminată, care slobozea raze, pre care sărutând-o, mi-a zis mucenicul: vezi pre această sfântă icoană, când vor lua creștinii sceptrul împărăției turcești, atuncea va săvârși o mulțime de minuni, întru cât va învia și morții. Pentru aceasta și mare biserică îi vor ridica creștinii. Și acoperind-o pre dânsa, am eșit mergând la casa mea. Atuncea mi-a zis mucenicul: mergi la biserică, pentru ca să ajungi utrenia; iară eu îl

sileam pre dânsul pentru ca să mergem amândoi la părintele arhiepiscopul Ptolomaidel, ca să îi vestim lui aceste care mi le-au spus Maica Domnului. Și el mi-a zis : du-te singur și îi spune lui toate cele ce ai văzut, și eu mă duc la slujba mea ; iar eu îl sileam să rămâe împreună cu mine puțin, și el a zis către mine: iată că și lumânarea s'a stins..., și eu deschizând ochii am văzut lumânarea că se sfârșise. Și, slăvind pre Domnul și pre sluga lui, pentru că a făcut Domnul mila sa cu mine, am mers la biserică să cânt psaltirea...

PROROCIA SFÂNTULUI METODEDIE

Arhiepiscopul Patarelor, care a fost la anii dela Hristos 278 și a pătimit în vremea împărăției lui Aurelian și s'a săvârșit prin sabie.

„Pentru cele ce vor să fie în zilele cele mai de pre urmă, ale lumii aceștia.

Pe la anul șapte mii de la facerea lumii, ridice-vor ismailitenii și agarenii, adecă cei ce se trag din Agar și din Ismail, care sînt arabii și vor încunjura zidurile cetăței Vizantion (Constantinopole), și vor aduna toate neamurile în cetatea de pre șapte munți. Câtă urgie când te vor încunjura mulțimea de oameni, și te vor stăpâni ca pre un lucru de nimica, și zidurile cele frumoase vor cădea ca un smochin putred și va călea pruncul asupra ta, care se înțelege Ismail.

Și va pune asupra ta sceptrul, (iară întru dânsa nu va rămânea), și va pune mâinele lui pre sfintele lui Dumnezeu altare. Și cele sfinte nu le va primi, ci, le va da fiilor perzărei; iară după aceea se va ridica șarpele cel adormit, și va bate pre prunc și haina lui cea împărătească îmbrăcându-o, slăvi-se-va numele lui între bune vestiri. Iară fiii perzărei întărind războiu, vor da fețele lor către apusul soarelui; și vai de tine cetate de pre șapte munți! Va da șarpele cel adormit moarte cuvioasă, și va stăpâni asupra cetăței de pre șapte munți neamul cel plăviț cincisprezece ani; și vor da și vor mânca dintrînsa, mulți spre izbândirea sfintelor. Și vor stăpâni la răsărit trei purtători de grijă, și la apus oarecari purtători de grijă și cu dânsul împreună se vor scula șapte lupi, la seamă sălbateci (care sînt cele șapte puteri). Lupi să înțelege, unde este neamul cel biruitoriu. Și vor bate pre Ismailiteni și vor goni pre dânsii până la colonie, care se înțelege că este locul mutării. Și vor turbura neamurile cele de acolo, care sînt ascultătoare credinței lor; și vor scorni cu grabă mare și cu mânie iute, și vor împărăți. Partea cea dintâi va erna la Efes; a doua parte la Magulini; a treia parte la marginea câmpului mării la Pergam (lângă Smirna) și a patra la Vitinia. Și vor înșira vase multe pre apă, și vor călca hotarele ei; atuncea se vor turbura limbile care șed în unghiurile Ostrovului, și se va ridica

Filip cu 18 limbi și se vor aduna la Vizantion, și vor porni războiu care nu s'a făcut nici odată; și vor alerga pe ulițele cetății și multă vărsare de sânge se va face, încât va purcede sângele ca pâraele și se va turbura marea până întru adâncul noianului...

Atuncea boul va striga, măgura cea uscată care se înțelege dealul din partea Zdroiului va plânge. Și atuncea vor sta caii și se va auzi glas din cer strigând; stați, stați, pace vouă: destul. Această izbândire se va face pentru cei nesupuși și neascultători. Și le va zice: veniți către părțile din dreapta orașului, și acolo veți afla un om stând întru multă întristăciune, răzămându-se între doi stâlpi, (coloane) ștergându-și sudoarea pe hainele sale, și va fi cu barba albă, drept, milostiv și cu haine sărăcăcioase și blând la fire; la vârstă de mijloc, și va avea la piciorul drept un negel în mijlocul lui. Și glas de înger se va propovădui: luați-l și'l încoronați pre acesta împărat și luându-l pre el patru îngeri purtători de viață, îl vor duce pre dânsul la sfânta și marea biserică al lui Dumnezeu Sofia, și îl vor încorona pre el împărat, și îi vor da lui în mâna dreaptă o sabie, zicându-i: îmbărbătează-te și te întărește, biruește pe vrăjmașii tăi. Luând el sabia dela îngeri, bate-va pre ismailieni și pre etiopi și pre Europeni și pre tătari și pre alte neamuri; iară pre Ismailiteni în trei îi va împărți: partea întâi o va trece

sub sabia, a doua parte se vor boteza, iar a treia parte o va goni cu mare mânie, până la copacul singur. (Mărul roșiu). Și întorcându-se dela războiu, deșărta-se-vor comorile pământului și toți se vor îmbogăți, nimeni dintre dânșii nu vor fi săraci; și pământul își va da roada sa însutit. Iară cu armele cele de războiu își vor face fiare de plug și seceri, și va împărăți ani 15. Și după moartea lui va împărăți altul 11 ani; și acesta va vedea moartea sa mai înainte de vreme mergând în Ierusalim, unde este Impărăția lui Dumnezeu; și după el vor împărăți patru feciori ai lui, și cel dintâi va împărăți la Roma; iar cel de al doilea va împărăți la Alexandria, și al treilea la Salonic, iar al patrulea la Vizantion. Și aceștia ridicând războiu între dânșii, pre preoți și pre călugări îi vor lua la oaste; și nici unul dintre dânșii nu se vor mântui. Și nefiind vre-un bărbat vrednic ca să împărătească pre pământ, împărăți-va o muiere spurcată și fără de rușine. Și aceasta va spurca sfintele biserici și jertfelnicele lui Dumnezeu; și stând în mijlocul Vizantionului, va propovădui zicând cu mare glas: cine este Dumnezeu afară de mine, și cine va sta împotriva împărăției mele? Și îndată se va cutremura Vizantion și se va cufunda cu totul întru perzare, și numai cele ce se cheamă măguri uscate se vor vedea. Și trecând prin Vizantion corăbierii vor zice; Aicea au fost Vizantion cel vestit și lăudat în lume!...

Și așa va împărăți altul la Salonic puțină vreme și se va cufunda și acela, și după aceasta se va cufunda și Smirna și Chipru de furtună în mare. Și după aceea va împărăți Antihrist... și va face minunat și ciudate, atâtea că vor rătăci mulți dela dreapta credință, cât de va fi cu putință și cei aleși... Și va mări și va slăvi pe jidani și va dezrădăcina bisericile și le va preface în capîști idolești, și va fi foamete și ciurmă în toată lumea; și apele se vor usca, și pârăele și lacurile vor seca, și ploaia nu-și va da roada sa pre pământ; și va stăpâni prea blestematul, ani trei și luni șase.

Atuncea va trece anul ca luna, și luna ca săptămâna, și săptămâna ca ziua și ziua ca ceasul și ceasul ca minutul, pentru cei aleși robi ai lui Dumnezeu. Iar după împlinirea acelor trei ani și jumătate, va ploua Dumnezeu cu foc asupra pământului și va arde de trei coți, și atuncea va striga pământul către Dumnezeu și Ziditoriul său, zicând : curat sînt înaintea ta Doamne și întru mine nu este greșală : și atuncea cerul ca o carte se va înfășura, iar îngerii vor trâmbița, întru ale căroră glasuri vor învia morții. Și cei dreپți vor sta de-a dreapta Impăratului ceresc, iară cei păcătoși de-a stînga și dreپții vor moșteni cereștile bunătăți, iară păcătoșii vecinica muncă a focului nestins, și viermele cel neadormit cu slujitorii lui Antihrist pe care i-au înșelat. Iar nouă facă-se a ne învrednici să dobândim vecinicele bunătăți pe

care le-au gătit Dumnezeu celor ce îl iubesc pre dânsul: a căruia este slava, cinstea și închinăciunea, în veci, amin...

PROROCIA SF. ANDBEI CEL NEBUN pentru Hristos

**La anii 882. Pentru cele ce au să se facă în zilele
cele de apoi**

Odată liniștindu-se Epifanie cu cuviosul Andrei, l'au întrebat pe acesta zicându-i: „Spune-mi părinte te rog, cum are să fie sfârșitul lumii aceștia și când are să fie începutul durerilor; și cum vor cunoaște oamenii că este aproape sfârșitul lumii și prin ce semne vor fi arătările; și cum se va strica orașul acesta noul Ierusalim, adecă Constantinopolul, și ce se vor face sfintele biserici, sfintele cruci, sfintele icoane, și sfintele moaște ale sfinților? Te rog arată-mi pentrucă te știi pre tine și pre cei asemenea cu tine; că au zis Domnul Dumnezeu: vouă vi s'au dat a ști tainele împărăției cerurilor și cu cât mai mult ale lumii”. Iară cuviosul au zis: „Ascultă fiule, pentru începutul durerilor și sfârșitul lumii și celelalte.

În zilele cele mai de pe urmă, se va ridica la împărăție dintru cei săraci și va împărăți întru multă dreptate, și vor înceta toate războaiele și va îmbogăți pre cei săraci și va fi ca în vremea lui Noe; iar nu după viclesugurile celor de atun-

ci ; ci cu liniște și va îmbogăți pre toți oamenii. În zilele acelea se vor afla oamenii într-o multă pace, mâncând și bând, însurându-se și măritându-se și fără frică de războiu și nepăsători făcându-se la cele pământești, și pentru că nu vor fi războaie, vor preface săbiile lor în seceri, și sulitele lor în fiare de plug. Și după aceasta își va întoarce fața sa spre răsărit și va smeri pre fiii lui Agar (adecă pre arabi) pentru că i-au urgisit pre dânsii Dumnezeu pentru pângăritele lor fapte, și pentru păgânătatea credinței lor. Și se va ridica împotriva lor împărăția Romanilor, ca să-i surpe pre dânsii cu fiii lor cu tot. Ei va supune cu foc, și cei căzuți în mâinile romanilor vor fi trecuți prin foc; și se va înființa împărăția Iliricului, de la Salonic până la Albania. Și împărăția romanilor va supune Egiptul, și își va întinde mâna sa cea dreaptă pre mare și va îmblânzi pre neamul cei plăviț și va ținea împărăția 32 de ani. În vremea acestui împărat nu se va lua bir dela nimenea doisprezece ani, nici daruri și se vor zidi sfințele altare și se vor înoui bisericile cele ruinate și nu va fi nedreptate, nici nedreptățitori, nici nedreptățiți, pentru frica lui.

Va face pre oameni cucernici și bine cinstitori de Dumnezeu, și pre cei fără de lege și mari tirani îi va omorî. În vremea acestui împărat tot aurul cel ascuns în pământ, cu voea lui Dumnezeu se va da lui ; și atâta va fi de mult încât îl vor risipi cu lopata în orașul lui. Și se vor îmbogăți

cei mari ai lui și se vor face săracii ca împărații de bogăți și boerii vor fi foarte râvnitori și vor goni pre toți evreii din orașul Domnului și nu se vor afla ; și vor înfricoșa pre toți orășenii lui, să nu se afle în orașul lui cântători cu chitara, nici cântători din gură și alte urâcioase organe, le va urî și le va desființa din orașul Domnului. Și va fi atunci mare bucurie și veselie, și toate bunătățile se vor deschide, cele pământești și cele dela mare, ca în zilele lui Noe, care se bucura în pustie, până ce a venit potopul. Și după ce va trece această împărăție, se vor începe anii durerilor...

Atuncea va răsări oare-care fiu fără de lege și va împărăți în acest oraș, și va face cele care nu s'au făcut dela începutul lumii, nici se vor mai face. Și dacă va sta la împărăție, va scoate dogme și legi va pune, pline de toată păgânătatea. Și care nu-l vor asculta pre dânsul cu moarte silnică vor muri, și care vor muri astfel neprimind dogmele lui, în ziua judecăței la a doua venire a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, se vor rândui la un loc cu sfântul Ioan Botezătorul.

Acest împărat va însura pre călugării de prin mănăstiri cu slla și pre preoți. Această silnicie este mai rea decât uciderea. Și acest împărat va curvi cu maică-sa și cu fiica sa ; și în vremea aceea, prea blestemata desfrânare a curviei o vor lua oamenii cei proști și neînțelegători, și

vor lua slobozenie de a face curvie cu surorile lor, și cele de asemenea ; și se va sui pângăriciunea și putoarea ca o urăciune înaintea lui Dumnezeu, și va privi spre tot pământul și va porunci tunetelor și trăsnetelor sale dintru înălțime, și va aduce mare frică. Multe orașe vor fi arse de foc, și mulți oameni de huetul acelor înfricoșate tunete și de spaimă mare vor muri rău, și mulți vor arde de foc: și vai pământului de înfricoșarea Atotțiitorului și de acea nemărginită urgie și mânie a lui Dumnezeu, cea trimeasă în toată lumea, pentru că se va perde acest împărat, și se va da în focul cel nestins.

Fericiți cei ce vor locui în Roma în zilele acelea, la Aminapetra, în Sirovilo și în Carnopol: pentru că numai întru aceste orașe va fi liniștelar în toate celelalte orașe și locuri vor fi războaie și turburări multe, după cum s'au zis mai sus. Vor fi mai înainte vestiri de turburări și războaie și altele.

După aceasta se va ridica alt împărat întru ocest oraș; și acest sălbatec asin (măgar) și acest călcător de legi, care va huli pre Dumnezeul nostru Iisus Hristos, și va strica credința celor drept credincioși creștini, va înființa închinarea de idoli și va face războiu cu sfinții cei de pre pământ, și se va face mare strâmtorare între fiii oamenilor.

Atuncea se va arăta foc în chipul fulgerelor înspăimântând cu înfricoșare pre toți cei de pre

fața pământului, care se va lăți des și de multe ori cu semne înfricoșate, și pământul se va umplea de veninați șerpi otrăvitori, care vor mușca pre oamenii cei închinători de idoli; și toate acestea sânt începutul durerilor...

Și după ce va peri acest fără Dumnezeu împărat și se va desființa sceptrul lui, atuncea va veni altul dela Etiopia de cea mai întâi clasă, pentru care se zice că va împărăți doisprezece ani. Acesta va fi bun și iubit de toți și va împărăți cu pace, și sfintele biserici cele ruinate le va restaura; că de bun ce va fi, va fi iubit de tot norodul, și se va lăți dragostea Domnului asupra lui, și la toată casa lui va fi bucurie și veselie. Iară după trecerea împărăției lui, va veni alt împărat dela Arabia, duple cum s'au zis, și va împărăți un an. Intru împărăția lui se vor aduna de îngeri toate părticelele cele în toată lumea risipite ale sfintei și de vieată făcătoarei Crucei Domnului, cu voința nevăzutului Dumnezeu, și se va da în mânele acestui împărat: și acesta va merge în Ierusalim la locul unde au stătut picioarele Domnului nostru Iisus Hristos, și cu mânele lui va pune acolo sfântul lemn unde s'a răstignit Domnul, și coroana lui cea împărătească... Atuncea se vor scula întru acest oraș trei tineri obraznici, proști și nepricepuți cari vor împărăți o sută cincizeci de zile în pace, și după aceea prin lucrarea diavolului, pizmuindu-se între dânșii: Cel dintâi va veni la Salonic zicând: prin

aceste vei birui pe vrăjmași, pentru că tu ești lauda norodului, că Dumnezeu prea te-au sfințit. Atuncea va lua pre norodul său în oaste dela șapte ani în sus, și pre preoți și pre călugări îi vor încinge cu arme de războiu... Și va face corăbii mari și va merge la Roma și stând în porțile ei va zice de trei ori: bucură-te lăudată Roma! Sabia ta tăetoare a deselor săgeți, tu ești prea gătită a-ți ținea religia ta ca să nu cază dela tine, fericiți cei ce locuesc întru tine...

Și atuncea se va scula la războiu neamul cel plăviț și va intra în mijloc și va alege pre cei aleși ai neamurilor. Iar al doilea tânăr, se va război la Mesopotamia și asupra Ostroavelor Ciclade, și va înarma pre preoți și pre călugări cu mare împotrivire contra celorlalți; și va veni la buricul pământului, după cum zic unii că ar fi la Alexandria, și va aștepta pre vrăjmașii lui, cu care va face război ca să-și izbândească cu mare mânie.

Iar al treilea tânăr va face război în Frighia, care este Galatio (în Asia mică), și în Armenia și în Arabia. Apoi chemat fiind, va veni la Salonic, mai înainte încredințat fiind, că în veac nimenia nu îi va sta împotrivă. Și va veni acesta cu norod netăiat împrejur, adecă cu norod care nu este sub stăpânirea lui (supus) dar nici vrăjmașii lui; și când se va aduna această armată față în față, atuncea se va încinge înfricoșat și puternic război, și se vor tăea unul pre altul

bucăți, ca oile la căsăpie și se va vărsa sângele romanilor ca pâraele și ca ploaea cea mare, încât nu vor mai rămânea ostași; și se va amesteca atuncea marea cu sângele celor morți în acest loc, până la depărtare de 12 stadii. Toate femeile vor rămânea văduve, așa că șapte femei vor cere un bărbat și nu vor găsi; iar tinerii se vor însura fără de vârstă și se vor silnici la curvii ca porcii. Fericiți și de trei ori fericiți acei ce în vremea aceea în munți și prin peșteri fugind, vor sluji lui Dumnezeu, pentru că aceste răutăți nu le vor vedea. Și cei ce vor fi deosebiți, așteptând mare milă în partea dulcilor melușei, care sânt gătiți a se jertfi pentru dulcele Hristos, de către vicleanul Antihrist.

Atuncea nefiind bărbat vrednic de a împărăți, pentru că au perit toți în războaie, se va ridica dela Marea Neagră un viteaz și înrăutățit și va împărăți în acest oraș Constantinopole, cu fiica lui. După moartea acestui biciu al diavolului, și al poruncilor lui amăgitoare, va împărăți fiica lui. În zilele ei se vor înjunghia oamenii pre drumuri și prin case; va înjunghia fiul pre tatăl lui și tatăl pre fii, și fiica pre maica sa și maica pre fiica sa și frate pre frate și prieten pre prieten, și se vor face mari răutăți și urăciuni în orașul acesta.

Acestea se vor face și înlăuntrul bisericilor. Se vor face amestecare de sânge și vor cânta în chitare și în alte instrumente prin biserici; jocuri,

ghidușii satanicești și alte măscărăciuni se vor face, care nici odinioară nu le-au mai văzut din oameni, nici le-au mai auzit, nici le vor mai vedea până în vremea aceea... Pentru că împărăteasa aceasta pângărită și prea spurcată și necurată, se va numi pre sine zeiță (adecă Dumnezeoae) și va cere de a se bate cu Dumnezeu și a se lupta cu El; și cu împutăciunile ei va pângări sfintele biserici, și cu pângăriciunile ei va spurca tot norodul. Și atuncea își va întoarce fața sa cu totul în spre cele rele, și va răpi sfintele vase bisericesti și sfintele icoane, sfintele cruci, sfintele evanghelii și toate sfintele cărți, pre care făcându-le grămadă mare, le va arde prefăcându-le în cenușă; și va căuta sfintele moaște ale sfinților ca să le piarză și nu le va găsi, că nevăzut cu a sa putere, Dumnezeu le va muta din acest oraș într'altă parte; și atuncea pângărita împărăteasă va strica sfânta masă a marelui Dumnezeu din biserica sfintei Sofia, și toate altarele le va răsturna și le va strica. Și va sta către răsărit ca în chip de rugăciune hulind pre Dumnezeu și zicând: nu voiu fi nepăsătoare de față cu tine Dumnezeule, ca să îți pierd numele tău de pre fața pământului; și vezi câte ți-am făcut neputinciosule și nu ai fost în stare nici perii capului mei să-i vătăm: așteaptă puțin și voi strica tăria și mă voiu sui acolo la tine Dumnezeule, să vedem care este mai tare dintre

Zei, și va stărui să pue mâna pre înălțime. Ci să le lăsăm la o parte celelalte câte are să se mai facă în vremea ei..

Și de aicea înainte nu va mai îndelunga Dumnezeu arcul său, și cu neoprită mânia sa și cu înfricoșată putere a sa, va întinde mâna sa spre acest oraș, și-l va lega pre el puternic cu secera puterniciei sale, și tăind pământul dedesubtul acestui oraș, va zice apei acei din veac pre care stă orașul ca să-l înghiță pre dânsul; care cu multă frică și cu grabă și cu înfricoșat vifor va fierbe în cele de desubtul orașul acestuia, trăgându-l pre dânsul în jos, — și se va ridica la înălțime ca o roată de moară și așa cu cei ce se găsesc în mijlocul acestui oraș, când se va preface prin fierberea cea de desubtul lui, cu sila se vor deschide sânurile pământului și vor fi trimiși în noianul pierzării.

Așa dar fiul meu Epifanie, orașul nostru se va pierde pentru mulțimea răutăților și a fărădelegilor, de care ți-am spus că vor urma în lume, precum Domnul nostru Iisus Hristos a zis că este începutul relelor... După acestea desființarea orașului nostru și sfârșitul lumii fiind aproape, precum am mai zis, și după împlinirea vremei tuturor neamurilor, care la rândul lor, în diferite vremi au împărățit, va ridica Dumnezeu și sceptrul israilitenilor (cu Antihrist) ca să împărățească în vremurile de pe urmă; pentru carele a mărturisit proorocul Isaiea, zicând așa: Va ri-

dica Dumnezeu semn pentru plinirea neamurilor, ce au stăpânit pre oile risipite ale lui Israel prin neamuri, și va aduna pre israilul cel rătăcit (adecă pre evreii cei înșelați de Antihrist) în sânta cetate Ierusalimul. Și atuncea Israil ca și când au ieșit din Egipt; precum mărturisește și sântului apostol Pavel, carele zice: Când se vor împlini eșirile neamurilor, atuncea se va mântui tot Israelul... Acestea amândouă de mai sus, se uresc cu zicerile sfințitului mucenic Ipolit, care zice de venirea lui Antihrist, că întâi evreii se vor înșela. Și Domnul nostru Iisus Hristos mărturisește aceasta, zicând: Eu am venit întru numele Tatălui meu, și nu m'ați primit; iar acela va veni întru numele lui, și îl veți primi pre el...

Așa dar îi vor aduna pre toți în cetatea Ierusalimului, pre care o va da lor, ca să nu mai zică ei: dacă ar fi voit Dumnezeu să ne miluiască pre noi, iarăși locurile noastre ni le-ar fi dat, și era să credem în Hristos, și nu era să-l omorâm pre el, că au iubit mai mult pre neamuri decât pre noi. Și acum dacă i-au adunat, n'au ce să mai zică, fiindcă i-au adunat și și-au luat drepturile lor, și iarăși au rămas întru necredință. Așa dar, îndată ce se va arăta Antihrist, vor crede întru el, precum a zis înfricoșatul cuvânt Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu, că îl vor primi pre el, (pe Antihrist).

De nu i-ar fi adunat, ar fi putut a-și face în-

dreptare.. Pentru că sfântul apostol Pavel auzis: că au să se mântuească, însă nu și din iad; ci numai din risipirea ce au purtat în țări streine sub jugul neamurilor, și de multă necinste ce li s'au făcut. Și se vor aduna întru ale sale, precum am zis mai sus, însă nu și din iadul cel veșnic se vor izbăvi, nu; pentru că nu i-au putut pleca ca să crează în Fiul lui Dumnezeu, atâtea pedepse; cum se vor pleca acum aflându-se între bucurii și veselii.

Și au zis Epifanie: acestea lasă-le cuvioase: numai să-mi spui, pentru că zic oarecari că nu se va cufunda sfânta și marea biserică a lui Dumnezeu Sofia, ci cu nevăzute puteri va spânzura în văzduh... Iar cuviosul au zis: ce zici fiule? Tot orașul cufundându-se și biserica cum poate să rămâe, că cine va avea grije de ea, au Dumnezeu în locașuri de mâini locuește? Inșă nu sunt minciuni cuvintele cele zise, pentrucă va rămânea un stâlp al bisericei, cel dintâi, în care sunt sfintele piroane ale Domnului, numai acesta va rămânea; și corăbierii care vor veni, vor lega de el frânghiele lor și vor plânge și se vor tângui, cei ce umblă pe mare zicând: vai! vai nouă! că cetatea noastră cea mare cu care făceam negoț s'au cufundat. Și această plângere va ținea patruzeci de zile și după acele zile se va muta împărăția la Salonic. Și atuncea și sfârșitul lumii se va apropia... Și se vor face lucruri înfricoșate... Pentrucă întru acel an va deschide Dumnezeu îngră-

ditură zidurilor, și vor eși de acolo șaptezeci și doi de împărați împreună cu norodul lor, care se cheamă neamuri vandale (sălbatică) cele mai pângărite și mai spurcate neamuri de pe fața pământului, și care se vor risipi în toată lumea și vor mânca carne de oameni vii și sângele lor vor bea; vor mânca câini și șoareci, și broaște și vor mânca și altele mai necurate. Vai de toată lumea pe unde vor călca aceștia! Dumnezeu meu! bine ar fi fost că în zilele acestea să nu fi mai fost creștini în lume, dar știu că tot au să fie; și se va întuneca văzduhul amenințând răzbunarea lui Dumnezeu, pentru urăciunile care vor face aceste neamuri necurate.

Soarele se va preface în sânge, luna și stelele vor înceta de a lumina, văzând răutățile ce se vor face de aceștia pe pământ, pentru că acești oameni spurcați vor căuta să mănânce și pământul, și sfintele biserici le vor preface în grajduri și vor face într'insele pângăriri, ungând sfintele vase cu spurcăciuni. Atuncea locuitorii pământului vor fugi în insulele Ciclade; pentru că va plânge Asia pentru insule și insulele pentru Asia, fiindcă vor merge la dânșii noroadele și vor plânge 660 de zile. Atuncea se va ridica satana Antihrist, din seminția lui Dan, nu cu puterea lui, — să nu fie — dar l-au lăsat pe dânsul Dumnezeu vas spurcat ca printr'însul să se împlinească pro-

rociile prorocilor; că satana va fi slobozit din legăturile iadului, unde l-a legat Dumnezeu, și va intra într'un vas al său (adecă în Antihrist) și se va naște dintr'o muere spurcată, evreică, și se va mări și se va face împărat.. Atuncea va începe a-și arăta înșelăciunile lui, precum au zis sfântul Ioan evanghelistul și Prorocul Isaia: Vai bisericilor celor din neamuri. Atuncea se va arăta prorocul Ilie și Enoh și Sfântul Ioan Teologul, și vor propovădui descoperind înșelăciunile lui Antihrist, și pentru a doua venire a lui Hristos. Și cu amar îi va munci pe creștini prea blestematul, până la cea mai de pre urmă răsufflare muncindu-i pe dânșii; iară câți nu se vor amăgi, se vor mântui și prieteni ai lui Hristos se vor arăta. Fericiții vor fi toți sfinții, iar mai fericiți vor fi mucenicii din vremea lui Antihrist; Fericiți și de trei mai fericiți; pentru că mare slavă li se va da întru nesfârșiți veci...

Așa dar Antihrist va omorî mai întâiu pe cei trei proroci: pe Ilie, pe Enoh și pe sfântul Ioan evanghelistul, și după dânșii pe toți cei ce nu vor primi credința lui cu moarte amară îi va pierde. Atuncea se va face război între Antihrist și Hristos, și se va cunoaște sfârșitul: și se va descoperi atuncea marea „mânie” și urgia lui Dumnezeu; se vor face semne înfricoșate: fulgere, tunete, trăsnete și huete, așa că de multe tunete se va cutremura ceriul, și va tuna îngrozitor... Cine atuncea din oameni nu se va înfri-

coşa, şi nu se va spăimânta fiul meu prea iubit? Acestea făcându-se, fericiţi vor fi toţi câţi nu s'au depărtat de la cel născut din Sfânta Fecioară şi de Dumnezeu Născătoarea Maică. Fericiţi vor fi, câţi pentru dragostea lui Hristos au murit şi au muştrat pre Antihrist, şi cu bărbăţie pre balaur muştrându-l în faţă, şi pre ascunsurile lui cu bucurie de faţă le-au vădit... Aceştia sunt frumoşi luminători şi prieteni de aproape ai lui Hristos şi luminoşi mărgăritari, cu inimile dulci; că şi în Tatăl şi în Fiul şi în Sfântul Duh, în Sfânta şi cea de o fiinţă Treime au crezut... Acestea zicându-le, cuviosul Epifanie le asculta pre cele ce au să fie în lume, şi suspina din adâncul inimii, pentru că era mult compătitor.

Pre urmă l-au rugat pe cuviosul, ca să-i spuie cum au să se sfârşească oamenii de pre pământ şi aşa să se facă învierea cea de obşte? Şi i-au răspuns cuviosul: Pre unii îi vor omorî păgânii, alţii vor muri de desele războaie, iar pre alţii cari vor fi creştini, îi va omorî Antihrist pentru Hristos. Iar pentru cei ce au crezut lui Antihrist, va trimite Domnul Dumnezeu fiare sălbaticice şi păsări zburătoare, cari vor avea coadele lor pline cu ţepi veninate şi otrăvitoare, ca să înţepe pe oamenii aceia cari nu vor avea semnul pecetei lui Hristos întreg şi fără de lipsă pe frunţile lor, şi aşa vor muri toţi oamenii de aceste răni veninate şi otrăvitoare.. Atuncea sfinţii cari se vor afla în pustie ascunşi de Antihrist, îi va lua Dom-

nul pre toți cu duhul puterei Sale și îi va duce la sfânta cetate; pre aceia cari sânt scriși în cartea vieții... Atuncea va fi legat Antihrist cu toți dracii lui, și prinși fiind, vor fi dați în mâinile îngerilor celor înfricoșați și vor fi păziți până înaintea judecăței, pentru sufletele care le-au pierdut. După aceia vor trâmbița sfinții îngeri și vor învia toți oamenii cei morți, fără de stricăciune, după cum zice sfântul apostol Pavel, și se vor preface într'o clipă, dintru stricăciune întru nestricăciune și se vor răpi în nori întru întâmpinarea Domnului în văzduh. Când fiule, se vor vedea pângăritele neamuri intrând în lume, și urâciunea pustiirii stând în locul cel sfânt (adecă Antihrist): atuncea se va cunoaște că lângă ușă este, și după puțină vreme va veni Judecătoria tuturor...

Acestea toate câte le-au zis sfântul Andrei, eu Epifanie smeritul, scriitorul acestei prorocii, am fost împreună privighetor la toate acestea. Și lăsând pre cuviosul rugându-se deosebit singur, eu m'am dus la biserică.

PROROCIA OARE CARUI SFANT

**Ce s'a găsit în Mănăstirea Decapoliei cu hramul
Sfântului Benedict, la anul 1775.**

Găsitu-s'a într'un mormânt în mâna unui sfânt scrisă pe tablă de plumb însă când s'a prorocit nu se știe. Era scrisă așa:

„Cutremur mare va fi în toată lumea la anul 1740. La anul 1760 Africa va arde cu foc și Roma sânge va vedea. (Cine va voi ca să știe pentru Roma să caute la Istoria cea mică bisericească și va găsi pentru aceasta anul anume, lupta papiilor dela apus cu calvinii, întru care mult sânge s'au vărsat). La anul 1790 mânia lui Dumnezeu în tot pământul și nu va fi dragoste. La anul 1800 puțini vor cunoaște pre Dumnezeu. La anul 1845 va fi numai un păzitor. La anul 1860 sfărâmarea leului a părții răsăritului și Austriei. La anul 1880 se va scula un bărbat mare și va smeri pre ursul crivățului, și va smulge penele vulturului Austriei. La anul 1990 luminele se vor stinge și va fi o turmă”.

Din vedeniile Sf. Nil din Aton izvorătorul de mir.

A zis cuviosul părintele nostru Nil:

Părinții cei mai dinainte ziceau rugăciunea întreagă și desăvârșit: „Doamne Iisuse Hristoase fiule și Cuvântul lui Dumnezeu. pentru Născătoa-

rea de Dumnezeu, miluește-mă pre mine păcătosul!...” Iar cei după dânșii au lăsat pre Născătoare de Dumnezeu și zic: „Doamne Iisuse Hristoase fiul lui Dumnezeu, miluește-mă!...” Iar cei depre urma lor, au lăsat pre Fiul lui Dumnezeu, și zic: „Doamne Iisuse Hristoase miluește-mă...” Iar monahii vremei de acum, au lăsat Doamne, și se nevoesc numai pentru aur, și zic: „Iisuse miluește-mă”. Iar cei mai depre urmă o să lase și pre Iisus și o să zică numai „miluește-mă”, neștiind cum să se mai poarte, și nici nu o să cunoască cine să-i miluească. Pentru aceasta zic: când va veni de patru ori câte 25 ani, adecă 100 de ani, dela 1775 până la 1875, oare atuncea la ce stare o să ajungă viața noastră monahicească? Și după aceasta când vor mai trece de trei ori câte 25 ani: adecă dela 1875 până la 1950, care este în mijlocul al optulea veac dela facerea lumii, adecă la 7500, oare câtă turburare are să se facă dela 7400 până la 7500? ce răpiri o să se facă? amestecări de sânge, adecă se vor lua rudenii (însura), stricări de copii, sodomii, prea curvii, curvii și toate alte fără de legi pierzătoare. Și o să se pricească neîncetat, și nu o să găsească nici începutul nici sfârșitul; și pre urmă are să vie și sfârșitul Agarenilor (turcilor), cea mai de pe urmă și amară iarnă. Căci atuncea are să fie scârbă și strâmtoare în toată lumea...

După perzarea Agarenilor, pre urmă are să se facă al optulea sobor, și are să se facă o adu-

nare, care să șadă pre 12 scaune. Și aceștia are să aleagă binele din rău; dreapta slăvire din eresuri, precum la arie se alege grâul din pae; grâul pentru oameni, iar paele pentru foc. Și are să se facă pace la puțină vreme: (precum zice sfântul Andrei, adecă 32 de ani), și pre urmă iarăș au să se întoarcă oamenii la viclesuguri spre pierzare, și nu o să se socotească între frate și soră, tată sau mamă; că fiul se va împreuna cu muma lui și fratele cu sora lui și nu vrea să cunoască de nimenea, ci vor avea numai o de sine stăpânire spre curvie, ca la Sodoma și Gomora, și la cele mai rele. Că fratele va avea de muere pre sora lui, și fiul va avea de muere pre mama lui; și va omori fiul pre tatăl lui, ca să curvească cu slobozenie cu muma lui: și alte mii de răutăți se vor face. (Aceste se vor face în vremea împăratului al doilea dela cădere-turcilor dela împărăție). Și cu cât vor spori răutățile, cu atâta nerodire se va face. Se vor da oameni la îndulciri, la răpiri, minciuni, la curvii, la sodomii, la mândrii, la nedreptăți, la desnădăjduire, la lenevirea de cele bune, la învârtoșarea inimei, la pomenirea de rău, la vrăjbi la iubirea de averi și de argint, și precum cel iuditor de avuție învistierește în răpitorul său vas, așa va fi venirea lui Antihrist; fiindcă mai înainte au să se întunece simțirile oamenilor nesimțirea întunericului, — și se vor întuneca oameni de patimi, precum zice apostolul Pavel: pentru că

... au primit adevărul evangheliei, le-au dat Dumnezeu duhul înșelăciunii patimilor, ca să se împlinească întru dânșii fără de legea. Sânt 25 de ani de când s'a întors sfera spre mai rău, adecă dela anul 1785 încoace pierzarea au stăpânit. Dar când vor trece alți 25 de ani, la ce ticăloasă stare are să înainteze lumea? și după aceasta vor urma toate relele lui Antihrist... Fiindcă veacul deșartei viețuiri și rânduiala monahicești așezări, se desparte: Cei de dimineață se aseamănă cu flacăra focului, cei de amiază-zi cu cărbunii cei aprinși, iară cei de seară cu spuza cea amestecată cu cenușa care rămâne dela cărbunii cei aprinși. Iarăși cei de dimineață se aseamănă cu A, iară cei dela amiază-zi cu M. și N. iară cei de seară cu F. Adecă feri; feri, care însemnează ad-o, ad-o..., ce închipuește ne-sațiuul iubirei la agoniseală și adunării fără de sațiu, precum: iubirea de sine-și de a stăpâni, a nedreptății, iubirea de argint, iubirea de mândrie, de slava deșartă, cămătărie, a se prigoni unii pe alții, a răpi dreptul altuia și a-l stăpâni ca pre al său și altele ca acestea... Că iubirea de argint îl face pre călugăr a urî calea cea strâmtă și necăjicioasă și a iubi mai mult odihna și lenevirea, care este povățuitoare și învățătoare a toată răutatea. Dela patriarhi până la împărați și până la monahi și la cei mai de pre urmă săraci, aceasta nu ne lasă să intrăm prin ușa cea strâmtă și necăjită; pentru că iubim aceste

ale lumii și suntem pătimiși la ele, și cel mai întâi este pântecul: litera H, adică pe grecește se zice: hir hirotera—că din rău în mai rău va merge în jos. Litera H. se va începe după moartea împăratului celui bun, care va fi pus de îngeri întâi după căderea turcilor. Căci dela al doilea împărat al Constantinopolului au să înceapă anii durerilor și tot spre mai rău va merge până în sfârșit. Litera psi însemnează „psevma”, adică minciuna, căci la vremea aceea va împărăți minciuna, care este Antihrist... Iară litera omega, ω însemnează sfârșitul tuturor, arătând a doua venire a lui Iisus Hristos...

POVESTIRE PENTRU SFÂRȘITUL LUMII

Din cele ce se vor ivi pe la anii dela Hristos 1950, am însemnat aicea puține. Va fi de obște în gurile tuturor, lucrările cele mai înfricoșate, și nimenea nu le va păzi: răpiri, nedreptate, zavistie, lucsul, desfrânarea, nerușinarea, iubirea de sine, dărăpănarea averei și a cinstei, ambiția cea fără de nici un folos. Și vai de acele locuri întru carele, vor fi unele ca acestea, că nici pământul nu-și va mai da rodurile sale cele sățioase. Pe vremea aceea se vor arăta lucrurile lui Antihrist, ca iarba primăvara când începe a încolți... Cinste către cele sfinte va fi ca argintul cel spoit pe aramă... In vremea aceea mulți se vor socoti de învățați ci numai din aurii încă

ploaea cea fierbinte, din focul învățături ce să nătoase a unora din oameni, se va vesteji, căci când colțul acestor buruieni se vor ivi, adecă învățăturile cele otrăvitoare ale lui Antihrist, poate se va prelungi răul lumii, însă tot el va birui. Ține minte de cele ce ai auzit, dela mine, vestește-le în lume pentru semnele sfârșitului când vor fi; și chiar timpurile anului cele patru, cu multă prefacere se vor schimba.

Cuvânt pentru venirea lui Antihrist

Și pentru sfârșitul lumii, al cuviosului Nil al Atonului isvorătorul de mir.

„Când se va înmulți fără de legea, are să se adune toate prihămirile și fără de legile lumii, și au să se învistierească, întru o necurată fică a curviei, care are să fie locaș al prea curviei; și precum Doamna noastră Născătoarea de Dumnezeu, au fost prea curată înainte de naștere, curată în naștere și după naștere, și au născut pre Emanuel cel fără de păcat: așa și necurată acea fiică, muma tuturor fără de legilor și a spurcatului Antihrist, are să fie curvă necurată, și prea curvă în toată vieța ei

La această necurată, au să se adune toate fără de legile lumii și are să nască pre fiul pierzării, și din pricina lipsirei Darului Sfântului Duh dela oameni, pentru păcatele și fără de legile lor, o să se adune și o să învieze întru ea toate fără

de legile oamenilor în pânțele ei. După nașterea fiului păcatului, are să vie toată lipsa în lume. Întâi: au să se lipsească oamenii de dragoste, de unire, de curățenie, de frica lui Dumnezeu; orașele de păstori și de proistoși credincioși; bisericile lui Dumnezeu de arhieriei, de duhovnici și de preoți cuvioși, precum au început de acum a se lipsi. Pre urmă se va arăta și acest necurat, după creșterea vârstei lui, și se va umplea de sataniceasca putere ca să facă semne și minuni cu vrăjitoriile lui, înaintea oamenilor celor pătimiși, precum au făcut Cinops vrăjitorul, înviere mincinoasă a morților și altele. Iară la oamenii cei sfinți nu au nici o putere vrăjile ca să îi amăgească, ci numai la cei întunecați cu patimele. Precum marele Macarie vedea pre femeie în firea ei, iar oamenii o vedeau ca pre o iapă¹⁾. Și se va fățărnicii blând la începutul povăduirii lui, ca să plece pre noroade la înșelăciunea lui ca să-l pue împărat. Asemenea cu pace și cu smerenie se va arăta, ca să se închine lui toți, fiindcă hrana lui este turburarea oamenilor, căci când se vor turbura oamenii, atuncea el se va bucura. Și aceasta este uitarea credinței și a fricei lui Dumnezeu: curvia, prea curvia, sodomia, iubirea de avuție, iubirea de argint, pomenirea de rău, zavistia, osândirea, minciuna, clevețirea, și celelalte răutăți; cu toate acestea, are

1) Viața sfântului Macarie Eghipteanul 19 Ianuarie.

să se odihnească și să stăpânească toate cetățile, fiind că nu se va găsi alt individ vrednic ca să împărțească cetățile. Pentru aceasta și toată lumea o va stăpâni, și-l vor avea pre acest atotstăpânitor...

Atunci când vor păcătui oamenii, vor socoti că și lucrează mântuirea lor. Atuncea se va defăima sfânta Evanghelie și bisericile lui Dumnezeu, și are să fie multă lipsă în lume. Semne și arătări dela Dumnezeu; lipsă de foame îndoită, simțită și gândită. Simțită că se va închide cerul ca în zilele lui Ilie și nu va ploua, pentru fără de legile lor. Vor flămânzi oamenii de cuvântul lui Dumnezeu; că nu se va găsi un om drept cu fapte bune, ca să-i învețe cuvântul mântuirii. Și se va ridica blagoslovenia lui Dumnezeu dela mâncări și băuturi, și cu cât vor mânca mai mult, cu atât mai mult vor flămânzi...

Atuncea cei bogați își vor deschide vistierile lor, și aurul și argintul aruncându-l se va defăima și se va călca ca pietrele pre drumuri. Atuncea se va zămisli răutatea lui Lucifer în inimile oamenilor, și atunci va viețui păgânătatea cu pecetia lui Antihrist, și se va ridica Darul lui Dumnezeu de la oameni, precum zice sfânta Scriptură: Nu va rămânea Duhul meu în oamenii aceștia în veac, pentru că trupuri sunt" ¹⁾. Și se vor împușina oamenii, vor slăbi și vor muri cei pecetluiți de Antihrist, ca pasările pre drumuri,

1) Facer. Cap. 6

și vor munca oamenii cărnuri de oameni morți, ne mai putând suferi leșinarea și foamea. Și mâncând trupuri moarte vor muri și ei. Iar înțelesul pecetei lui Antihrist este: „Al meu ești, al tău sânt, de bună voe viu, nu de silă”. Vai și amar de cei pecetluiți de Antihrist!... Se va face mare turburare în lume; și auzind oamenii că într'alte părți este pace, se vor muta acolo, și vor găsi dinpotrivă mai multă lipsă; și vor auzi dela locuitorii locului acelaia: „O cum ați venit la acest loc blestemat, unde n'au mai rămas întru noi înțelegere omenească”? Și atunci văzând Dumnezeu turburarea oamenilor, o să poruncească mării să-și ea cea dintâi stare, și o să se suie focul cel de sub pământ, dintru care se înfierbânta apele cele calzi și are să fiarbă apa mării precum fierb apele cele dela metaluri. Atuncea vor înceta oamenii de a se mai muta din loc în loc. Și din fierberea mării se va desființa pământul și se va usca și nu va răsări iarba, copacii nu vor odrăsli, vlăstari și vinele apelor se vor usca, dobitoacele și paserile vor muri de aburii mării și a pucioasei...

Și iată vremea se apropie și voi nu înțelegeți fiindcă viclesugurile oamenilor s'au înmulțit și s'au făcut stihile grabnice, ca să se apropie sfârșitul..., pre care l-au rânduit Dumnezeu.

Și purtând Dumnezeu de grijă pentru mântuirea tuturor oamenilor celor cu bunăvoință, va trimite atuncea pre cei trei sfinți: pre Ilie, pre

Enoh și pre sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, ca să propovăduiască și să întoarcă la mărturisire, și să învețe pre acei puțini care vor vrea să se mântuiască. Și cari nu se vor pecetlui cu pecetea lui Antihrist, vor moșteni împărăția cerurilor, însemnându-se cu semnul cinstitei Cruci, cari se vor izbăvi din osânda iadului...

De flămânziți, răbdați, că Dumnezeu vă va trimite ajutorul său dintru înălțime. Iar oamenii vor zice: iată că cei ce s'au pecetluit cu pecetea lui Antihrist, s'au mulțumit. Iară sfinții le vor zice: că ce mulțumire este aceasta la însemnarea peceței cei pierzătoare, care cu înșelăciuni i-au înșelat, nesimțitori fiind: că nu-și cunosc mântuirea lor?

Și acești oameni răi, s'au făcut într'o unire cu dracii și pentru aceasta nu simțesc foamea și setea; însă ei flămânzesc și însetoșează de 7 ori câte 7 mai mult decât voi cei drepti. Răbdați puțin și cei ce vor răbda din voi aveți să trăiți în veci... Atuncea văzând Antihrist pre cei trei Proroci propoveduind adevărul și arătând înșelăciunea lui, se va mânia, și va porunci la ai săi să îi aducă înaintea lui și întâiu are să-i moamească zicând: Pentru ce voi nu vă pecetluiți cu pecetea împărătească? Atunci ei îl vor dojeni (ocări) de față pentru înșelăciunile lui zicându-i; O amăgitorule și înșelătorule Antihrist; nu-ți ajunge că ai pierdut atâtea suflete, ci ne silești și pre noi să te ascultăm?... Blestemată este pe

cetea ta și slava ta, și cu pierzarea ta a venit și sfârșitul lumii.. Iar spurcatul auzind ocările lor și blestemurile ce-i fac Sfinții, singur are să ia sabia și are să-i taie... Iar după moartea lor are să poruncească slujitorilor săi să facă cumplete răutăți adecă: curvii, prea curvii, sodomii și cumpărări de copii partea bărbătească și femească, și vor curvi pe drumuri, și așa are să se stingă prin aceste chipuri ale răutății. Și pentru răutatea lor își vor pierde cuviința cea omenească, și o să iasă din mințile lor, pentru multa neastâmpărare a curviei... Se vor face scurți la stat ca dracii. Că firea dracilor cu a oamenilor celor răi are să se unească, la scurtimea vârstei, și până la cinci palme înălțimea. Și se vor face oamenii mai vicleni decât dracii, fiindcă dracii n'au trup ca să curvească și să ucidă, ci numai gânditor îndeamnă pre oameni.

Atuncea Antihrist are să se bucure foarte mult, că s'au împlinit scopul lui cel rău și dorința sa cea fără de lege; și acolo unde se va bucura el și se va veseli, are să îi vie sabia cea cu două ascuțituri de sus și-l va sfărâma, și spurcatul lui trup îl va arunca în vecinica muncă, unde se va munci împreună cu sufletul cel prea necurat al lui; și pentru aceasta va fi omorât spre răsplătirea morței lui... Și moartea lui are să facă sfârșit morților, precum moartea lui Avel (pre carele l-au ucis Cain) a fost începutul tu-

turor morților, așa și Antihrist are să fie sfârșitul morților, și așa o să se sfârșească toată lumea..

În ce chip, numai unul Dumnezeu știe și cunoaște, cele ce vor să fie după acestea și cum are să se sfârșească toate. Și va să facă judecată și răsplătire... și cei cu fapte bune, ca oile cele fără de răutate, au să împărătească cu Hristos întru împărăția Cerurilor; iară cei păcătoși au să fie osândiți în vecinica muncă a iadului, cu Antihrist împreună și cu toți dracii în veci.

DIN APOCALIPS

¹⁾ „Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până ce vom pecetlui pre robii Dumnezeului nostru preste frunțile lor. Și am auzit numărul celor pecetluiți: O sută patruzeci și patru de mii de pecetluiți din toată seminția fiilor lui Israel. (Adică din toate neamurile creștine ortodoxe).

După acestea am văzut, și iată gloată multă, pe care să o numere nimeni nu putea din tot neamul și semințiile și noroadele și limbile, stând înaintea Scaunului și înaintea Mielului îmbrăcați în vestminte albe și finice în mâinile lor.

Și strigau cu glas mare, zicând: Mântuirea Dumnezeului nostru celui ce șade pre Scaun și Mielului”.

SFÂNTUL IOAN DAMASCHIN

Pentru Antihrist.

„Se cuvine să știm că trebuie să vie antihrist. Deci tot cel ce nu mărturisește pre Fiul lui Dumnezeu, că au venit în trup, și este Dumnezeu desăvârșit, și s'a făcut om desăvârșit, împreună

1) Apocalips Cap. 7, V. 3. 4. 9. 10.

și Dumnezeu desăvârșit: Antihrist este. Însă cu desăvârșit chip, și mai vârtos este când va veni Antihrist. Drept aceea, trebuie mai întâiu să se propoveduiască Evanghelia la toate neamurile, precum a zis Domnul. Și atunci va fi sfârșitul și va veni Domnul să judece lumea și spre muștrarea iidovilor celor protivnici lui Dumnezeu". Că zice: ¹⁾ „Eu am venit întru numele Tatălui Meu, și nu mă primiți pre Mine; de va veni altul întru numele său, pre acela îl veți primi”.. Și apostolul zice: ²⁾ „Pentru că dragostea adevărului n'au primit ei, ca să se mântuească. Și pentru aceea va trimete lor Dumnezeu lucrarea înșelăciunii; ca să crează minciunei ca să se judece toți cari n'au crezut adevărului, ci au binevoit întru nedreptate”...

Deci Iudeii pre Domnul nostru Iisus Hristos, cel ce este Fiul lui Dumnezeu, nu l-au primit; iară pre înșelătorul care se va numi pre sine Dumnezeu îl vor primi. Iară cum se va numi pre sine Dumnezeu, îngerul pre Daniil l-au învățat, așa zicând: „Spre Dumenzeul părinților săi nu va înțelege”. Și apostolul zice: ³⁾ Să nu vă amăgească cineva pre voi în nici un chip, că va veni, de nu va veni mai întâiu depărtarea, și de nu se va arăta omul păcatului, fiul pierzării; Pro-

1) Evangh. Ioan, Cap. 5, V. 43.

2) Epistola II Tesalonicheni, Cap. 2, V. 10, 12.

3) Cap. II V. 3, 4.

tivnicul, și care se va înălța mai presus de tot cel ce se zice Dumnezeu, sau închinăciune; așa cât să șadă el în biserica lui Dumnezeu, ca un Dumnezeu, arătându-se pre sine cum că ar fi el Dumnezeu". Iară în Biserică, nu într'a noastră, ci întru cea Judaicească. Căci nu la noi, ci la Iudei va să vie. Nu pentru Hristos, ci împotriva lui Hristos și a celor ce sânt ai lui Hristos... Pentru aceasta și Antihrist se numește. Însă trebuiește întâiu să se propoveduiască Evanghelia la toate neamurile, și atunci se va arăta cel fără de lege, a cărei venire va fi cu lucrarea satanii și întru puterea diavolului, însă semne și minuni mincinoase, va să facă cu fermecătorii, cu nedreptate întru cei peritori, pre care Domnul îl va omori cu duhul gurei sale și'l va strica cu venirea arătării sale. Deci, nu însuși diavolul se va face om, după asemănarea întrupării Domnului, să nu fie, ci om se va naște din curvie, și va primi toată lucrarea satanei, că mai înainte știind Dumnezeu voința lui cea rea, va slobozi a locui întru el diavolul (Vezi Antihristica Pag. 40).

Deci, se va naște din curvie, precum am zis și se va crește întru ascuns, și fără de veste se va scula și se va împotrivi și va împărăți. Și întru începutul împărăției lui, iară mai ales al tiraniei lui, se va fățarnici, iară după ce va lua stăpânire va goni Biserica lui Dumnezeu și își va arăta toată răutatea lui. Va veni cu semne și cu minuni mincinoase și amăgitoare, nu adevărate, ci

cu farmece cu putere diavolească; și pre cei ce vor avea putrede și neîntărite temeliile minții lor, îi va înșela, și îi va depărta dela Dumnezeu cel viu; și așa se va sili ca să smintească și pre cei aleși, de i-ar fi cu puțință. Dar Domnul va trimete pre Ilie Tezvitianul și pre Enoh, și vor întoarce inimile părinților către fii, adecă Sina-goga către Domnul nostru Iisus Hristos și către propoveduirea Apostolilor. Și vor fi omorâți de Antihrist... Și va veni Domnul din cer, în ce chip l-au văzut Apostolii pre el mergând la ceriu. Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit, cu slavă și cu putere, și va omorî pre omul fără de legii pre fiul pierzării cu Duhul gurei sale. Nimenea să nu aștepte pre Domnul de pre pământ, ci din cer, precum însuși au adevărit. Antihrist va fi om cu adevărat. (Antihrist se zice protivnic lui Hristos).

CUVÂNT PENTRU SFÂRȘITUL LUMEI

„La sfârșitul lumii, după multe răutăți ale lui Antihrist, va să fie nevoi și scârbe în toată lumea care n'au mai fost dela început. Dar nici atunci, nu va uita Dumnezeu pre aleșii săi, căci le va trimete lor ajutor și va scurta zilele lui Antihrist și împărăția lui cea urgisită curând o va strica. Și acei trei ani și jumătate vor trece foarte degrab: Precum zice sfântul Ioan Evanghelistul: „Și mai înainte va trimete Dumnezeu pre Enoh, și

pre Ilie cari vor vădi viclesugurile lui Antihrist” Căci acești sfinți sânt luați cu trupurile în raiu. Enoh mai înainte de potop și Ilie după potop, și trăiesc până astăzi așa cu trupurile, unde numai Dumnezeu știe... Și vor veni atuncea adică în vremea lui Antihrist acești sfinți și vor vădi viclesugurile lui. Și așa tăiați fiind cu sabia vor lua moarte și vor șede în ulițe trupurile lor moarte trei zile și jumătate; și după cele trei zile și jumătate, va veni glas din cer, zicându-le lor: Sculați-vă și veniți la mine; și atuncea îndată înviind se vor ridica cu trupurile în nouri la cer. Iară după aceia de grabă va sosi sfârșitul lumii, și va fi precum au zis Domnul nostru Iisus Hristos la sfânta Evanghelie: „Atuncea puterile cerului se vor clăti, și vor începe a se schimba și a-și tocni lucrurile cerului și ale pământului, cu groaznice schimbări, și vor înfricoșa lumea și va fi mare frică, și durere oamenilor.. Iar toate acestea vor fi spre răsplătirea oamenilor celor răi și vrăjmași lui Dumnezeu.

DESCOPERIRE A LUI DUMNEZEU

Către oare-care om drept și plăcut al său.

Sufletul oare-cărui drept, cu voința lui Dumnezeu, a fost purtat prin vămile văzduhului și prin iad și prin raiu, și fiind el purtat pre la toți sfinții, a fost dus și la acești trei sfinți: la Enoh,

la Ilie și la sfântul Ioan Evanghelistul, căci cei trei sfinți sânt la un loc. Purtat fiind de Arhanghelul Mihail, i-au arătat toate cetele sfinților. Iar la acești trei era o masă foarte frumoasă și avea o prescură pre dânsa. Atunci a zis Arhanghelul Mihail: „Fericiti vor fi toți câți se vor învrednici a mânca din prescura aceasta. Căci în vremea lui Antihrist va înceta de a mai fi liturghie pe pământ, și vor veni acești trei Prooroci în vremea lui Antihrist, și vor sluji sfânta liturghie și vor împărtăși creștinii câți se vor afla în vremea aceea, cari vor primi propoveduirea acestor trei proroci”. Precum zice la Apocalips¹⁾. „Și am auzit numărul celor pecetluiți, o sută patruzeci și patru de mii, pecetluiți din toată seminția fiilor lui Israil”. Aceștia au să creadă propoveduirea prorocilor acestora, afară de alte limbi și neamuri care vor primi propoveduirea acestor trei, și aceștia se vor omorî de Antihrist, pentru că nu l-au primit pre dânsul; precum zice sfântul Ioan Damaschin pentru venirea lui Antihrist.

Cele patrusprezece semne ce vor fi în 14 zile, prin care lumea se va strica și va certa Dumnezeu lumea cu dânsule, care s'au arătat de Sfinții Părinți: a căror urmare nu va fi în fiecare zi la rând, ci precum la Apocalipsul Sfântului Ioan se arată, se vor împărți zilele acelea

1) Cap. 7. V. 4.

în oarecare vremi. Și vor fi semnele acestea la sfârșitul lumii:

„În ziua dintâi, se vor înălța toate apele mărilor în sus de patruzeci coți și vor sta ca niște ziduri. A doua zi vor scădea apele mărilor întru adânc, încât abea se vor vedea, și de sunetul valurilor toată lumea se va îngrozi; iar cari vor fi aproape de mare, vor muri de groaza huetelor valurilor. În ziua a treia, toate hiarele cele spurcate și veninate, și toate jivinele mării, cele necurate și veninate, vor eși la țărmurile mării și vor urla și vor țipa cu glas mare, încât se vor spăimânta toți oamenii din lume...

În ziua a patra, se vor aprinde apele mărilor și toate celelalte ape (curgătoare și stătătoare) și vor arde din fund până deasupra și vor clocoti ca para de foc și țărmurile se vor face de smoală și de catran, și va fi mare groază și spaimă în' toată lumea... În ziua a cincea, marea și isvoarele și tot pământul se vor umple de sânge; precum zice Isaia Prorocul la cap. 24, și Ioan la Apocalips: „Am văzut zice, pre al treilea înger că a vărsat nastrapa cea de aur ce o luase din mâinile lui Dumnezeu, preste isvoarele apelor, și s'au prefăcut în sânge; atuncea a zis îngerul: drept ești Doamne și drepte sunt judecățile tale; că pentru vărsarea sângelui Prorocilor, sânge le-ai dat să bea, căci vrednici sânt!...” În ziua a șasea, va fi cutremur mare în tot pământul, atâta de mare și groaznic, care

n'a fost dela începutul lumii, încât se vor sfărâma munții și se vor topi ca ceara de foc: precum zice David¹⁾. Munții ca ceara s'au topit de fața Domnului²⁾". Și se vor cutremura munții sub dânsul, și văile se vor topi ca ceara de fața focului și ca apa vor curge în jos..."

În ziua a șaptea, va fi iar cutremur mare preste tot pământul: stâncele și pietrele se vor sfărâma lovindu-se una de alta. Oamenii și dobitoacele vor muri sdruncinați, și mai marii lumii acesteia, adică Domnii și Impărații, ca niște beți se vor legăna, și cine aflându-se întru atâta primejdie va putea să stea?... În ziua a opta se vor aduna toate păsările cerului la un loc, vor țipa și vor striga cu mare jale: arătând că peste puțină vreme se apropie sfârșitul lor!... În ziua a noua, toate hiarele pământului, fiecare după firea lor se vor aduna și vor striga fiecare în glasul lor. Iar în lume va fi frică mare și spaimă; arătând și acelea că curând va veni sfârșitul lor... Întru a zecea zi, vor fi oamenii într'un fel și deopotrivă, de necazul cel mare; că Impărații, Domnii și cei bogați, nu se vor cunoaște dintre cei săraci, căci toți întru aceleași amărăciuni și necazuri fiind, nimenea nu se va arăta mai mare, și nici unul nu va căuta la aur, la argint și la mărgăritare sau la pietre scumpe, ci toate aceste vor fi lepădate de toți ca niște gunoae pe dru-

1) Psalm. 96. V. 5.

2) Pr. Miheia Cap. 1. V. 4.

muri, și nimeni nu le va lua, căci nici vor avea trebuință atuncea de ele. Toată pofta va pieri dela oameni în vremea aceea și fețele celor Vii vor fi ca și ale morților. Intru acea vreme nu va mai trebui nimănui frumusețea femeilor, ci numai amar și vai va fi în toată lumea: de-oparte de groaza elementelor*), iar de alta de înfricoșarea lui Antihrist... In ziua a unsprezecea, vor eși fiecare din casele și locuințele lor, și cei ce vor fi ascunși se vor îmbrăca cu saci și vor presăra cenușă pe capetele lor și vor plânge cu amar toți și se vor usca de frică. Atuncea vor striga toți oamenii dimpreună zicând: O voi munților și dealuri! Cădeți asupra noastră și ne acoperiți și ne ascundeți de către mânia lui Dumnezeu, că nu mai putem răbda scârbele ce ne-au cuprins; și foarte se vor înfricoșa.

In ziua a douăspre-zecea, va fi după cum zice cuvântul la Evanghelie: 1) „Soarele se va întuneca și luna în sânge se va schimba și stelele cerului vor cădea”; și vai și amar! de frica care va fi atuncea oamenilor celor ce se vor închina lui Antihrist, căci atuncea vor cunoaște că s’au înșelat de vicleanul. Și singur Antihrist, atuncea se va întrista cu toate slugile lui, văzându-și pierzarea lor. Atunci va plânge cerul și pământul de amarul și jalea oamenilor celor ce s’au înșelat de Antihrist și s’au închinat lui.

In ziua a 13-a se vor trimete îngerii, dumnezeieștile oști ale cetelor cerești celor de foc,

*) Stihilor. 1) Ev. Matei C. 24. V. 29.

peste fața a-tot pământul, și vor prinde pe toți cei ce au fost pecetluiți de Antihrist, și îi vor aduna ca vântul... Și după cum spulberă vântul plevile de pe fața pământului, așa vor lua pe Antihrist și pe toate slugile lui.. Și îi vor arunca în iazerul cel de foc, în muncile cele vecinice, iar cei dreپți vor fi ridicați întru întâmpinarea Domnului în văzduh și vor împărăți cu Iisus Hristos, în vecii vecilor...

În ziua a 14-a, cerul și pământul se vor aprinde de foc. Vor arde munții și dealurile și ca ceara se vor topi cu toate măgurile, și tot pământul se va preface în șes și se va curăți de toată spurcăciunea și se va face alb ca zăpada și curat ca cristalul, pentru ca să vie Făcătorul său pe dânsul...

Cele 12 semne care vor urma la sfârșitul lumii-

Care s'au găsit într'un Hronograf Evreesc de înțeleptul Ieronim

1. „În ziua dintâi se va înălța marea în sus la înălțime încât să treacă din hotarele ei, covârșind vârfurile munților, și va sta așa ca niște ziduri, revărsându-se în lături...

2. În ziua a 2-a, vor scădea apele mărilor atât de mult încât abea să vor vedea.

3. În ziua 3-a se vor vedea de-asupra mării chiții cei mari și tot felul de hiare din mare,

care vor striga atâta de tare, încât până la cer se va auzi glasul strigărei lor.

4. In ziua a 4-a vor seca toate mările și apele..

5. In ziua a 5-a vor asuda cu sânge toți copacii și ierburile pământului...

6. Intru a 6-a zi: cutremur mare se va face în toată lumea, atâta de tare (mare) și înfricoșat, încât nu va sta pe picioare, nici om nici dobitoc. Și vor cădea toate zidurile și munții și toate locurile cele înalte, și se va face tot pământul șes

7. In ziua a 7-a toate stâncile și pietrele se vor lovi între dânsese și se vor sfărâma...

8. Intru a 8-a zi: se vor deschide toate mormintele dela apusul soarelui până la răsărituri și vor ieși oasele morților și vor sta de-asupra pe fața a-tot pământul...

9. In ziua a 9-a vor cădea stelele de pe cer. Și toate dobitoacele și hiarele se vor aduna la câmpuri și vor striga tare fără a paște..

10. Intru a 10-a zi vor muri toți oamenii, ca să învieze cu ceilalți morți...

11. In ziua a 12-a: Se va arde cu foc iute, cerul și pământul și văzduhul...

12. In ziua a 11-a se va face cer nou, și pământ nou și va veni atunci înfricoșatul Judecător arătat și foc mergând înaintea lui; precum zice David: ¹⁾ „Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea. Foc înaintea Lui va arde și împrejurul Lui vifor foarte...”

1) Psalm. 49. V. 3, 4.

VEDENIA UNUI PUSTNIC GRIGORIE

român de neam, care viețuia în pustile Iordanului, și cărui i s'a descoperit la anul 1868 și pe care a scris-o către Starețul schitului Românesc Prodromul din Sf. Munte al Atonului.

Din pustiul Iordanului, către mult doritul meu părinte Nifon, ctitorul și fondatorul sfântului Schit Prodromul din sfântul munte al Atonului, închinăciuni până la pământ...

Intru Numele Atotputernicului Dumnezeu celui în Treime slăvit și al Născătoarei de Dumnezeu, a cărei milă este nemăsurată asupra noastră a mult greșiților ei robi, și pe care o ascultă iubitul Ei Fiu și Dumnezeu, care știe toate dela întemeerea lumii și până în sfârșit; pe care ni le-au vestit nouă prin Sfinții săi Prooroci și Evanghelii: pentru nevoile ce le va pune pe pământ, spre semnele apropierii zilei celei de-apoi. Mi-au vestit și mie acestea prin îngerul său..

Intăi m'am uitat la apus și a eșit un nor și pre el era o baie mare spre botez, celor ce sânt neluminați până acum în neamuri și în noroade.

Al 2-lea: A eșit șapte stele mari dela apus și s'au dus tot bătându-se către răsărit, închipuind că va veni neam preste neam...

Al 3-lea: Am văzut căruță de lemn cu cai de lemn, fără alt material mergând... Și mi s'a grăit

că este sfârșitul a tot meșteșugul. Precum zice proorocul Daniil: „Când se va înmulți mintea, atuncea va fi și sfârșitul...” Căci vor eși mașinării încât și prin văzduh vor zbura.

Al 4-lea: Am văzut cerul plin de paseri zburătoare, care vor mânca pre oameni de vii.

Al 5-lea: Am văzut două paseri foarte mari; una ce era foarte grasă, a murit îndată pre pământ...

Al 6-lea: Mi s'a arătat Mântuitorul dîmpreună cu prea Cinstita sa Maică, și am privit la prea curata sa Maică și Fecioară și era numai cu lanțuri de aur înfășurată și împodobită.. Am privit la Mântuitorul și avea în stînga sa o carte, și fără a-mi grăi ceva, s'au înălțat...

Al 7-lea: Mi s'au dat în mână cartea ce o am văzut la Mântuitorul, fiind peste tot pecetluită, dar pre aducătorul ei nu mi s'a slobozit a-l vedea cu ochii mei cei trupești. Și am desfăcut una din peceți, și am cetit acestea: „24 de ani mai sînt încă și toată pacea se va lua de pre pământ”. După aceea s'au închis vederea ochilor mei și n'am mai putut a mai ceti nici un cuvânt. Și mi s'a luat din mână cartea, grăindu-mi: „Cele ce nu le putea vedea ochii cei trupești; că această carte este a Proorociei cei vecinice dela început”.

Al 8-lea: Dus fiind la un loc înalt am privit toate holdele și țarinile lumii cu totul coapte și uscate plecate spre cădere...

...Am privit, și de năprasnă viind mulțime de nenumărați secerători străini... Și secerând toate bucatele: grâul, porumbul și toate semănăturile; și erau cărând din toate părțile la arie spre treerat, având în mâna lor lopată mare spre vânturat..

Al 9-lea: Eram privind, și s'au dat drumul, la toate dobitoacele pământului, mari și mărunte, curate și necurate, ca să pască toate țarinele. Și priveam și se îngrășase foarte.

Apoi s'au gătit trei scaune adică trei căsăpii, întru care se vor aduna toate spre tăere.

Al 10-lea: Eram privind: S'au sculat un casap dela apus, având în mâna lui cuțit mare și cu dânsul casapi mulți și tari, având toți cuțite în mâini; și au venit la întâiul scaun, care este în Viena, și după cum eram privind cele ce grăiesc, au început să tae și să injunghie, și era țipăt mare foarte; apoi răsturnară scaunul... Și ieșea un râu de sânge din căsăpie ca de treizeci de stânjeni de lat și de trei de adânc, după cum am putut a-l aprecia cu ochii.

Al 11-lea: Și au trecut casapii la al doilea scaun, care este al Prusiei. Așa îmi arăta mie cel ce mi arăta acestea: Era țipăt mare foarte, dela dobitoacele ¹⁾ cele ce se junghiea. Apoi răsturnară scaunul. După ce acum sfârșise tăerea,

1) Dobitoace, sau ereticii cari nu cinstesc pre Dumnezeu după adevăr.

eșise alt rău de sânge tot așa de mare, de nu-l putea trece voinicul călare. Iar fața sângelui ce eșea din eretici era urâtă foarte...

Al 12-lea: Trecură acea căsăpie către al treilea scaun, care este al Rusiei; căci așa mi se arătau toate pe rând. Și la această căsăpie, era adunate tot dobitoace curate, dar foarte grase, adică în creștinătate. Se tăiau foarte mari și mici, și erau trimiși casapii prin toți munții, ca să adune pe toți berbecii la căsăpie pentru tăere, zicând: că altă grijă n'au iubitorii de argint decât ca să mănânce și să bea, dela cei bătrâni până la cei tineri. Adică s'au abătut de la pașterea cea duhovnicească la iubirea de argint, la mâncări și la băuturi fără sațiu... Și era ducându-i turme, spre tăere; și eram privind când răsturnară al treilea scaun. Apoi au pus foc casapii în Palaturile Impărătești și era fumul arderei ridicându-se până la norii cerului... Și eram umblând prin toată cetatea Petersburgului și nu erau locuitori, ci de tot pustie împreună cu alte părți creștinești...

Al 13-lea: Mi s'a zis: privește în fața Impăratului; și era până la 60 de ani, în ziua când îngea el la munți pustii numai cu un soldat, dela fața vrăjmașilor săi; și iarăș am văzut pre împăratul șezând pe scaun, tânguindu-se că au pierdut toate moșiele care le-au fost avut... Iar un evreu sta de de-a dreapta lui cu sabia goală foarte semeț (mândru).

Al 14-lea: Era eșind un râu de sânge dela a treia căsăpie mare; dar nu m'am putut apropiea nici de cum de râul cel de sânge, nici de trupurile morților, fiind oprit și zicându-mi: că sânt toți Preoți, Cuvioși, Mucenici omorâți cu felurite de munci pentru lege.. Deci, fericit va fi și mucenic se va chema, tot celce va răbda să moară creștin: sau de sabie, sau de foc, sau înecat, sau de foame, sau de sete, sau de orice feluri de munci pentru lege. Și eram privind la râul cel de sânge ce eșea din creștinătate și nu se putea potrivi nici de 20 părți, una cu cel ce eșea din ereticii păgâni. Ci era luminat ca niște pietre scumpe și spuma lui era albă ca zăpada. Și îmi arăta în carte nenumărata sumă a morților, dar nu o am putut covârși cu socoteala, căci era milioane de milioane!...

Al 15-lea: Am fost dus la un munte înalt; și m'am uitat la cer și au eșit dela apus un nour mare și a acoperit toată fața cerului. După acela au eșit și alt nour mare foarte întunecat și au acoperit toată fața pământului, plin cu foc și sânge și era mergând spre răsărit cu urgie foarte mare și era să cază preste mine; dar m'am rugat Domnului și au venit un nour mic și m'a ridicat sus foarte și m'a pus pre spatele celui purtător de foc și de sânge. Și nu am văzut Soarele, nici luna, nici stelele și nu știam cum mă ține întru atâta înălțime. După aceea s'au dus la răsărit, și pre mine m'au pus la pământul cel

de odihnă; iar sus era Duh de rouă ca roua lui Aron. Toate relele dela apus vor eși și către răsărit vor merge. Și pentru fără de legile noastre le va pune Dumnezeu preste noi: foame și sete și ne va da în mâinile celor mai cumpliti păgâni. Jupuiu-ne de vii, ne vor arde și ne vor trece prin ascuțitul sabiei; dar nimenea din creștini să nu se abată dela sfânta lege, căci mulți învățători s'au sculat și se vor scula nenumărați, pre-deasupra oi și înlăuntru lupi răpitori, cari se vor sili în tot chipul a răpi turma lui Hristos dela păzitorii cei duhovnicești. Dela Patriarhi până la Diaconi, aveți grijă de turma lui Hristos, să nu piară vre-un miel din ea, căci veți da seamă de toată turma în ziua mâniei și a urgiei și a focului și a scrâșnirii dinților înaintea Domnului; căci s'au apropiat zilele lupilor, a tigrilor și a celor mai cumplite hiare sălbatice; care se vor sili în tot chipul a sfâșia turma lui Hristos.

Al 16-lea: Am auzit pre Maica Domnului plângând foarte și grăind cuvinte mari, și nu am putut înțelege pentru mulțimea plânsului. Și iarăși mi s'a zis: Așa zice Domnul Dumnezeu Sfânta Treime, Domnul a toată puterea de sus și de jos, Domnul a-tot ce mișcă: Vin zile întru care nu ne vom odihni ziua și noaptea, de urgia ce va să fie.

Al 17-lea: Iarăși mi s'a zis: Vezi ce semn înfricoșat s'au arătat, până a nu se împlini cei 24

de ani arătați în cartea proorociei ce ți s'a dat?..

Privigheri și cu Acatiste și cu inimă curată, vă va arăta, dacă Dumnezeu ne va erta și va mai îndelunga aceasta dela noi și dela fiii noștri într-un alt neam.

Și te rog din suflet prin cel ce vei primi această scrisoare, să-mi trimiți și mie răspuns, din cele ce te va lumina Maica Domnului, citind acestea. Că așa am rugat pre închinători aceia, că mi-au făgăduit că iarăși se vor întoarce după câțeva vreme. Și vă rog a ne ruga unii pentru alții, că așa este plăcut Domnului, că dela Domnul m'am înștiințat a-ți trimite acestea, pre care le vei împărți pre la Păstorii Bisericești, și multă plată vei primi pentru osteneală. Scrisă cu mâna mea, în Pustiul Iordanului, unde mă aflu în mult tristul locaș locuind...

Anul 1870, Iulie 2.

Pârvu Grigorie Pustnicul

CUVÂNT PENTRU SFÂRȘITUL LUMEI

pentru a doua venire a Domnului și pentru Antihrist¹⁾

„Obiceiul împăraților când voiesc a merge la războiu, mai întâi să trimită din oamenii lor prin orașele pre unde are să treacă, ca să dea de veste norodului și să iasă întru întâmpinarea lor.

1) Socotit de unii a fi al Sf. Sfințit Mucenic Ipolit Papa Romei.

Asemenea a făcut și Marele Impărat al Impărațiilor Iisus Hristos. Fiindcă avea să iasă la războiu în contra ucigașului de oameni, Diavolul, a trimis mai întâi pre Prooroci, cari au propovedit venirea Lui din ceriu pre pământ. Și au spus de nașterea Lui din pururea Fecioara Maria și cum că se va boteza și va pătimi și pre Cruce va muri și se va îngropa și va învia, ca împreună să ne învieze și pre noi, și se va înălța la ceruri și va trimete pre Sfântul Duh ca să lumineze pre Sfinții Apostoli, pentru că ei avea să propoveduiască Sfânta Evanghelie la toate neamurile, până la marginea pământului. Toate acestea le-au arătat Sfinții Prooroci, încă și pentru sfârșitul lumii au spus, ca cei ce erau înainte văzători și luminați de sfântul Duh.

Și se vor împlini toate la vreme. Căci va veni Domnul nostru Iisus Hristos ca să răsplătească fiecăruia după lucrurile lui: pre cei drepti să-i încununeze, iar pre cei păcătoși să-i osândească. Și auzind și noi, să ne luăm aminte de sine și cunoscând că este judecată și răsplătire, să nu mai păcătuim, zicând că Dumnezeu este milostiv și știe neputința firei omenești; ci să ne ferim de orice păcat, că deși Dumnezeu este milostiv, dar este și drept judecător, dând fiește-căruia după faptele lui...

Deci, rogu-vă pre voi bine-credincioșilor creștini, fii ai Tatălui ceresc, să deschideți ochii inimii voastre ca să primiți cu toată dragostea

cuvintele mele ce am să zic, ca niște semințe cerești în sufletele voastre cele însetate de graiuri Dumnezești. Deoarece am a vă spune lucruri prea de mirare și străine auzului omenesc: adică despre sfârșitul lumii și despre înșelăciunea diavolului, despre farmecile și vrăjile lui Antihrist și despre a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Însă de unde voi începe o! iubitorilor de Hristos? Și pre cine să aduc martor cuvintelor mele? Că nu am mai mult decât credința și nădejdea spre Dumnezeu.

Marele Prooroc Isaia, mai vechiu decât ceilalți prooroci, zice despre sfârșitul lumii așa: „Pământul vostru deșert și pustiu! Țara voastră înaintea voastră o mănâncă streinii. Părăsise-va fiica Sionului ca umbrariul în vie, și ca o păzitoare de poame în pepenerie, ca un orașiu împresurat de vrăjmași”. Iată cât de arătat zice Prorocul pentru sfârșitul lumii; și nu pentru norodul cel iudaicesc vorbește, nici pentru cetatea lor Sionul vorbește, ci pentru sfânta noastră Biserică zice, căci în vremea lui Antihrist se va pustii. Dar pentru ce noul Sion se numește de toți Prorocii, această Biserică care a lui Dumnezeu este? David zice: „Maică Sionului va zice omul, și om s'au născut într'însa. Și iarăși: „Domnul în Sion mare este și înfricosat. Și Prorocul Osie zice pentru sfârșitul lumii așa: „In vremile cele de apoi va trimete Domnul vânt arzător din pustie asupra lor, și se va usca cu to-

tu vinele lor, și tot vasul cel mai plăcut al lor se va defaima și cele ce vor avea în pânțele, vor crăpa”. Deci care altul este vântul cel arzător? Fără numai Antihrist, care se va naște din pustie: adică din iudaescul norod carele este pustiit de darul lui Dumnezeu, cu toți cei ce vor primi pe dânsul...

În vremile lui se vor usca apele pământului și se vor strica sufletele oamenilor celor ce sânt vase plăcute lui Dumnezeu, și multe femei îngreunate vor muri de foame... Și iarăș Prorocul Amos zice: „Acestea grăește Domnul: „¹⁾ Fiindcă bateți cu pumnul pe săraci și luați dela dânsii daruri, și mai ales făcându-vă case strălucite, nu veți locui într'insele"... Și mai jos iarăș zice pentru acestea: „Aceasta grăește Domnul Dumnezeu Atotțiitorul: ²⁾ „În toate locurile va fi plângere mare și în toate ulițele se va auzi: vai! vai! celor ce doresc de ziua Domnului. Că această zi este pentru voi întunerec, iar nu lumină! Și precum ar fugi omul de fața leului și să-l întâlnească ursul, așa va fi în ziua aceea”. Adică: plângere și tânguire mare va fi în vremea lui Antihrist.

Apoi zicea celor ce-l întreba pentru sfârșitul lumii: Pentru ce doriți să știți? că ziua aceea va aduce întunerec, iar nu lumină, adică pe Antihrist; în vremea căruia se vor face multe rău-

1) Proroc. Amos. Cap. 2.

2) Cap. 5, V. 17.

tăți: foamete mare și secetă, și le vor veni oamenilor necaz peste necaz, trecând din nevoi mari la mai mari, căci din gura leului vor cădea în gura ursului. Deci și prorocul David despre judecata lui Dumnezeu zice așa:

„Acolo scaunele au șezut la judecată, scaunele asupra casei lui David”. Și pre tot prorocul de îl vei cerca, vei afla de obștie vestind pentru sfârșitul lunei. Și ca să nu întindem cuvântul de la toți Prorocii, să aducem numai pre unul spre mărturie, și pre urmă să începem cuvântul pentru care avem să vorbim.

Proorocul Malahia, așa arată despre sfârșitul lunei: ²⁾ „Iată vine ziua arzând ca un cuptor, și i va arde pre ei, și toți cei de alt neam, și toți cei ce fac fără de lege vor fi trestie, și i va aprinde pre ziua aceea care vine, zice Domnul Atotțiitorul, și nu va rămânea dintre ei rădăcină nici odraslă”. Adică Domnul nostru Iisus Hristos, judecătorul cel drept, și vindecarea va fi în aripele lui...” Și mai jos zice: Și iată eu voi trimite vouă pe Ilie Tezviteanul, mai înainte până va veni ziua cea mare și luminată a Domnului, care va întoarce inima spre vecinul său, și inima omului că să nu bat pământul de tot”. Deci toate acestea ce zice Proorocul, sunt ca să cunoaștem noi turburările și neînțelegerile ce vor să fie în vre-

1) Psamul.

2) Proroc. Malahia Cap. 4. V. 1, 2. Cap. 4. V. 5.

mea aceea cum atuncea vor fi defăimați preoții de norod și cum norodul va fi părăsit de purtare de grije a preoților; cum vor umbla tinerii în voea lor și cum fiii vor urî pre părinții lor! Părinții își vor ucide fii, muerile își vor da bărbații la moarte, bărbații vor trage la judecată pre femeile lor; stăpânii se vor face nemilostivi cătră slugi și slugile împotriva stăpânilor; bătrânii nu vor fi cinstiți de cei tineri și tinerii nu se vor folosi de vieața bătrânilor. Bisericile se vor schimba în grajduri, Scripturile se vor călca, Evanghelia se va defăima, curviea va prisosi, prea-curviea se va înmulți, minciunile, clevetirile, nedreptățile călcările de jurământ și toate viclesugurile se vor face în vremea cea mai de pre urmă, pentru care Sf. apostol Pavel ne sfătuește, zicând: „Fraților păziți-vă de câini; adecă de eretici. Păziți-vă de lucrătorii fără de legii; păziți-vă de pierzarea voastră; păziți-vă să nu vă înșele pre voi cineva, sau să vă amăgească cu vremelnica înșălăciune lumească; vedeți cum umblați: umblați cu înțelepciune, nu ca cei necunoscători, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt...”

Cine dar, auzind astfel de cuvinte dela Sfintii Prooroci și dela însuși Mântuitorul Hristos, și să nu crează că cu adevărat este Inviere? Cine auzind de judecată și de răspuns, nu se va griji

pre sine, ca să fie pregătit în tot minutul pentru darea de seamă? Iară pentru Antihrist, zice, prorocul Daniel: ¹⁾ Eu Daniel văzut-am întru vedenia mea noaptea și iată patru vânturi ale ceriului au lovit în marea acea mare. Și patru hiare ieșeau din mare, osebindu-se între sine; Cea dintâi era ca leul partea femească, și avea aripi ca de vultur, și am privit până ce a întins aripele sale și s'au ridicat dela pământ și pre picioare de om au stătut, și inimă de om i s'au dat ei... A doua hiară, asemenea ursului, au stat la o parte și avea trei coaste în gura ei. Priveam și iată a treia hiară, ca pardosul, și aceasta avea patru aripi de pasăre asupra ei și patru capete ale hiarei. În urma acesteia priveam, și am văzut a patra hiară înfricoșată și înspăimântătoare, și cu tărie de ajuns; dinții ei erau de fier și unghiile de aramă, mânca și ceea ce-i rămânea călca cu picioarele sale. Și aceasta era deosebită mai mult decât celelalte hiare ce am văzut mai înainte, și avea zece coarne, și mă uitam la coarnele ei. Și iată alt corn mic a eșit din mijlocul lor, și trei coarne ale ei din cele dintâi s'au smuls dinaintea feței aceleia, și iată ochi ca ochii omului erau în cornul acela, și gura mare grăitoare...”

Acum să tâlcuim ce însemnează aceste hiară:

Cea dintâi hiară, adică Leoaica: Insemnează împăratul Vavilonului Nabuhodonosor, carele după cum au văzut Proorocul Daniil, era cu capul de aur, înălțându-se ca un vultur și mândrindu-se,

1) Pror. Daniil cap. 7. V. 2.

după aceasta s'au schimbat în bou. După aceea sa' întors iarăși la împărăție și s'au întors la chipul său cel dintâi după ce s'au smerit. Hiara a doua, adecă ursul, însemnează împărăția Persilor: care s'au văzut ca argintul în vedenia lui Daniel. Și zice Proorocul că hiara avea trei coaste în gură. Aceasta însemnează că trei nații au împărțit una după alta: Persii, Midii și Vavilonenii. Hiara a treia, Pardosul: însemnează împărăția lui Alexandru Machedon, care au împărțit mai întâi asupra Grecilor; și s'au văzut de Proorocul Daniel, ca arama; căci după căderea împărăției Persilor, Alexandru fiul lui Filip, au ucis pre Dairie împăratul lor și- i-au luat împărăția. Iară pentru că zice Proorocul că hiara avea patru capete și patru aripi de pasăre, aceasta însemnează: că Impăratul Alexandru murind, au lăsat după dânsul patru împărați, puși fiind de dânsul. Iară hiara a patra, care era înfricoșată și îngrozitoare, având zece coarne și dinți de fier și unghii de aramă însemnează împărăția Romanilor; care s'au arătat în chipul fierului. Fiindcă această împărăție a fost mai puternică decât toate cele dinainte împărții, după cum și fierul mai tare este decât aurul și de cât argintul și decât arama...

Să mai zicem acum și pentru picioarele chipului, care l-a văzut Nabuhodonosor în vis, și pentru cele zece coarne ale acestei hiare: Acestea însemnează că, după ce vor trece zece împărții

ale Romanilor, să va naște Antihrist, că el s'a văzut ca un corn mic în mijlocul celor 10 coarne. Și va desrădăcina trei împărați: pre a Egiptului, pre a Liviei și pre a Etiopiei; și el va împărăți la Evrei. Și va fi mare turburare în vremea lui, mari războaie, mari împerecheri și amestecări. Acesta va fi la început smerit, liniștit, iubit de toți, cucernic, pacinic, urător de nedreptate. Va fi defăimător de daruri, necinstitor de idoli, iubitor de scripturile Bisericești, de preoți cinstitor, rușinându-se de bătrâni, îmbrățișând pre tineri, îngreșându-se de curvie, vrăjmășuind celor împotriviți, nici odată nu va jura, pre străini va iubi, pre săraci va ajuta, pre cei lipsiți va milui, pre văduve va ajuta, pre bolnavi căutând.. Pe lângă acestea va face și minuni: pre cei leproși va curăți, pre cei bolnavi va tămădui și draci va scoate, va spune mai înainte cele viitoare, va spune cele ce s'au făcut într-o depărtare, va înviea morți, va lumina orbi și alte multe minuni va face, toate acestea cu năluciri drăcești. Iar unde va vedea doi oameni certându-se, el îi va face să se împace zicând: că Dumnezeu zice, să nu apuie soarele întru mâniea voastră, având vrajbă cu fratele tău. Și așa arătându-să într-o vreme duple ale Domnului, până la o vreme. Bani nu va aduna, argintul nu-l va iubi, pentru avere nu se va îngriji; și toate acestea le va face ca să-l iubească oamenii, și să-l cinstească...

Și așa văzând oamenii, bunătățile cele desă-

vârșite ale lui și puterea, se vor aduna toți să-l facă împărat; iar mai mult neamul evreilor îl vor cere de împăratul lor; zicând între dâșii; care să mai află altul ca acesta întru aceste vremi? Oare se mai află alt sfânt astăzi ca acesta? Deci să-l facem împărat; și să ne grăbim a-l dobândi... Și așa, toți vor merge la dânsul, rugându-l și zicându-i: „Noi toți pre tine te voim împărat și pre tine te iubim, și ție ne supunem toți; și prin tine nădăjduim a ne mântui, că numai tu ești drept pre pământ; pre tine te-am cunoscut Sfânt în neamul nostru. Pre tine te-am găsit vrednic și bun, pentru aceasta ne rugăm ție, împărătește preste noi!... Iar el nu va voi să-i asculte, fățarnicindu-se, ca să-l roage mai mult... Așa după multă rugămintă, va primi ca să se facă împărat, și îndată se va înălța inima lui — după cum zice Sfântul Ioan Evanghelistul în Apocalips: „Și s'au închinat balaurului, care i-au dat stăpânire hiearei”. Și va face război cu trei împărați, și-i va omorî: pre al Egiptului pre al Liviei și pre al Etiopiei. După aceasta va ridica biserica din Ierusalim și o va lua în stăpânirea lor. Și după aceasta, necuratul împărat va trimite porunci prin tot ținutul împărăției lui, prin draci și prin oameni, și prin toate slugile lui să propovăduiască tuturor zicând: Mare Impărat s'au arătat astăzi pre pământ, veniți toți să ne închinăm lui; veniți de vedeți puterea lui și stăpânirea împărăției lui; căci acesta vă va da pâine și vin

mult, și bogăție cât voiți, și alte daruri și cinsti nenumărate... Cine este asemenea lui, care clătește pământul și mută munții și înviează morții și îmbogățește pre săraci și face ori câte voește? Veniți toți către dânsul să vă dea toate bunătățile...

Atuncea se vor duce toți către dânsul și-i vor zice: Am auzit că ești mare împărat și veselești pre toți slujitorii tăi, pentru aceasta am venit ca să ne închinăm ție, spre a ne hrăni, că perim de foame. Atuncea le va zice înșelătorul: Veniți să vă punem pecetea pe mâna dreaptă și pre frunte, și vă voi da ori câte voiți.. (Pentru aceasta va pecetlui dreapta omului, ca să nu mai poată a se pecetlui cu semnul cinstitei cruci, ca să fie a lui desăvârșit. (Se vede că numai cu câte o literă are să fie însemnat în pecetea lui Antihrist pentru fiecare cuvânt, care va fi zis al lepădării de Dumnezeu). Iară aceia necunoscând înșelăciunea lui, vor sta ca să-i pecetluească pre mâna dreaptă și pre frunte. Iar pecetea lui va avea Nr. 666, — după mărturia Sf. Ioan Evanghelistul. Și va face pre cei mici bogați, va slobozi pre cei ce sunt în robie, ca pre mulți să-i amăgească, și nimenea nu va putea să vânză sau să cumpere, fără numai aceia cari vor avea semnul și numărul hiearei, sau numărul numelui hiearei.

¹⁾ „Aicea este înțelepciunea. Cel ce are minte,

1) Apocalips Cap. 13, V. 18.

socotească numărul hiearei; că număr de om este și numărul ei, 666". Iar înțelesul pecetii va fi așa: *Mă leapăd de Făcătorul ceriului și al pământului, mă leapăd de Sfântul Botez; mă leapăd de a sluji lui Hristos, și mă fac rob al tău; mă leapăd de împărăția cerurilor, și iubesc muncile cele veșnice; mă leapăd de Sfânta Cruce și primesc pecetea ta...*" Acestea vor fi scrise în pecetea înșelătorului Antihrist. Iar care nu va voi să primească pecetea lui, va primi moarte din mâinile lui... Fericit va fi cel ce va răbda întru acea vreme, căci se va mântui și cu Muceniciei cei mari va fi; precum zice Domnul la Evanghelia dela Matei: ¹⁾ „Cel ce va răbda până în sfârșit, acela să va mântui... Și precum Sfântul Ioan Evanghelistul zice în Evanghelia sa: „Că unii ca aceia mari se vor chema". După acestea Antihrist, va preface pre diavoli în chip de îngeri străluciți, și mulțime multă de draci va pune ca să-l laude și să-l slăvească, zicând: Mare este împăratul vremei de acum, mare este stăpânirea și domnia lui, și cine este Dumnezeu și cine este Domn afară de acesta?... Acesta este Dumnezeu, veniți de vă închinați lui, veniți de credeți lui...

Pentru aceasta ne poruncește Domnul în Sf. Evanghelie de la Matei, zicând: ²⁾ „Căutați să nu vă înșele cineva pre voi..." Și atâta se va mân-

1) Matei Cap. 24 V. 13.

2) Matei Cap. 24.

dri înșelătorul, că va face multe feluri de năluciri cu vrăji și cu farmece, și să va arăta prefăcându-se că se sue la cer, și-l vor lua dracii și-l vor purta prin văzduh. Apoi va face cu năluciri, că omoară și înviază, făcând pe slujitorii lui a face cele poruncite cu multă frică și cutremur. Atuncea va trimete prin munți și prin peșteri, și prin crăpăturile pământului pre dracii lui, spre a căuta pre cei fugiți și ascunși de frica lui, cei care nu au voit a se pecetlui. Și dacă vor voi a se pecetlui, bine, iar de nu, cu atâtea pedepse îi va munci, de care nu s'au mai pomenit nici s'au auzit din veac... Căci cu așa de cumplite munci îi va munci, încât numai a le cugeta cineva, cu totul înfricoșat și în cutremur se va face!... Fericiți vor fi aceia cari vor birui pre nelegiuitul Antihrist; că acești Mucenici se vor cinsti cu mult mai mult decât cei dintâi Mucenici. Pentru că cei mai dinainte mucenici, au biruit pe slujiorii lui Antihrist, iar aceștia vor birui pre însuși Antihrist... Atuncea toți aceia cari se vor arăta râvnitori slujitori ai lui Hristos, se vor cinsti și se vor încununa de însuși mâinele lui Hristos Dumnezeu Atotțitorul.

Să ne întoarcem dar iarăși la cuvintele noastre. După ce îi va pecetlui pre toți ai lui, pe urmă după ce vor flămânzi și vor însetoșa, vor merge la ușorul, zicând: Iată noi ne-am închinat ție și ne-ai pecetluit pre noi; acum dar dă-ne să mâncăm și să bem precum te-ai făgăduit, că iată

perim de foame; și întoarce putoarea mării întru bună mireasmă, că iată din seceta cea mare au perit toate hiarele din Mare, au imputit tot văzduhul și ne es sufletele noastre de multă putoare! Poruncește fântânelor să izvorască ape! Poruncește cerului să plouă și pământul să-și dea roada sa! Gonește dela noi hiarele cele măn-cătoare de trupuri, care au eșit din culcușurile lor și din Mare la uscat și ne-având ce mânca și ce bea, au năvălit asupra noastră ca să ne mănân-ce!.. Că noi toți întru tine ne-am pus nădejdea de a ne mântui...

Atuncea el le va răspunde cu multă mânie, zicând: De unde să vă dau vouă acestea? Dacă Cerul nu vrea să dea ploae și pământul nu vrea să-și dea roada sa, de unde să vă dau eu hrană? Dați-mi și voi mie!.. Atuncea nenorociții aceia, auzind aceste cuvinte ale lui, vor cunoaște că el este Antihrist... Și vor plânge cu amar, bătându-și piepturile cu pumnul și fața cu palmele și zicând: O! nenorocirea noastră cea mare! O, rea negușitorie! Vai cât de rău am greșit?!. Cum ne-am înșelat de amăgitorul acesta?.. Vai nouă! Cum ne-au prins tiranul în lațul său!? Cum am căzut în cursa necuratului!? O, cum nu am voit noi să ascultăm Sfintele Scripturi și cum nu voiam să auzim cele poruncite din cărțile Sfintelor Biserici?... Cât de mult ne-am orbit!, Că de multe ori auzindu-le acestea care ne învață Sfânta Evanghelie, nu luam aminte; și iată acum înșelându-ne, desăvârșit am pierit...

Acestea zicând ei, vor părăsi toate și se vor sârgui a fugi în munți și în peșteri, ca să se ascundă, și să plângă păcatul lor și cu inima înfrântă și zdrobită se vor ruga lui Dumnezeu, ca să se îndure spre dânșii, și să le ierte lepădarea lor; Iar Dumnezeu ca un îndurat și iubitor de oameni ce este îi va mântui din mâinile lui Antihrist și-i va acoperi cu mâna sa cea Atotputernică, ca să nu-i găsească necuratul tiran. Și cei ce se vor pocăi bine le va fi, iară cari vor rămânea prin cetăți și prin sate, mari necazuri vor suferi... Că cei de la răsărit vor merge către apus, nădăjduindu-se că vor găsi acolo puțină ușurare; iar alții de la apus vor veni către răsărituri, neștiind că în tot locul sunt aceste ticăloșii, necazuri și chinuri care nu s'au făcut din veac!... După cum zice Domnul în Sfânta Evanghelie: „Vai celor ce vor avea în pânțelece”... De asemenea, dureri vor avea toți oamenii; și viind noaptea, vor aștepta cu nerăbdare să se facă ziuă, iar viind ziua vor aștepta să se facă noapte, zicând: când se va face noapte, că să mai uităm durerile și chinurile? Și noaptea trecând, iarăși vor zice: când se va face ziuă, ca să vedem lumină și să scăpăm de hiarele ce năpădesc asurpa noastră!.. Si văzând noaptea fulgerile, și tunetele auzind, și de neîncetatele trăsnete fiind speriați vor zice: când se va lumina, ca să vedem cel puțin lumina zilei și bucurându-ne să ne veselim de vederea rudeniilor și a vecinilor no-

stri?!... Și așa nemângâiat vor plânge ziua și noaptea. Cu oamenii împreună va plânge atuncea toată făptura: Pământul greu va suspina, Ceriul cu amar se va tângui, soarele, luna și stelele împreună cu jalnică mahniciune vor fi acoperite, numai pre jumătate dându-și lumina înegurată. Fiarele cele sălbatice și toate dobitoacele cele domestice, de asemenea cu jalnică strigare se vor tângui și neobicinuit vor țipa... Munții, pădurile, câmpiile, pietrele și toată suflarea omenească, toate vor plânge cu amar tânguindu-se pentru amăgirea și înșelăciunea ce au pățimit, închinându-se nelegiuitului Antihrist și mai ales pentru că au primit pecetia acestui necurat și viclean și s'au lepădat de prea cinstita și făcătoarea de viață crucea lui Hristos!...

Vor plânge atuncea și toate Bisericile lui Dumnezeu, cu amară tânguire; căci atuncea va lipsi cu totul dintr'însele Sfânta Liturghie și alte sfinte slujbe, și toate vor fi părăsite ca niște urâciuni. Sfântul și cinstitul trup și sânge al lui Hristos, nu se va mai vedea în zilele acelea, încetând cu totul slujbele cele sfinte... Vor înceta atuncea toate cântările bisericesti; cetirea Sfintelor Scripturi, nu se va mai auzi și învățătura Sfintelor Evanghelii de tot va tăcea.. Iar necazurile se vor înmulți, și din zi în zi vor prisosi. Aurul lor și argintul pre drumuri îl vor arunca, pietrele cele de mult preț vor fi ca pietrele cele de pre drumuri, călcate... Fiindcă să vor grăbi în zilele a-

celea, care mai de care să se ascunză de la fața fermecătorului Antihrist; și nici un loc nu îi va putea tăinui de el, de oarece pecetluiți fiind de dânsul, vor fi cunoscuți de toată lumea; și de mare frică cuprinși fiind, pentru că se văd amăgiți, nici o îndreptare n'au de unde dobândi!...

Și văzând trupurile cele împruțite ale morților de pre drumuri și de prin case și din tot locul de mare groază și frică se vor umplea!... În casă nevoie, afară necaz; în casă foame și sete, pre drumuri turburări și strigări!... Atuncea se va vesteji frumusețea fiilor omenesci, și fețele celor vii vor fi ca și ale morților!... Pofta femeilor va peri, și cu totul va înceta; și vai oamenilor de acele zile, de necazul cel mare care are să fie!..

Însă, într'unele ca acestea fiind oamenii: Iubitorul de oameni și prea înduratul Dumnezeu, nu va lăsa zidirea sa așa a se pedepsi în multă vreme: ca acei trei ani și jumătate ai împărăției blestematului antihrist, se vor împruțina și de grabă vor trece și se vor știrbi, precum s'au zis mai înainte: pentru pocăința celor ce vor fugi prin munți și prin crăpăturile pământului, plângându-și lepădarea lor. După cum zice Domnul în Evanghelia cea dela Matei: „Că de nu s'ar fi scurtat zilele acelea”. Deci după ce se vor împlini trei ani și jumătate, îndată se va desființa împărăția necuratului Antihrist, și va cădea puterea și mândria lui... Iară el va merge în munca cea vecinică, după cum mărturisește Sfântul Ioan cuvântăto-

rul de Dumnezeu, în Apocalips, zicând: „Și am văzut în hiară și pre împărații pământului și pre oastea lor adunată, ca să facă război cu cel ce șade pre cal, și cu oastea lui; și prinzând pre hiară și cu ea și pre Prorocul cel mincinos, care a făcut semne înaintea ei, cu care au amăgit pre cei ce au luat semnul hiarei și pre cei ce s’au închinat chipului ei, și de vii s’au trimes acești doi în ezerul cel cu foc, care arde cu peatră de pucioasă. Și ceilalți s’au ucis cu sabia celui ce ședea pre cal, care eșea din gura lui; și toate păsările s’au săturat din cărnurile lor. Bine și majestos era cela ce ședea pre cal, și armata lui urma după dânsul.”

Tot din Apocalips: „Și am văzut cerul deschizându-se și iată eșea un cal alb și cel ce ședea pre el, credincios și adevărat era, care întru dreptate judecă, și da război cu hiara; ochii lui ca para focului și pre capul lui multe cununi cu nume scrise pre care nimenea nu știa să le citească, afară de cel ce ședea pre cal. Și era îmbrăcat cu haină văpsită cu sânge fiind că s’au omerât pre cruce, și și-au vărsat tot prea curatul său sânge; și se cheamă numele lui cuvântul lui Dumnezeu, și oastea lui urma după dânsul sezând călări pre cai albi, care erau îmbrăcați cu haine albe prea-curate. Și din gura celui ce ședea pre cal alb, eșea sabie cu două ascuțituri, ca să biruiască pre neamuri (care sunt dracii și cei ce i-au ascultat pre ei)... Deci cu aceștia au făcut

războiu Fiul lui Dumnezeu, cu împărații pământului și cu diavolul... Și s'au prins diavolul împreună cu Antihrist, care făcea minuni amăgitoare înaintea lui, și cu acele minuni au amăgit pe toți aceia care au primit pecetea diavolului și s'au închinat icoanei lui, adică lui Antihrist...

După uciderea lui Antihrist și a slujitorilor lui, se va arăta Domnul nostru Iisus Hristos, adică va fi a doua venire a fiului lui Dumnezeu, într-o care am nădăjduit și nădăjduim că ne vom mântui.

Și va fi a doua venire a lui, după cum singur în Evanghelia lui cea dela Matei arată, zicând: „Precum fulgerul ce ese dela răsărit și se arată la apus, așa va fi venirea Fiului omului...”

Deci, acum să spunem și pentru sfârșitul Lumii pentru venirea lui Antihrist și cum are să se nască și cum va împlini toată răutatea lui:

Domnul nostru Iisus Hristos, când au voit să vie pe pământ ca să mântuească Neamul omnesc, s'au născut din Prea curata Fecioara Maria, ce era de neam împărătesc și arhieresc, după cum zic toți Prorocii și mărturisesc toate Scripturile.

Asemenea și înșelătorul și prea răul credincios Antihrist, așa mărturisește Sfânta Scriptură: Ce se va naște din seminția lui Dan, dintr'o femeie necurată și prea spurcată și se va crește într'ascuns. Nu, precum zic unii: Că însuși diavolul se va întrupa, ci va fi om ca toți oamenii, dar a-

vând într'însul toată lucrarea satanei... După cum mărturisește Sfântul Ioan Damaschin; și se va tăia împrejur ca și Hristos; și apostoli va aduna spre a-i sluji lui la toate răutățile care va face cu fermecătorii și cu vrăjitorii (năluciri). Și va iubi neamul evreesc, și multe minuni mincinoase va face înaintea lor, ca să înșele pre oamenii cei răi, încă și pre cei sfinți de îi va fi cu putință...

Apoi se va mândri contra lui Dumnezeu socotind ticălosul că va împărăți în veci. Și va aduna draci în chipul oamenilor, ca să-i puie stăpânitori asupra lucrurilor și asupra norodului. Apoi pus fiind ca Impărat, va urî pre supușii săi, va striga cu mare glas către noroade: Cunoașteți noroade, neamuri, seminții și limbi, puterea mea cea mare?... Care împărat poate a se împotrivi mie și care din Impărați nu se va teme de mine?... Priviți la minunile mele și vă spăimântați!... După aceea va muta munții cu nălucirile lui, va umbla pre mare ca pre uscat, foc va pogori din ceriu, ziua o va preface în noapte și noaptea o va preface în zi, și în sfârșit va face toate câte i se va părea, ca să amăgească pre toți: (însă toate câte va face nu sunt adevărate, ci năluciri și fermecătorii pentru ca să înșale pre oameni). Și îndată ce oamenii vor începe a crede lui și se vor închina, ceriul nu va mai ploua și pământul nu va mai rodi; marea

se va împuti și toate hiarele din mare vor muri; râurile și izvoarele, pâraele și fântânele și toate bălțile vor seca și toată verdeața se va usca. Iar hiarele cele sălbătice vor năvăli asupra oamenilor. Toate dobitoacele vor peri, încă și oamenii vor cădea pre ulițe leșinați, morți de foame și de sete. Maicele vor îmbrățișa pre fiicele lor, și vor cădea moarte împreună, și nu va fi cine să-i îngroape. Tot pământul se va umplea de rea putoare din trupurile cele moarte!... Marea va vărsa afară undele sale ca niște păcură împutită. Atuncea va fi foamete și secetă mare în toată lumea, plângeri și tânguiri, amar și vai în toate locurile; suspinele și oftările inimelor vor prisosi; oamenii cei din vremea aceea vor ferici pre cei morți zicând: Fericiți sunteți voi care n'ați ajuns zilele noastre aceste de pre urmă!... Și nu vor avea unde să fugă și să se ascunză, că se va turbura marea și uscatul.

Pentru aceasta ne-au zis Domnul: „Privigheați neîncetat rugându-vă, ca să scăpați de necazuri”. Rea putoare în mare, rea putoare pre pământ; foamete, cutremur, în mare turburare, pre pământ turburare, înfricoșare în mare, înfricoșare pre pământ; aurul cel mult, argintul și hainele cele de mătasă, nimica nu va folosi pre cineva întru necazul acela; căci toți oamenii pre morții cei îngropați îi vor ferici, mai înainte de a veni necazul cel mare ce va fi pre pământ. Că atuncea tot aurul și argintul aruncat fiind pre ulițe,

nu va fi cine să-l ia pre el, fiind că toate vor fi urâte; și toți din toate părțile a fugi se vor sârgui; și nicăirea nu va fi lor cu putință ca să se ascunză, căci împreună cu foamea și cu setea, va fi frică de hiarele cele târâtoare și de trupuri mîncătoare, mușcându-i; din afară cutremur, din lăuntru frica, toate ulițele vor fi pline de mortăciuni; în uliță putoare, în casă putoare; în uliță foame și sete, în casă foame și sete; în uliță glas de plângere, în casă glas de plângere; în uliță amar, în casă amar; unul, fiecare pre altul cu plângere îl va întâmpina și toți întru mare strâmtoare vor fi de zilele acelea prea cumplite. Iar ne mai putând suferi oamenii unele ca acestea, cu mari glasuri vor striga: O voi munților, cădeți preste noi și ne acoperiți!... Deschideți-vă morminte și ne primiți pre noi!... O moarte vino de ne scoate din atâtea nevoi grele și din mâinele cumplitelui Impărat prea păgân!...

1) „Inșă îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca, și luna nu-și va mai da lumina sa, și stelele vor cădea și puterile cerurilor se vor clăti. „Și atunci se va arăta Semnul Fiului Omului pre ceriu, și atunci vor plânge toate semințiile pământului, și vor vedea pre Fiul Omului venind pre norii ceriului, cu putere și cu slavă multă”. Iară ceriul ca o carte se va învălui și pământul se va mistui de foc, pentru

1) Ev. Matei Cap. 24. V. 29.

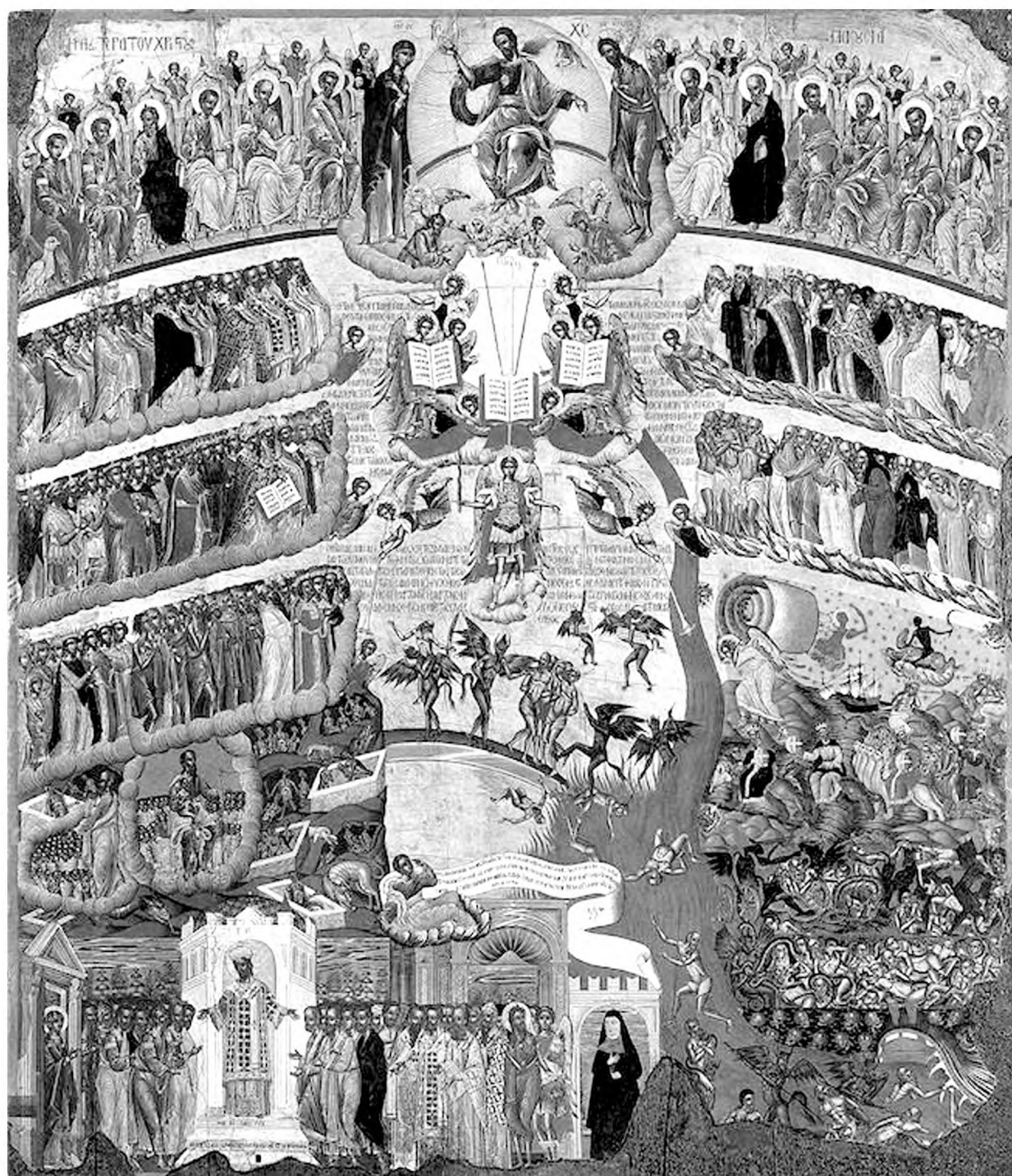
fără de legile oamenilor și mai ales pentru curvie, sodomie și ucidere. Și prefăcându-se într-o clipă toate nouă, va trimite Domnul pre îngerii să-i să trâmbițeze cu glas mare, ca să adune pre aleșii săi de la marginea pământului până la marginile lui, de a căroră trâmbițare, ceriul și pământul și toate cele dedesupt se vor cutremura și se vor spăimânta, și toată firea cea omenească și îngerească de groaza cea mare se va înfricoșa... Atuncea vor vedea pogorându-se de sus toate cetele cele cerești. Ingerii, Arhanghelii, Scaunele, Stăpâniele, Incepătoriele, Domniele, Puterile, Hieruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu câte șase aripi, dimpreună cu toți Sfinții strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot! plin este ceriul și pământul de slava Ta... Și îndată întru acea cântare se va arăta pre nori ca un fulger, pășind Impăratul Slavei Hristos Dumnezeu, judecătorul viilor și al morților, spre a căruia întâmpinare se vor răpi toți dreptii cei de pe pământ, împreunându-se cu toate cetele îngerești, după cum zice Sfântul apostol Pavel: ¹⁾ „Noi cei vii, cari vom fi rămași, împreună cu dânsii ne vom răpi în nori, întru întâmpinarea Domnului în văzduh; și așa pururea cu Domnul vom fi”.

Și se va pogori Domnul nostru Iisus Hristos pre pământ, lăudându-se, de toate puterile Ingeresti, și de toți cei drepti slăvindu-se; și de A-

1) I. Ep. Thesalonicheni Cap. 4. V. 17.

postoli mărindu-se de Proroci și de Mucenici, proslăvindu-se. După aceasta vor aduce Sfinții Ingeri înaintea înfricoșatului judecător pre fiul pierzării, adevă pre satana și pre Antihrist dimpreună cu slujitorii lui și se va vădi înșelăciunea lui; pre cari legându-i, îi va arunca în ezerul cel de foc, unde se vor arde neîncetat în vecii vecilor, satana și Antihrist cu toți dracii și slujitorii lor, adevă: cu masonii, cu fermecătorii, cu necredincioșii jidovi, cu agarenii, cu păgânii și cu toată mulțimea ereticilor celor ce au hulit și s'au lepădat de Dumnezeirea lui Iisus Hristos Dumnezeul nostru, și de prea curata Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria încă și cu toți creștinii cei păcătoși și nepocăiți și nemărturisiți de păcatele lor cele rele și spurcate..

CUVÂNT AL SFÂNTULUI EFREM SIRUL

pentru a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos, și pentru venirea lui Antihrist și pentru sfârșitul lumii... Din Tomul al doilea :

„Eu Efrem cel prea mic și păcătos și plin de greșeli, cum voi putea să spun cele mai presus de puterea mea? Dar de vreme ce Mântui-

torul prin a sa milostivire, pre cei necărturari înțelepciune i-au învățat și printr'înșii pre credincioșii cei de pretutindeni i-au luminat; și limba noastră cu îndestulare o va lămuri spre folosul și zidirea mea, a celui ce zic, și a tuturor ascultătorilor. Și voiu grăi întru dureri și voiu spune întru suspinări pentru sfârșitul lumii de acum, și pentru cel fără de rușine și cumplit balaur (adecă Antihrist) cela ce va să turbure pre toate cele de subt ceriu, și să bage temere și împuținare și cumplită necredință în inimile oamenilor... O să facă arătări, semne și înfricoșări, încât de ar putea să amăgească și pre cei aleși, și pre toți se va sârgui a-i înșela cu mincinoasele semne, cu năluciri de arătări vrăjito-rești și cu fermecătorii care se vor face de dânsul...

Căci după voia lui Dumnezeu va lua stăpânire ca să înșele lumea, fiindcă s'au înmulțit păgânătățile oamenilor, și pretutindenea tot felul de lucruri cumplete se lucrează. Pentru aceasta prea curatul Stăpân, va lăsa a fi ispitită lumea cu duhul înșălăciunei, pentru păgânătatea lor. De vreme ce așa au voit oamenii a se depărta dela Dumnezeu și a iubi pre vicleanul. Mare nevointă va fi fraților în vremile acelea, mai ales celor credincioși când se vor săvârși semne și minciuni de însuși balaurul cel cu multe stăpâniri; când se va arăta ca un Dumnezeu, cu năluciri înfricoșate, sburând în văzduh, și toti dracii ca

îngerii înălțându-se înaintea tiranului, și va striga cu tărie schimbându-și chipul și înfricoșind fără de măsură pre toți oamenii. Atuncea fraților oare cine se va afla îngrădit și neclătit petrecând, având în sufletul său semnul unuia născut Fiiului lui Dumnezeu, adică: Sfânta lui venire, când va vedea necazul cel nemărginit, ce se va face pretutindenea peste tot sufletul, și nu va avea de nicăirea nici o mângâere?

Și în vremea aceea nu va fi liniște pre pământ și marea văzând-o toată lumea turburată, va fugi fiecare ca să se ascundă în munți; unii adică de foame murind, iară alți de sete cumplită topindu-se ca ceara; și nu va fi cine să-i miluiască pre ei; când vor vedea toate fețele lăcrămând și cu durere întrebând: Nu cumva se află vre-un graiu a lui Dumnezeu pre pământ? Și nu va auzi de nicăirea!... Cine oare va suferi zilele acelea? Și cine va răbda necazul cel nesuferit? Când va vedea amestecarea noroadelor celor ce vor veni dela marginile pământului, pentru vederea tiranului, mulți închinându-se înaintea spurcatului, vor striga cu cutremur, încât și locul se va clăti de strigările lor, zicând: Tu ești mântuitorul nostru... Atuncea marea se va turbura și pământul se va usca, ceriul nu va ploua și lacurile se vor usca. Și toți cei ce vor fi pre pământ, dela răsărituri, către apusuri vor fugi de multă frică; și iarăși cei ce vor fi la apusurile soarelui către răsărituri vor fugi cu cutremur..

Luând atuncea obraznicul stăpânirea, va trimete pe draci în toate marginele pământului, ca să propoveduească cu îndrăzneală, că s'a arătat cu slavă: veniți de-l vedeți pre el. Cine oare va avea suflet de diamant, ca să sufere vitejește toate smintelile acelea? Cine oare va fi acest om precum am zis, ca toți îngerii să-l ferească pre el? Căci eu fraților, iubitorilor de Hristos, desăvârșit m'am înfricoșat numai dintru însuși pomenirea balaurului. Cugetând întru sine-mi necazul cel ce va să fie oamenilor în vremile acelea, și în ce fel se va arăta acest balaur pângărit asupra neamului omenesc, însă Sfinților mult mai cumplit se va arăta, celor ce vor putea a-i birui nălucirile lui; că vor fi mulți cei ce se vor afla atuncea plăcuți lui Dumnezeu, cari vor putea a se mântui prin munți și dealuri și în locuri pustii, cu multe rugăciuni și cu plângere nesuferită. Că văzându-i Dumnezeu pre ei așa întru plângere nemângâiată și întru credință curată, se va milostivi spre dânșii ca un Părinte iubitor de fii, și-i va păzi pre ei unde se vor ascunde. Că prea pângăritul nu va înceta căutând pre Sfinți pre pământ și pre mare socotind că au împărățit de acum pre pământ. Și pre toți îi va supune, și va socoti ticălosul a sta împotrivă în ceasul acela înfricoșat, când va veni Domnul din ceriuri, neștiind ticălosul a sa neputință și mândrie pentru care a căzut...

Cu toate acestea va turbura pământul, va în-

fricoșă pre toate cu mincinoasele semne vrăjito-rești; și nu va fi în vremea aceea când va veni balaurul, liniște pre pământ, ci, necaz mare, turburare și amestecare, moarte, și foamete întru toate marginile; căci însuși Domnul cu dumnie-zelasca sa gură au zis: „Că unele ca acestea nu s'au făcut de la începutul zidirei“. Iar noi păcătoșii, cum vom asemăna nevoia cea peste măsură, încă și netâlcuită, duple cum Dumnezeu însuși așa a numit-o pre dânsa. Inșă, pue-și fie care în mintea sa cu dinadinsul sfintele ziceri, ale Domnului și Mântuitorului: cum că pentru nevoia și necazul cel prea mare, va scurta zilele acelea prin a sa milostivire, sfătuindu-ne pre noi și zicând: „Rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna (adecă căzuți în vre-un eres), sau Sâmbăta (adecă întru nelucrarea pocăinței, petrecând întru păcate)“. Iarăși privigheați tot-deauna, adese ori, rugându-vă ca să vă faceți vrednici a scăpa de necaz și a sta înaintea lui Dumnezeu, ca să ne mântuim de toate acestea, că timpul aproape este, și întru această răutate toți stăm și nu credem!... Deci să ne rugăm neîncetat cu lacrimi ziua și noaptea căzând la Dumnezeu, ca să ne mântuim de necazul ce va să vie pre pământ; ca să nu vedem nici de cum, hiara, nici să auzim înfricoșerile lui; că vor fi cutremure și morți de multe feluri preste tot pământul.

Viteaz suflet va fi, care va putea să-și ție viața atuncea în mijlocul smintelelor; că dacă din

credință se va împruțina omul, lesne se va încuraja și se va robi de semnele balaurului cetui rău și viclean, și neertat unul ca acesta se va afla la judecată, că însuși lui vânzător se va afla, că au crezut tiranului de bună voe. De multe rugăciuni și lacrimi avem trebuință, o iubitorilor ! Ca să fie cineva din noi întemeiat întru ispite ; fiindcă multe vor fi nălucirile hiarei cele ce se vor face de ea ; căci luptător de Dumnezeu fiind, pre toate va voi să le pearză.. Ați auzit frații mei cei iubitori de Hristos, ce au făcut Israilitenilor în pustie, când eseau din Egipt : cum i-au amăgit pre ei ticălosul și prea spurcatul, ca să facă toți acel prea cumplit păcat : că au învățat pre Valaam ca să dea lui Valac Împăratul Madianului rău sfat, ca să puie pre femeile cetăței în corturi și pre norod să-l amăgească spre curvie, și spre a jertfi ; ca văzându-i Dumnezeu ca pre niște necurați, cu totul deodată să-i piarză pre ei, după ce toți vor curvi cu femeile ca niște dobitoace... Și au pus pre femei cu nerușinare de obște și mese pline de mâncări și de stropiri, și de mirosuri și de jertfe înaintea porților, pre toți trăgându-i spre moarte ; că acela ce va vrea să curvească cu spurcatele acelea femei, mai înainte să facă jertfă și apoi să intre la dânsese, căci nu luau femeile plată de la norod, ci ca pre toți cei ce veneau la dânsese să'i înșele a jertfi. Și au pus boerilor pre ficele boerilor așisderea și bogaților pre ficele bogaților ; iar pre

cele mai multe din femei de obștie, la tot norodul cel prost...

Văzut-a'ți lucrarea nedreptăței și vicleana meștesugire? Cum tuturor le au săpat groapa spre moarte?... Văzut-au cineva din voi cândva vre-un lucru ca acesta fără de rușine? Prea curvia ținând sabia cea cu două ascuțituri, căci cu două morți cumplite cheltuiau femeile pre cei ce intrau la dânsule ca să jertfească și să curvească. Și cu astfel de chip va face tiranul, ca toți pecetia hiarei să o poarte când va veni în vremea sa, la împlinirea vremurilor, căci are să amăgească pre toți cu semne, și așa să cumpere bucate și tot felul de trebuințe, și povățuitori de noroade va să pue ca să se săvârșească porunca lui.

Luați aminte frații mei! Covârșirea hiarei și meștesugirea vicleniei ei, cum de la pânțele începe! Căci după ce se va strâmtora cineva, lipsindu-se de bucate, să fie silit a primi pecetea lui, nu cum s'ar întâmpla, peste toate mădularele trupului, ci pre mâna dreaptă, așijderea și pre frunte pângânescul chip va fi pus, ca să nu mai aibă stăpânire omul a se pecetlui cu mâna dreaptă, cu semnul Sfintei Cruci, nici iarăși pre frunte nici de cum a se însemna cu Sfântul nume al Domnului, nici cu prea slăvita și cinstita Cruce a lui Hristos Mântuitorul nostru. Căci știe ticălosul căci cu crucea Domnului dacă se va pecetlui cineva, îi risipește toată puterea lui și pentru aceasta pecetluiește dreapta omului că aceasta este care pecetluiește toate mădularele noastre asemenea încă

și fruntea, care este ca un sfeșnic ce poartă făclia luminei adecă pre semnul Mântuitorului pre față... Deci frații mei, înfricoșată nevointă o să fie tuturor oamenilor celor iubitori de Hristos, și până la ceasul morței să nu se teamă nici să stea cu moleșire, când va începe a închipui balaurul pecetea sa în locul Crucii Mântuitorului; acest fel de chip va face, ca nici de cum numele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos să nu se mai pomenească în vremea lui.

Și aceasta o va face, fiind că se teme și se cutremură necuratul de sfânta putere a Mântuitorului nostru. Că de nu se va pecetlui cineva cu pecetea aceuia, nu se va depărta Domnul de la unii ca aceștia, ci îi va lumina, și îi va trage către sine-și. A înțelege ni se cade nouă fraților, cu tot dinadinsul nălucirile vrăjmașului, că nemilos-tiv și fără de omenie este. Iar Domnul nostru cu ilniște va veni la noi toți, ca să gonească de la noi meșteșugurile balaurului (hiarei). Deci noi credința lui Hristos neabătută și curată fiind-o, lesne vom birui puterea tiranului, gând neschimbat să ne câștigăm și bună statornicie, și se va depărta dela noi neputinciosul, neavând ce să facă; căci eu prea micul, fraților, vă rog pre voi iubitori de Hristos să nu ne moleșim, ci mai ales puternici să ne facem cu puterea Crucii. Netrecută nevointă lângă ușă este, platoșa credinței să o luăm cu toții; să scoatem cu dragoste din izvorul cel dumnezeesc, nădejtile mântuirii sufletelor noas-

tre... Pre nezidita, zic, Treime cea de o ființă, care este izvor ce izvorăște viață : și dacă se va îngrădi cu acest fel de arme sufletul nostru, călcat va fi balaurul... Cu toate acestea ni se cade nouă a ne ruga, ca să nu cădem în ispită, nici să fugim iarna. Deci fiți gata ca niște credincioși robi, neprimind pre altul ; că de vreme ce furul și pierzătorul și cel fără de omenie, mai întâi va să vie întru ale sale vremi, vrând să fure și să junghie și să piarză turma cea aleasă a lui Hristos, adevăratul păstor; că va lua asuprași chipul adevăratului păstor ca să înșele oile turmei lui Hristos.

Însă cei ce vor recunoaște arătatul glas cel sfânt al adevăratului Păstor, îndată îl vor cunoaște pre înșelătorul că glasul pierzătorului nu se va asemăna cu glasul adevăratului Păstor, fiind că rănitor este, plin fiind glasul lui de chipul furului, și îndată se cunoaște ce fel este. Deci, să ne învățăm prietenilor, cu ce chip va să vie pre pământ șarpele cel fără de rușine, fiind că Mântuitorul vrând să mântuiască neamul omnesc, din Fecioară s'a născut, și prin chipul omului a amăgit pre vrăjmașul cu sfânta putere a Dumnezeirei lui. Blând și smerit au fost pre pământ, ca pre noi să ne înalțe de la pământ la cer

Cu încredințare și cu adevărat Dumnezeu este cel ce s'a zămislit, acelaș întrupându-se, acelaș născându-se, din Sfânta Fecioară, cu trupul nostru prin patima Crucii a mântuit neamul omenesc, porunci dând și vrând iarăși să vie în ziua cea de pre urmă să judece vii și morții, și să răsplătească tuturor după faptele lor: dreptilor și necredincioșilor, ca un drept judecător.. Aceasta cunoscând-o vrăjmașul, că iarăși va să vie din cer Domnul cu Slava Dumnezeirei, a socotit și aceasta, ca să ia asuprași chipul venirii lui, și să ne înșale pre noi !.. Iar Domnul nostru va veni ca un fulger înfricoșat pre pământ, și vrăjmașul nu așa va veni, căci zurbagiu este : și se va naște cu adevărat dintr'o femeie spurcată, care va fi uneltă a lui, deci el nu se va întrupa, ci cu acest fel de chip va veni prea pângăritul, ca un fur, ca să înșele pre toți ; fiind smerit, liniștit, urând cele nedrepte, despre idoli întorcându-se, dreapta credință mai mult cinstind, bun, iubitor de săraci, peste măsură frumos, prea cu bună așezare, bun către toți, cinstind cu covârșire pre neamul iudeilor (că ei așteaptă venirea lui). Iară întru toate acestea, va face semne, arătări și înfricoșeri cu multă stăpânire, și se va meșteșugi cu vicleșug ca să placă tuturor, și să fie iubit degrabă de

mulți, și daruri nu va lua, cu mânie nu va grăi, mahnit nu se va arăta, și cu chipul buneii rândueli va amăgi lumea, până ce se va face împărat. Și după ce vor vedea multe noroade niște fapte bune ca acestea și puteri, toți împreună cu o socoteală se vor face, și cu bucurie mare îl vor propovedui pre el împărat, zicând unii către alții : Au doară se mai află vre-un om ca acesta bun și drept?... Și mai mult norodul cel ucigaș al iudeilor îl vor cinsti și se vor bucura de împărăția lui... Pentru aceea și ca unul ce va cinsti mai mult locul și biserica Iudaicească, va arăta tuturor că face purtare de grije pentru dânșii. Și când va împărăți balaurul pre pământ, cu mare sânguință noroadele ajutătoare i se vor face : Edom și iarăși Moav, încă și fiii lui Amon, ca unui adevărat împărat i se vor închina lui cu bucurie, și ei cei întâi apărători ai lui i se vor face...

Apoi se va întări îndată Impărăția acestuia, și va bate cu mânie pre trei Impărați mari. Iar după aceasta se va înălța inima lui, și va vărsa balaurul amărăciunea sa, puind înainte, din Sion veninul morței, turburând lumea, va clăti marginile, va necăji toate, va pângări suflete ; nu ca un cucernic se va arăta, ci cu totul întru toate fără de omenie : iute, mânios, cumplit, nestatornic, înfricoșat, slut, urăcios grețos, sălbatic, pierzător și sânguindu-se a arunca în groapa păgânătăței tot neamul omenesc, prin așa nebunie.. Va înmulți semne cu minciuni, și nu adevărate ; și stând

mulțimea înaintea lui și alte noroade multe, lăudându-l pre el, pentru năluciri, vor striga cu glas mare, încât se va clăti locul în care noroadele vor sta înaintea lui, și vor grăi cu îndrăzneală : Cunoaște-ți toate noroadele puterea și stăpânirea mea? Iată dar înaintea voastră a tuturor, poruncesc acestui munte mare ce este de ceea parte ca să vie aicea la noi.. Și va zice spurcatului și va alerga, adecă muntele în privirea tuturor, însă nici de cum din temeliiile lui mutându-se.. Deci cele ce Dumnezeu cel prea înalt dintru începutul zidirii le-au întemeiat și le-au înălțat, asupra acestora prea spurcatul, stăpâniri nu are, — ci va amăgi lumea cu năluciri vrăjitoarești. Și iarăși altui munte ce va sta în adâncul Mărei cei mari, ostrov foarte mare fiind, îi va porunci să se ducă și pre uscat să stea, în țărături veselitoare, spre veselia privitorilor ; iar ostrovul nici de cum din mare mișcându-se.. Și iarăși își va întinde mânele lui, și va aduna mulțime de târătoare și pasări; așisderea încă va păși pre de-asupra adâncului, și pre mare ca pre uscat va umbla ; însă toate acestea vor fi năluciri.

Și mulți vor crede întru el și-l vor slăvi ca pre un Dumnezeu tare.. Iară cei ce vor avea pre ade-văratul Dumnezeu, li se vor lumina ochii inimelor, și vor privi prin credință și vor cunoaște înșelăciunea lui.. Acestea toate făcându-le, va înșela lumea și mulți vor crede lui, slăvindu-l ca pre un

Dumnezeu tare. Iară câți vor avea frica lui Dumnezeu întru sine și ochii inimei luminați, vor cunoaște cu din-adinsul că: nici muntele nu s'a mutat din locul său, nici ostrovul n'a eșit din mare pre pământ; și toate acestea, întru numele său le va săvârși Antihrist, și nu vor fi adevărate, precum am zis mai sus, căci cu farmece va săvârși toate mincinoasele lui minuni, fermecând vederile oamenilor ce se vor pleca a crede lui. Că nu va primi prea spurcatul să pomenească prea curatul Nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; căci luptător de Dumnezeu este, și fiu al pierzării.

Acestea așa făcându-se și noroadele închinându-se lui, ca pre un Dumnezeu lăudându-l, din zi în zi se va mânia cel Preaînalt în ceriuri și își va întoarce fața sa despre dânsul. Și după aceea se vor face cumplite semne: foamete necurmată, cutremur neîncetat, morți neconținute și temeri înfricoșate. Atuncea cerul nu va mai ploua, pământul nu va mai rodi, izvoarele vor seca, râurile se vor usca, iarba nu va mai răsări, verdeață nu va fi, copacii din rădăcină se vor usca și nu vor odrăsli, peștii mării și chiții într'însa vor muri și putoare pierzătoare va trimete marea, și sunete înfricoșate, și de huetul valurilor vor muri oamenii de frică. Atuncea va plânge și va suspina cumplit tot sufletul, și vor avea necaz neconținut cuprinzându-i pre dânsii ziua și noaptea. Nicăerea nu vor afla să se sature de mâncare, căci povătuitori de noroadă tirani, se vor pune în tot locul;

și dacă cineva va aduce cu sine pecetia tiranului însemnată pre frunte și pre mâna dreaptă, va cumpăra puține din cele se vor afla. Atuncea vor muri pruncii la sânurile maicelor, vor muri și maicele de-asupra pruncilor lor ; va muri tatăl cu fiii și cu femeia pre uliță, și nu va fi cine să-l îngroape sau să-i strângă în mormânturi...

Putoarea rea se va face din mortăciunile cele multe, ce vor fi aruncate pre uliți și pretutindenea, care mult va necăji pre cei vii. Dimineața toți vor zice cu suspinuri și cu durere : când se va face seară ca să dobândim odihnă ? Și venind seara iarăși cu lacrimi prea amari vor grăi între dânșii : oare când se va lumina, ca de necazul ce ne stă asupra să scăpăm ?... Atuncea se va vesteji frumusețea feței a tot trupul, se vor face fețele lor grețoase ca de morți, și va fi urâtă frumuseța femeilor, și toți cei ce s'au plecat cumplitei hiare și au luat pecetea aceluia adecă păgânescul chip al spurcatului, alergând cătră dânsul, vor zice cu durere: dă-ne nouă să mâncăm și să bem, că toți murim de foame și gonește de la noi hiarele cele veninate !... Și neavând ce răspunde ticălosul, va zice cu multă asprime : de unde să vă dau eu oamenilor ca să mâncați și să beți ?, că ceriul nu voește să dea pământului ploaie, și pământul iarăși nici de cum n'au dat seceriș sau roadă. Și auzind acestea norodul, va plânge și se va tângui cu totul, ne având mângâere de necaz. Necaz preste necaz va fi lor ne-

mângâiat, căci de bună voe, au crezut tiranului. Și ticălosul nu va putea nici lui să-și ajute și cum pre dânșii îi va milui?... Întru acele zile va fi nevoi mari de necazul cel mult al balaurului, de frică și de cutremurul cel mare și huetul mării, de foamete, de sete și de mușcăările hiarelor. Toți cei ce vor lua pacetia lui Antihrist și se vor închina lui, ca lui Dumnezeu celui bun, nu vor avea nici o parte întru Împărăția lui Hristos, ci dimpreună cu balaurul vor fi aruncați în Gheena...

Fericit va fi acela ce se va afla prea sfânt și prea credincios, și va avea în inima lui credință fără de îndoială către Dumnezeu, că fără de frică vor lepăda întrebările lui, defăimând muncile și nălucirile lui. Iară mai înainte de acestea, va trimete Dumnezeu pre Ilie Tezviteanul și pre Enoh, ca un milostiv, ca să facă cunoscută dreapta credință neamului omenesc, și să propoveduiască cu îndrăzneală cunoștința de Dumnezeu tuturor, ca să nu crează tiranului de frică ; că vor striga și vor zice : Inșelător este, o oamenilor, nimenea să nu crează lui nici de cum sau să-l asculte pe acest luptător de Dumnezeu !... Nimenea din voi să nu se înfricoșeze, că degrab se va surpa... Iată Domnul cel Sfânt vine din ceriu, să judece pre toți cei ce s'au plecat semnelor lui.

Însă puțini vor fi atuncea cei ce vor vrea să asculte și să crează propoveduirii Prorocilor. Iar aceasta o va face Mântuitorul ca să-și arate ne-grăita sa iubire de oameni, că nici odată nu voe-

ște moartea păcătosului și a necuratului, ci voește ca toți să se mântuiască ; că nici în vremea aceea nu va lăsa neamul omenesc fără de propoveduire, ca fără de răspuns să fie toți la judecată... Deci mulți, adevărat din Sfinți câți se vor afla atunci la venirea spurcatului Antihrist, vor vărsa râuri de lacrimi cu suspinuri către Dumnezeu cel Sfânt, ca să se mântuiască de balaurul, și cu mare sânguință vor fugi în pustietăți și în munți, și în peșteri cu frică se vor ascunde ; și 'și vor presăra pământ și țărână pre capetele lor, rugându-se noapte și ziua cu multă smerenie. Și li se va dăruia lor aceasta dela Dumnezeu cel Sfânt, și-i va povățui pre dânșii Darul în locuri hotărâte și se vor mântui, fiind ascunși în găuri și în peșteri, nevăzând semnele și înfricoșările lui Antihrist. Că celor ce au cunoștință, cu lesnire le va fi cunoscută venirea lui. Iară celor ce își au mintea de-a pururea la lucruri lumești și iubesc cele pământești, nu le va fi lesne cunoscută venirea acestuia. Că acela ce de-a pururea este legat cu lucruri lumești, măcar dacă ar și auzi, nu crede, și urăște pre cel ce i-ar spune. Pentru aceasta Sfinții se împunicesc a scăpa, că toată învăluirea și grijele vieții acestea le-au lepădat...

Atuncea va plânge tot pământul. Marea și aerul va plânge împreună, și dobitoacele cele sălbatice cu paserile ceriului ; vor plânge munții și dealurile și lemnele câmpului ; vor plânge și luminătorii ceriului dimpreună cu stelele pentru neamul

omenesc ; că toți s'au abătut dela Dumnezeu cel Sfânt și Ziditoriul tuturor și au crezut înșelătorului, primind pecetea spurcatului Antihrist, în locul făcătoarei de vieață Crucii Mântuitorului. Va plânge pământul și marea și cu totul va înceta glasul Psalmului și al rugăciunii din gura omului!.. Vor plânge toate bisericile lui Hristos cu plângere mare, că nu va mai sluji sfințirea și prinosul!... Iară după ce se vor împlini trei ani și jumătate ai stăpânirii spurcatului și a faptelor lui, și după ce se vor împlini toate smintelele în tot pământul, după cum zice gura Domnului, atuncea va veni Domnul și Mântuitorul nostru ca un fulgel strălucind, din ceriul cel sfânt, cel prea curat și înfricoșat și prea slăvit, Dumnezeu nostru și Impăratul și Mirele cel fără de moarte ; pre noi cu slavă neasemănată, alergând înaintea lui rânduelile îngerilor și ale Arhanghelilor, toți văpăi de foc fiind. Heruvimii având ochii în jos, și Serafimii sburând și fețele și picioarele ascunzându-și între aripele sale cele de foc, strigând cu groază unul către altul și zicând : întreit Sfânt, întreit Sfânt este Domnul. Și glas de trâmbiță grăind cu frică : Scula-ți-vă cei ce dormiți, iată a venit Mirele...

Atuncea se vor deschide mormânturile și va auzi țărîna cea putrezită, acea mare și înfricoșată venire a Mântuitorului, și ca într'o clipeală de ochi se vor scula toate semințiile și vor căuta la frumusețea cea Sfântă a Mirelui. Și milioane și milioane de mii de Ingeri și de Arhangheli și nenumărate

oști se vor bucura cu bucurie mare. Atuncea Sfintii dreptii și toți cari nu vor fi luat pecetia balaurului celui păgân, foarte se vor bucura... Și se va aduce tiranul legat de îngeri cu dracii dimpreună înaintea divanului. Iar cei ce vor fi luat pecetea lui și toți păgânii și păcătoșii se vor aduce legați ; și va da Impăratul hotărîre asupra lor, aceea a osândeii cei veșnice în focul cel nestins !... Și toți cei din peșteri se vor bucura împreună cu Mirele, cu bucurie ne-grăită, în Impărăția cea veșnică, împreună cu toți Sfinții într-o ne-sfârșită vecii vecilor, Amin...

DIN CUVINTELE SFÂNTULUI EFREM SIRUL

Sfântul Efrem zice, pentru oare care eretici, ce se priceau pentru miea de ani și pentru învierea cea de obște, căci ziceau ereticii, că are să mai fie o înviere după o mie de ani. Sfântul arată că numai una are să fie învierea. Poate zice Sfânta Scriptură pentru omul cel păcătos, care s'a întors spre pocăință și a înviat a doua oară într-o dreptate, și a înviat cu sufletul, care mai înainte de pocăință era mort. Și pentru aceasta zice de a două înviere. Că învierea cea dintâi este Botezul, pentru spălarea păcatului celui strămoșesc, și se închipuește învierea cea trupească la învierea cea de obște. Iar a doua este precum am zis mai sus

Omul păcătos care murise sufletește, și prin pocăință a înviat o doua oară. Pentru aceasta am deslușit aicea aceste cuvinte. (Sfântul Ioan Evangelistul zice la Apocalips, că, cu închipuire au pus acești ani, zicând celor șapte biserici). Sfântul Efrem zicea către eretici : Dacă tu ceri de la mine întrebările celor o mie de ani, și eu voi cere de la tine candela și îmbrăcămintele cele albe; (candela însemnează ne-căderea în păcate după botez, adecă ori trupește, ori sufletește). Și băutura cea încropită, adecă credința cea ferbinte. Cum că te-ai curățit cu pocăința de cele mai dinainte păcate ale tale prin lepădarea cea de la botez. Dacă ceri de la mine întâi Invierea cea de o mie de ani, voi cere și eu de la tine calea, adecă : cum mergi ? Că faptele te arată, dacă trăești pentru învierea ce va să fie sau nu. Și înger galben și jivină gândită, — este trupul care se aprinde de mânie, că grecește se zice Apsifton) ce are fire amară ca pelinul, iară românește se zice, că iute se aprinde de mânie. Și de aceea Sfântul zicea ereticilor, că numai de cât se aprind de mânie, că nu erau blânzi, și îndelung răbdători. Pentru aceasta cerea Sfântul chipul creștinătății. — Dă-mi mie zice cele șapte pahare și lasă pre cea o mie de ani... Adecă : cele șapte fapte bune, care

trebuie ca tot creștinul cel adevărat să le aibă. Dovedește că muerca este cetatea, și eu ție pentru cel o mie de ani îți volu da dovadă întru acest chip. Și șarpe s'au arătat că este diavolul. Și lanțul lui este legătura și certarea lui Dumnezeu; ca să nu mai aibă stăpâniri asupra oamenilor. Drept aceea se va dezlega, când Antihrist va veni, când ceriurile înfricoșându-se se vor risipi, și stihile arzându-se se vor topi, și pământul cu lucrurile cele de pre dânsul se vor arde, când stelele ca frunzele vor cădea și Soarele și Luna se vor întuneca și nu-și vor mai da lumina lor

Luați aminte iubiților, cum toate cele rele cresc și sporesc în fie care zi, și prisosește viclenia. Acestea toate așteaptă turburarea cea ce va să fie, și necazul cel mare care va să vie preste toate marginile pământului, pentru păcatele noastre, și pentru trândăvia noastră sporesc cele rele.

CUVANT AL SFÂNTULUI EFREM SIRUL

din tomul al doilea pentru potop și cum au stăpânit pre oamenii aceia patima curviei.

„Căci precum hiarele se află către oi, așa erau unul către altul, împătimiți către patima curviei. Numai cu femeile aveau pace și pentru dânsule nu puține războaie pătimiau; fiind că și

cu ucidere femeile asupra bărbaților se purtau. Două ucideri au îndrăznit : că alt lucru este bărbatul și alt lucru tânărul. „Și acelor uciși zice, le-au luat femeile”. „Că cu totul desfrânarea și înverșunarea întru acea vreme stăpânise și dese ucideri de oameni pentru femei se făceau. Iară ele pre bărbați îi schimbau cu nerușinare. Că stricăciunea pre virtutea trupului întru prea curvie o mustrulua, și femeile nu aveau întru dragostea laudă, ci întru mulți bărbați... Atâta și ele se înnebunise, nu mai puțin de cât bărbații, cu sufletul bătând războiu... Și se rugau cei ce le luau pre ele, să moară ca mai cu îndrăcire să slujască stricăciunii. Că atâta sporise între dânsese patima curviei, încât și fii lui Dumnezeu s'au aprins cu patima curviei cea necinstită.. Cine ar fi crezut celor zise, că nu va urma stricăciunea și moartea ?

Și pentru acesta am zis aceasta, ca să se arate sfârșitul, care în vremea lui Noie s'a făcut. Adecă potopul care pentru aceasta s'au făcut (pentru prea curvie și ucidere). După cum este scris în Sfânta Scriptură.¹⁾ „că s'au făcut fiii lui Sit care se ziceau fiii lui Dumnezeu, fii ai oamenilor”...

Pentru aceasta am pus cuvântul acesta aicea : că așa va fi la sfârșitul lumii, pentru-că va rodi

1) Facere Cap. 6, V. 2.

pământul însutit precum zice Sfântul Metodie al Patarilor, și se vor îmbogăți toți, și atunci se vor întoarce oamenii spre curvie. Sfântul Efreni Sirul zice: când nu vor mai fi oameni sfinți, atunci are să fie și sfârșitul lumii...

DESCOPERIRILE LUI ZISU FASULA

1. Descoperire

„Am făcut rugăciuni către Dumnezeu și către Maica Domnului și la Sfântul Ioan Evanghelistul ca să'mi arăte ce sânt acestea care mi s'au arătat. Și întorcându-mă să dorm, văd în așternutul meu, deștept încă fiind: toată lumea s'a prefăcut în mare de-odată. Și de-asupra mării venia o hiară mare ca scorpia cu coada ridicată, și în vârful cozii avea un ac mare; și mergea pre deasupra apelor mării, din partea răsăritului spre apus cu mare mânie. După aceasta o altă hiară în chipul pisicii pestriță, s'a dus cu multă grăbire aproape de scorpie. Iar eu am rămas mirându-mă de cele arătate. M'am uitat după aceea spre ceriu și-l văzui alb și nou ca o coală de hârtie, și am zis de trei ori, — Doamne miluește; și îndată s'a deschis cerul acel nou și a eșit un vultur foarte alb și ca

un fulger a venit la mare. Și cum s'au atins aripele lui de marginea mării, îndată s'au înecat acele două hiare (scorpia și pisica), și nu s'au mai văzut pre apă. Aripele vulturului erau drepte cruciș ca un chip de cântar, și picioare nu avea, iar în-lăuntru între aripi era ca un cap de om tânăr foarte frumos, și penele îi erau aurite pre margine care îndată ce s'au atins de mare s'a făcut apa albă ca laptele, iar marea s'a liniștit cu multă smerenie !...

Descoperirea II

Am văzut multe ape foarte turburate, care se pogorau râuri toate din partea Crivățului și treceau spre partea răsăritului, luând oamenii si-l ducea.. Iară eu stam între râuri și-i apucam scoțându-i și dându-le curaj le ziceam: nu vă temeți fraților, că nu vă vor îneca apele; iar generalul mi-a zis : ajută norodului cât vei putea...

Pentru sfârșitul lumii

Mai bine să rămân mincinos de o mie de ori, decât să se facă acestea care se arată în acest veac : nici să le dea Dumnezeu în lume, să le vadă oamenii în vremea aceea. Mulți teologi numiți vor învăța norodul prin chipul învățăturii lor, și învățătura ce vor da norodului nu o vor

asculta, fiindcă nu fac ei acelea care le învață. Pentru aceasta vor fi mulți cuvântători de Dumnezeu, fățarnici și vor învăța rătăcitele învățături ale diavolului, adică francmazonii și necredința, căci în gura lor va fi venin diavolesc și trebuie să vă păziți de unii ca aceștia...

Alte vedenii ale lui Fasula, I-a

A trecut un om încuviințat din părțile răsăritului, călare cu doi ostași purtători de cruci, și erau crucile mai înalte decât capetele lor, ca de doi¹⁾ rupi. Unul era de-a dreapta lui și altul de-a stânga. Și i-am întrebat: ce om este boerul acesta? și mi-au răspuns: acesta este Sfântul Theodor și merge spre părțile răsăritului, împărțind cărți pre la prietenii lui care-l iubesc, iar într'însele are scris numele lui spre adevărire, și unde îi va prinde, să arăte iscălitura lui și așa vor trece prin toate străjile ne-împiedecați (ne-opriți).

Vedenia II-a

Mi-a venit ca o hartă mare în chip de cadru, care avea fața ca a unui om mare și foarte neplăcut... Obrazul lui era ca de albină, ochii foarte aruncați, din nările lui curgea sânge și esia urât fum, gura lui era foarte mare, dinții lungi și

1) Un rup=8 centimetri

limba afară din gură, iar din gură îi eșea foc mare în chip foarte întunecos, și venea spre mine... Iar eu am strigat: Maica Domnului, ce este această răutate ce văz?.. Și liniștindu-mă puțin, a venit o femeie slăvită și Doamnă cu un copil mic pre mâini, și mi-a zis: Te-ai speriat? Aibi îndrăzneală și nu te teme, că eu am venit să-ți spun cine este acesta care a venit și a trecut pe aici: Acesta este Luceafărul care a căzut, și nu mă întreba unde merge...

Vedenia III-a

Mă aflu într'o mănăstire aproape, și acolo a venit trei țigani sdrențăroși și capetele lor le aveau legate cu niște peteci. Cel mai mare dintre ei ținea în mână o carte de aur ca Evanghelille cele scolastice. Și mi-au zis: vezi cartea aceasta? Și am văzut-o, că avea scrisoarea de aur cu stihuri pre din afară, care zicea: Antihrist... Iar eu l-am privit cu urgie mare. Și mi-au zis iarăși: preste puțină vreme vor lua sfârșit poruncile lui... Iar eu l-am blestemat și îndată s'au făcut găuri prin toată cartea cea de aur. Apoi mi-au zis cu multă mânie: tu mi-ai stricat slovele mele... și s'a făcut nevăzut.

Vedenia IV-a

Mă aflu într'o cetate mare ca Constantinopolul unde era popor nenumărat, prăvălii și ulițele curate și foarte largi. Și au căzut foc din ceriu

și s'a aprins tot locul. Iar oamenii cetăței fugeau strigând: am ars cu toții... Și nu aveau loc unde să fugă, și eu le-am zis: nu este vre-un creștin în cetatea aceasta ca să ne mântuească? Iar eu eram străin, și am zis unuia: nu este vre-un creștin în cetatea aceasta care se pierde de foc, ca să-l întâlnesc?... Și mi-au zis: este oare-care om, vino să mergem la casa lui: și mergând înăuntru am aflat un om nobil și femeia mai încuviințată. Apoi am zis omului celui nobil: te rog să-mi arăți la cine vă închinați aicea? iar el mi-a răspuns: vino de vezi la cine ne închinăm și m-au dus într'o cameră în care era o lădiță foarte frumoasă, și deschizând-o au scos o basma aurită în care era o Evanghelie cu totul de aur și albă, și mi-au zis... La aceasta ne închinăm noi. — Iar eu i-am răspuns: — Dă-mi-o pe aceasta și mie ca să mă închin și eu. — Și mi-au zis: ia-o și fă ce voești, iar eu le-am zis: veniți să mergem să ne închinăm cu toată familia, și ne-am dus la o piatră înrădăcinată și m'am suit numai eu de m'am închinat și deschizând Evanghelia cea de la Ioan, am plâns... Iar lacrămele au căzut înăuntru pe hârtie și s'a încheșat îndată de s'au făcut ca aurul. Și mi-au zis omul cel încuviințat: după ce se vor împlini în lume toate răutățile, atunci au să vie toți să se închine la această evanghelie..

Am adus multe mărturii prea adevărate dela cetățile drepte și Sfinți, pentru că se vor boteza

din toate neamurile și ereticii și închinătorii de Idoli. Vor veni și se vor uni cu Biserica Răsăritului și se vor face una. Că și însuși gura Domnului a zis: că trebuie să se propovăduiască mai întâi Evanghelia dela o margine a pământului până la cealaltă margine a pământului și pre urmă să fie sfârșitul...

PENTRU SFÂNTA SOFIA DIN CONSTANTINOPOLE

Se află sub biserica Sfintei Sofia o altă biserică. Și când au luat turcii Constantinopolul, atuncea în vremea luării slujea preoții cu arhierii Sfânta Liturghie, fiind adunat și norod. Aceștia toți au adormit de atuncea până acum. Iar în vremea când se va lua dela turci Constantinopolul toți aceia câți sânt acolo adormiți vor învia, precum la Efes au înviat cei șapte mucenici, și vor întreba: unde este Impăratul Constantin?... Deci, întru turburare au adormit, întru turburare vor și învia...

Descoperire

La Impăratul turcesc era un croitor creștin cu numele Hristea, care făcea haine la toți Pașii și la tot singlitul împărătesc... Și unul din Pași, iubea foarte mult pe Hristea, și s'a întâmplat de s'a bolnăvit pașa, care iubea pre Hristea. Deci

auzind el că este bolnav pașa, în toate zilele mergea la el ca să-l vadă, iar fiul pașei nu-l lăsa ca să intre la pașa... Pe vremea aceea orice creștin care avea case mari ori moșii, documentele erau la pași. Peste puțină vreme făcându-se sănătos pașa, a venit la el Hristea și i-a zis pașa: Hristeo, pentru ce n'ai venit ca să mă mai vezi, că eram să mor. Atunci el i-a spus pricina: Am venit stăpâne în toate zilele, dar nu m'a lăsat să intru la tine... Și l-a întrebat pașa zicându-i: cine nu te-a lăsat să vii la mine? Și a zis Hristea: fiul tău... Atuncea a deschis o ladă și i-a dat lui Hristea toate documentele. Apoi a chemat pașa pe fiul său și i-a zis: pentru ce nu ai lăsat să vie Hristea la mine când eram bolnav? Și el a zis: pentru documentele caselor nu l-am lăsat. Și i-a zis tatăl lui: fiule nu este multă vreme și avem să ne facem și noi creștini; că împărăția noastră va sta numai până la anul 1881, și are să cază, și avem să ne facem cu toții creștini. Apoi a zis lui Hristea: eu nici odată nu ți-am făcut nici un bine, vino după mine; și am mers în Biserica Sfintei Sofii, și a zis către mine: ridică peatra aceasta, care era ca o ușă, și am apucaț cu o mână să o ridic, iară el mi-a zis: apuc-o cu amândouă mâinele, că nu poți să o ridici cu una căci este grea...

Și așa apucând-o de un belciug, am ridicat-o. Și pogorându-ne pre scări în jos, eu tremuram de frică, că gândeam că de acum aicea mă lasă.

Și era acolo o mulțime de norod și ostași, ce stăteau ca adormiți în picioare.. Și i-am zis: Stăpâne, pentru ce nu-i dați afară, de stau aicea așa? Și el mi-a zis: nu poate nimenea ca să-l dea, căci câți s'au apucat ca să-i dea afară, unii au orbit, alții au rămas ciungi și alții au ologit, iară altora gura la ceafă li s'au întors și nici măcar a se atinge de el nu se poate: că cine poate a se împotrivi lui Dumnezeu?... Iară eu îi tot sileam ca să eșim și el mia- zis: vino după mine, și ducându-ne mai înlăuntru, am văzut arhieriei, diaconi și preoți.. Și era Impăratul în scaun și lângă el era un soldat bătrân cu sabia de amândouă părțile ascuțită, și avea mâna dreaptă pre sabie, iară sabia era pre jumătate scoasă din teacă... Și a zis pașa cătră mine: când va eși sabia aceasta din teacă, atuncea are să cadă Impărăția noastră..

Și erau ostașii cu hainele din vremea aceea și norodul așijderea. Și am plecat să eșim: și a început pașa a se sui pre scară, iar eu mergeam după dânsul. Și era un călugăr din cei adormiți, ca de treizeci de ani de vârstă, cu o carte în mână. Iar eu i-am luat cartea din mână și am băgat-o în sân fără să știe pașa, și am mers acasă. Apoi am pus-o în casa de fier ca a doua zi să o citesc și căutând-o a doua zi, n'am mai găsit-o. Am întrebat pre femei și i am zis: numai tu umbli în casă, eu niciodată nu am umblat. Și i-am zis: poate că ai luat chelle din buzunar?

Apoi am rugat mult pre paşa, zicându-i: Stăpâne, te rog să mergem iarăşi la Sfânta Sofia, dar el mi-a zis că nu se poate, fiind că trebuie să ia voie de la Impăratul... Atunci eu l-am supărat mult pentru aceasta şi deabia s'au plecat la scopul meu şi a doua oară. Şi ducându-ne am găsit cartea în mâinele călugărului. Şi i-am spus paşii: Stăpâne, când am venit întâi, eu în urma ta fiind, am luat cartea din mâna călugărului acestuia, fără să ştii tu. Şi paşa mi-a zis: şi cum ai putut a o lua? că noi nici a ne atinge de ei nu putem: pentru că rămânem sluţi... Şi eu m'am dus la Patriarhul şi i-am spus toate pre rând...

1) Cuvânt al sfântului Efrem Sirul

pentru a doua venire a

Domnului nostru Iisus Hristos, ca să cunoască creştinii cum să vieţuiască creştineşte.

„Ascultaţi pentru a doua şi înfricoşata venire a Stăpânului nostru Iisus Hristos. Fraţilor mei iubitori de Hristos! Că eu mi-am adus aminte de ceasul acela şi m'am cutremurat de multă frică, aducându-mi aminte de cele ce vor să se descopere atuncea: că cine le va povesti pre dânsule, cu ce fel de limbă le va grăi? şi în care auz va încăpea, să auză pre acela? Când Impăratul Impăraţilor sculându-se din scaunul

slavei sale, se va pogori să cerceteze pre toți cei ce locuesc lumea, și să ia seama fie-căruia, și să dea plată bună celor vrednici, iar celor vrednici de muncă să le dea munci ca un drept judecător...

Deci de acestea aducându-mi aminte, cu frică sânt ținute mădularele mele și despre toate părțile sânt slăbănogit. Ochii mei lăcrămează, glasul meu îmi amorțește, buzele mele s'au lipit; limba mea se 'nfiorează și gândurile tăcere cugetă.. O!... cât de silit sunt a zice pentru folosul vostru, și frica mă silește să tac!... Că acest fel de mari și înfricoșate minuni nici s'au mai făcut din începutul zidirei, nici se vor mai face întru toate neamurile!... Că acum adecă de multe ori dacă se face fulgere mari și luminate, pre tot omul îl sperie și ne plecăm la pământ. Dar atunci cum vom suferi când vom auzi glasul trâmbiței din ceriu, mai presus de cât tot tunetul strigând și deșteptând pre cei din veac adormiți, drepti și nedrepti. Atuncea în iad oasele firei omenesti auzind glasul trâmbiței, vor alerga cu sârguință, căutându-și încheeturile lor... Când vom vedea toată suflarea oamenilor într'o clipă de ochi sculându-se fiecare din locul său, și adunându-se din cele patru margini ale pământului la judecată că va porunci Marele Impărat, cela ce are stăpânire preste tot trupul, și îndată cu cutremur și cu sârguință va da pământul pre morții săi. Ori hiară de i-au sfâșiat, ori pești i-au

zdrumicat, sau păsări de i-au răpit, toți într'o clipeală de ochi vor sta de față, și nici un păru nu va lipsi!...

Cum vom suferi fraților, când vom vedea râul cel de foc, eșind cu mânie ca o mare sălbatecă, și mâncând munții și văile, și arzând tot pământul și lucrurile cele de pre el?... Atuncea iubiților, de focul acela râurile vor lipsi, izvoarele vor seca, stelele vor cădea, soarele se va stinge, luna va trece și cerul ca o carte se va strânge, după cum este scris.

Atuncea Ingerii trimetându-se vor alerga împrejur, adunând pre cei aleși din cele patru vânturi, precum a zis Domnul: de la marginile cerului până la marginile lui... Atuncea vom vedea ceriu nou, și pământ nou după făgăduință. Cum vom suferi atuncea iubitorilor de Hristos, când vom vedea înfricoșatul scaun gătindu-se și Crucea pre care s'au răstignit pentru noi de bună voe, arătându-se? Atuncea văzând toți întru înălțime arătându-se înfricoșatul și Sfântul Schiptru al marelui împărat (adecă Sfânta Cruce), va cunoaște de aceea fiecare și își va aduce aminte de cuvântul Domnului, ce au zis: „că se va arăta semnul Fiului omului pre cer.¹⁾” Și se vor încredința toți, că în urma acesteia, Impăratul va să se arate... În ceasul acela frații mei, va gândi fiecare cum să întâmpine pe înfricoșatul Impărat

1) Ev. Matei Cap. 24 V. 30.

și își va aduce aminte de toate faptele sale!.. Apoi își va vedea fiecare pre ale sale lucruri stând înaintea sa: ori bune, ori rele.

Atuncea toți cei milostivi și care s'au pocăit curat, se vor bucura văzându-și rugăciunile care mai înainte le-au trimes. Vor vedea cei îndurați pre cei scăpătați și pre săracii pre care aicea i-au miluit, rugându-se pentru dânșii, lucrurile cele bune ale lor vestindu-le înaintea Ingerilor și a oamenilor. Iară alții, iarăși lacrămile și ostenelele cele prin pocăință; și aceștia vor sta veseli și luminați, „așteptându-și fericita nădejde și arătarea Slavei marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos”. Și pentru ce nu zic în scurt cele mai mari; când vom auzi glasul cel mare și înfricoșata strigare dintru înălțimea cerului zicând: Iată Mirele vine; iată Judecătorul se apropie; Iată Impăratul se arată; judecătorul judecătorilor; să descopere; iată Dumnezeul tuturor, vine să judece vii și morții!..

Atuncea iubitorilor de Hristos, din strigarea aceea se vor cutremura temelile și rărunchii pământului, de la margini până la marginile lor, și toate adâncurile!.. Atuncea fraților, strâmtorare, frică și spaimă va fi preste tot omul, din strigarea și glasul trâmbiței; și frică de așteptarea celor ce vor veni asupra lumii. Că puterile cerurilor se vor clăti, precum este scris. Atuncea vor alerga, înainte îngerii, cetele Arhanghelilor împreună vor alerga, Heruvimii și Serafimii și cei cu ochii mulți cu tărie și cu putere vor striga: Sfânt

Sfânt! Sfânt Domnul Savaot cela ce este, și cel ce era și cel ce vine, Atotțiitorul... Atuncea toată zidirea, în cer și pre pământ, și sub pământ cu cutremur și cu tărie va striga: Bine este cuvântat Impăratul cel ce vine întru Numele Domnului!... Atuncea se vor desface cerurile și se va descoperi Impăratul Impăraților, cel prea curat și slăvitul Dumnezeu nostru, ca un fulger înfricosat cu putere multă, și cu slavă ne-asemănată; precum și Sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu a propoveduit, zicând „Iată vine pre norii cerului și-l va vedea pre el tot ochiul și cei ce l-au impuns pre el”... Și vor plânge întru venirea lui, toate semintiele pământului!...

Oare ce fel de suflet se va afla atuncea, ca să poată răbda, când cerul și pământul vor fugi? precum zice Teologul iarăși. „Văzut-am un scaun mare, alb și pre cela ce ședea pre dânsul de a cărui față au fugit cerul și pământul și loc nu s'a aflat lor”¹⁾. Văzut-ai acest fel de frică vreo-dată? Văzut-ai acest fel de înfricoșate și spăimântătoare lucruri? Cerul și pământul vor fugi.. și cine, față de acestea vor putea să stea?. Noi păcătoșii unde vom fugi, când vom vedea Scaunele puindu-se și pre Stăpânul veacurilor șezând?... Când vom vedea oștile cele fără de număr, cu frică stând împrejurul scaunului.

Atuncea se va împlini prorocia lui Daniil,

1) Apocalips Cap. 20 V. 11.

care zice: ¹⁾ „Priveam până ce s'au pus scaunele și cel vechiu de zile au șezut; îmbrăcămintea lui albă ca zăpada, părul lui ca lâna cea curată; scaunul lui, pară de foc, roatele lui foc arzând și râu de foc curgea eșind dinaintea lui... Mii de mii slujea lui, și întunerice de întunerice sta înaintea lui: Judecătorul a șezut și cărțile s'au deschis..”

Mare frică va fi fraților, în ceasul acela, și groază și spaimă, când va șede acel nefățarnic Judecătoriu și se vor deschide înfricoșatele acelea cărți, unde sunt scrise lucrurile, cuvintele și faptele noastre, acelea care am grăit și am lucrat în viața aceasta, și am socotit că se vor tăinui de Dumnezeu, care cercă inimile și rărunchii, după cum este scris: „că perii capului vostru toți numărați sânt”, adecă gândurile și aducerile aminte, pentru care vom da seamă la Judecătorul... O! de câte lacrimi avem trebuință pentru ceasul acela; și ne lenevim... O! cât vom plânge și vom suspina, când vom vedea acele mari daruri, care vor să le ia dela Impăratul Slavei, cei ce bine s'au nevoit. Când vom vedea cu ochii noștri negrăita Impărăție a cerurilor! Iarăși de altă parte vom vedea înfricoșatele munci arătându-se, iar în mijlocul acestora pre toate semințiile și toată suflarea omenească, de la Adam cel întâi zidit până la cel mai de pre urmă născut decât toți, și pre toți cu cutremur genunchele plecându-și și închinându-se pre fețele sale, pre-

1) Cap. 7. V. 9. 10.

cum este scris: „Viu sânt eu, zice Domnul și mie se va pleca tot genunchiul”...

Atuncea iubitorilor de Hristos, toată omenirea stând între împărăție și între judecată, între viață și între moarte, între slobozenie și între nevoi, toți înfricoșatul ceas al judecăței așteptându-l: nimenea la nimeni nu va putea ca să-i ajute... Atuncea se va cere dela fiecare mărturisirea credinței și tocmeala Botezului: credința neîntinată de tot erezul și pecetea nesfârâmată, și haina nespurcată, după cum este scris: „Că toți cei dinprejurul lui vor aduce daruri înfricoșatului împărat... Că de la toți cei ce în numărul credincioșilor s'au înscris în Sfânta Biserică, se va cere după puterea sa. Inșă cei puternici tare se vor cerca; după cum este scris: „Căci căruia i s'au dat mult, mult se va și cere de la dânsul, și cu ce măsură va măsura fiecare, i se va măsura lui...”

Inșă, măcar mare de ar fi cineva, măcar mic, de-opotrivă toți credința am mărturisit-o, Sfânta pecete am luat-o, toți asemenea de diavolul ne-am lepădat scuipându-l și suflându-l pre dânsul. Și toți asemenea cu Hristos ne-am împreunat închinându-ne lui... Dacă cu adevărat ați înțeles puterea tainei colimvitrei (a scăldătoarei) și a lepădării de cel strein. Fiind că lepădarea, pre care în vremea Sfântului Botez a o face ni se cere, mică se arată; dar înțelegându-se, prea mare este. Cel ce au putut-o păzi, de trei ori fericit va fi. Că prin puține graiuri, de tot ce se

numește rău, pre care îl urăște Dumnezeu, ne lepădăm. Nu de unul, sau de două, sau de zece, ci de tot ce se numește rău, pre care îl urăște Dumnezeu, ne lepădăm. Adecă ce zic, mă lepăd zice, de satana și de toate lucrurile lui.. De care lucruri? Ascultă: de curvie, de prea curvie, de necurăție, de minciună, de furtisag, de zavistie, de otrăviri, de vrăjitorie, de descântare, de mânie, de iușime, de hulă, de vrajbă, de prigonire, de pizmă. Mă lepăd de beție, de cuvântarea deșartă, de mândrie de lenevire. Mă lepăd de râsuri și de cântare cu alăuta, de cântece drăcești și stricărilor de copii, de vrăjirea cu păsări, de întrebările duhurilor, de scrierea pre frunze. Mă lepăd de jertfirea de idoli, de sânge, de sugrumat și de mortăciune.

Și pentru ce zic multe? Că nu este vreme pre toate a le povesti, ci pre cele multe să le trecem și în scurt să zicem: Mă lepăd de toate cele din soare și din lună și de cele ce se fac în stele, și de cele din izvoare și din copaci și de cele din răspântii și de amestecări și de altele multe necuviincioase lucruri, care urât este a le face și a le grăi. De aecstea toate și de cele asemenea acestora, ne lepădăm întru lepădarea de la Sfântul Botez, pre care toate le știm că lucruri și învățături sânt ale diavolului..

Pre aecstea toate, întru întuneric fiind mai înainte sub stăpânirea diavolului, am învățat mai înainte de a sosi la noi lumina, când erau

vânduți de păcat: Iară când a venit Iubitorul de oameni și Milostivul Dumnezeu, să ne izbăvească pre noi dintr'o înșelăciune ca aceasta ne-au cercetat pre noi răsăritul cel dintru înălțime, și s'a arătat Darul lui Dumnezeu, cel mântuitor, și s'au dat pre sine și schimb pentru noi și ne-au răscum-părat pre noi din înșelăciunea idolească, și bine a voit a ne înnoi pre noi prin apă și prin Duh. Deci de acestea de toate ne-am lepădat și ne-am desbrăcat de omul cel vechiu, împreună cu toate faptele lui, și ne-am îmbrăcat întru Adam cel nou.

Deci, cel ce face acestea de mai sus zise rele lucruri după dar, din dar a căzut. Și Hristos întru nimica nu-l va folosi pre dânsul, petrecând el întru păcat. Auzit-ați iubitorilor de Hristos, de câtă mulțime de rele ne-am lepădat prin puține graiuri? Deci, pre această lepădare și pre buna mărturisire o cere în ceasul și ziua aceea, de la fiecare dintre noi... Că scris este: „Din cuvintele tale te vei îndrepta”. Și iarăși Domnul zice: „Din gura ta te voi judeca pre tine, slugă vicleană”! Deci arătat este, că din cuvintele noastre, sau ne osândim sau ne îndreptăm în ceasul acela. Dar cu ce chip se vor întreba? Se vor întreba păstorii, adică Episcopii, și pentru ale lor petreceri (viețuire) și pentru ale turmei lor. Și se va cere de la fiecare oile cele cuvântătoare care le-au luat în samă de la Hristos, mai Marele Păstorilor. Și dacă din nepurtarea de grijă a Episco-

pului va lipsi vre-o oae, sângele ei din mâinele lui se va cere.

Asemenea încă și preoții vor da seamă pentru Bisericiile lor. Impreună și Diaconii, și tot credinciosul pentru casa sa, pentru muerea sa și pentru fii și pentru slugi și slujnice, vor da seamă, de i-au hrănit și i-au crescut pre ei întru învățătura și sfătuirea Domnului, după cum poruncește Apostolul. Atuncea vor fi întrebați Impărații și boerii și bogații și săracii și cei mici și cei mari, pentru lucrurile ce au lucrat. Că scris este: Că toți vom sta înaintea divanului lui Hristos, ca să-și ia fiecare duple cum cu trupul au lucrat, ori bune, ori rele. Și aiurea iarăși scris este: Că nu este cine să scoată din mâinele mele.

Ne rugăm ție, ca să ne spui nouă cele ce se vor face pre urma acestora...

Nu voiu grăi întru durerea inimei mele, că nu puteți auzi; pre cele ce se vor face pre urma acestora, ci să încetăm, o! iubitorilor de Hristos. Deci iarăși au zis iubitorii de Hristos: Au doară mai înfricoșate sânt de cât cele mai sus zise care am auzit de la tine? Dascălul iarăși a zis lăcrămând: Și zic cu lacrimi, că nici este cu putință fără de lacrimi a povesti pre acelea, fiind că cele mai de pre urmă sânt... Dar de vreme ce poruncă avem de la Apostoli pre acestea a le pune înaintea oamenilor celor credincioși, și voi credincioși sânteți, pre acestea le pun înainte

vouă, și voi încă pre alții să i învățați. De și inima mea mă doare pentru povestirea aceasta, însă ertați-mă pre mine fraților blagosloviți: Că atuncea iubitorilor de Hristos, după ce se va cerca și lucrurile tuturor se vor arăta înaintea Ingerilor și a oamenilor și toți vrăjmașii se vor pune sub picioarele Lui, și se va surpa toată stăpânirea și puterea și se va pleca lui Dumnezeu tot genunchiul, după cum este scris... Atuncea îi va despărți pre dânșii unii de alții, precum păstorul alege oile din iezi, căci cei ce vor avea lucrurile cele bune și rodurile cele bune, (se vor despărți de cei fără de roduri și păcătoși), care vor străluci ca soarele...

Aceștia sânt cei ce poruncile Domnului au păzit: Milostivii, iubitori de săraci și iubitorii de sărmani, primitorii de streini, cei ce îmbracă pre cei goi, cei ce cercetează pre cei din temniță, sprijinatorii celor obosiți, cercetătorii celor ce zac, cei ce au plâns acum precum au zis Domnul, cei ce au sărăcit acum pentru bogăția cea ce este în ceruri, cei ce greșalele fraților au ertat, cei ce pecetea credinței nesfârâmată și neîntinată de tot eresul o au păzit... Pre aceștia îi va pune de-a dreapta. Iară pre iezi de-a stânga... Aceștia sânt cei fără de roduri, care pre Păstorul cel bun l-au întărâtat; cei ce nu au luat aminte la glasul mai marelui Păstorilor; cei îngâmfați, cei nepedepsiți, cei ce în vremea aceasta de acum a pocăinței, ca niște iezi au jucat și s'au desfă-

tat, care au cheltuit toată viața întru mahmurii, beție și nemilostivire în toată vremea vieții lor, ca bogatul acela care niciodată nu a miluit pre săracul Lazăr; pentru aceasta și în starea cea de a stânga s'au osândit ca niște nemilostivi și neîndurați; și care nu au roduri de pocăință nici unt-de-lemn în candelile lor...

Iar, cei ce unt-de-lemn de la săraci și-au cumpărat și și-au umplut vasele lor, de-a dreapta stau, slăviți și cuvioși, străluciți ținându-și candelile lor, și aud fericitul acela și milostivul glas: ¹ „Veniți blagosloviți Părintelui meu de moșteniți împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii.“ Iară cei de-a stânga, pre dureroasa aceea și întristăcioasa hotărâre o vor auzi: „Duceți-vă dela mine blestemaților, în focul cel vecinic care este gătit diavolului și îngerilor lui...” Precum nu ați miluit, așa nici acum nu veți fi miluiți; precum nu ați ascultat glasul meu așa nici eu acum nu voi asculta tânguiri voastre. Că mie nu mi-ați slujit, nici flămând fiind m'ați hrănit, nici însetat fiind m'ați adăpat, nici ca pre un strein m'ați primit, nici gol fiind m'ați îmbrăcat; nici bolnav fiind m'ați cercetat nici în temniță fiind eu, ați venit la mine... Ai altui domn lucrători v'ați făcut; slujitori ai diavolului! Pentru aceasta duceți-vă de la mine toți lucrătorii nedreptăței.. Atuncea se vor duce aceștia la munca cea vecinică; iară dreptii în viața cea vecinică..

1) Matei...

Dar oare toți întru o muncă se vor duce? Sau multe feluri de munci sânt?...

Multe feluri de locuri ale muncilor sânt precum în Evanghelie am auzit: că este întunericul cel mai din-afară, arătat este că și altul mai dinlăuntru este; Ghiena focului, alt loc este; Scrâșnirea dinților, loc osebit; Viermele cel neadormit, într'alt loc este; Iezerul cel de foc, alt loc este; Tartarul, loc osebit; Focul cel nestins, a sa lature are; Cele de desubt și peirea întru ale sale locuri sânt; Cele mai de jos ale pământului, alt loc este: Iadul unde se întorc păcătoșii și puțul iadului, loc mai cumplit este!... Într'aceste munci se împărțesc ticăloșii păcătoși, fiecare după po-triva păcatelor sale, ori mai iute, ori mai moale, după cum este scris: că în lanțurile păcatelor sale fiecare se strânge... Întru acest fel este încă, și, se va bate mult și puțin; și precum aicea sânt multe feluri de munci, așa și în veacul cel ce va să fie. Iar cei ce au între sine și vrajbă, de se va întâmpla acestora așa să se ducă din trup, ne-trecută muncă vor afla în ceasul judecăței, și ca niște urâți în focul din afară se vor trimete și întru întunerecul cel fără de sfârșit, ca cei ce au defăimat porunca cea lesne a Domnului, care zice: iubiți-vă unii pre alții și ertați de șapte-zeci de ori câte șapte. Inșă tot păcătosul dator este nu fără de grije a petrece, nici iarăși a se des-nădăjdui: că Mântuitor avem către Tatăl, pre Isus Hristos Cel drept, și el este pentru

curățirea păcatelor noastre. Dar nu pentru ale celor ce nu se griesc, nici pentru ale celor ce dorm și sforăie, nici pentru ale celor ce se desfătează și râd... Ci pentru ale acelor ce plâng și se pocăesc și strigă către dânsul noaptea și ziua, care se vor mângâea de Mângâitorul. Iară cea ce a păcătuit și și-a uitat păcatele sale și așa a eșit din trup, preste acesta mânia lui Dumnezeu va cădea, aceea care Manasi a vestit-o, zicând: „că nesuferită este mânia îngrozirei Tale cea asupra păcătoșilor..”

Vai iubitorilor de curvie! Vai bețivului! Vai celor ce cu timpene și cu fluere beau vinul! Iară de lucrurile Domnului nu caută, nici de cuvintele lui își aduc aminte! Vai celor ce ocărăsc Dumnezeestile scripturi! Vai celor ce și pierd vremea aceasta a pocăinței și a întoarcerii, întru răspândiri și răsuri; că vor căuta vremea pre care au cheltuit-o, și nu o vor afla! Vai celor ce întru duhurile înșelăciunei întrebă și iau aminte la învățăturile dracilor: că împreună cu dânșii se vor osândi în veacul ce va să fie! Vai celor ce scriu nedreptatea! Vai celor ce fac fermece și vrăjitorii, și stricări de copii și cele asemenea acestora! Vai celor ce opresc plata năimitului, că cea ce oprește plata, este ca cel ce varsă sânge! Vai celor ce judecă cu nedreptate!... Vai celor ce îndreptează pre cel necurat și dreptatea dreptului o întunecă! Vai celor ce jură strâmb! Vai celor ce și pângăresc sfânta credință cu ere-

suri sau fac pogoromânt ereticilor! Vai celor ce bolesc cu nevindecata patimă a zavistiei și cu pizmă!... Și pentru ce zic multe și nu taiu degrabă cuvântul? Vai tuturor celor ce se vor întâmpla de-a stânga în ziua aceea înfricoșată; căci se vor întuneca și cu amar vor lăcrăma, când aceea dureroasă și jalnică hotărâre vor auzi! Adecă: duceți-vă dela mine blăstămaților. Și alții iarăși, măhnicioasa aceea hotărâre vor auzi, adecă : întorcă-se păcătoșii la iad. Iar alții vor auzi aceea! Amin, amin zic, vouă, nu vă știu pre voi, duceți-vă dela mine lucrătorii nedreptăței. Alții vor auzi, adecă pizmătareții aceea: Ia'ți al tău și te du... Și unde oare se vor duce aceștia? Duceți-vă de la mine blestemaților în foc! Alții vor auzi acestea: Legați-i lui mânele și picioarele și scoate-ți'l întru întunericul cel mai din'afară... Alții, ca neghinele se vor lega spre ardere de tot, în cuptorul focului. Și precum multe chipuri de mântuire sînt, așa și locașuri întru împărăția ceriurilor... Și precum multe sînt chipurile păcatelor și ale greșalelor, așa de multe sînt și chipurile muncilor...

Câți aveți lacrimi și umilință, plângeți împreună cu mine! Că eu frații mei blagosloviți, mi-am adus aminte de jalnica acea despărțire și nu pot suferi! Că în ceasul acela înfricoșat, se vor despărți unii de alții cu jalnica despărțire și'și va duce fie-care durerea, care întoarcere nu are!...

Cine este atâta de împietrit la inimă care nu va plânge de ceasul acela când se vor despărți Episcopii de Episcopi, Preoții de Preoți, Diaconii de Diaconi și Ipodiaconii și citeții de prietenii lor!... Atuncea vor suspina boierii și bogații cei nemilostivi, și se vor vedea despre toate părțile strâmtorați, și nimeni nu va fi să le poată ajuta! Nici bogăția se va arăta, nici apărători vor sta de față, nici vor afla milă; că nici au miluit, nici au trimes mai înainte ca să afle... Precum și proorocul zice pentru unii ca aceștia: „că au adormit cu somnul său și n'au aflat nimica...”

Atuncea se vor despărți părinții de fii și prietenii de prieteni!... Atuncea se vor despărți cu jale soțiile care nu și-au păzit patul lor ne-spurcat!... Atuncea se vor despărți cei ce cu trupul a-decă au fost feciorelnici, iar cu năravul nemilostivi și fără de omenie; că judecata fără de milă este, celui ce n'a făcut milă!... Dar să las de a le zice pre cele multe, că frică și cutremur mă ține pre mine întru povestirea aceasta și mai în scurt să zic... Atuncea, de aci se vor goni de la Scaunul cel de judecată, și se vor duce de îngeri aspri împingându-se și bătându-se și cu dinții scrâșnind, adesea întorcându-se să vadă pre cei drepți, și pre bucuria de la care s'au despărțit!....

Și vor vedea lumina cea negrăită și frumusețile raiului; vor vedea pre cei cunoscuți în latu-

rea aceea plină de veselie; vor vedea pre acele mari daruri, care le vor lua de la Impăratul slavei cei ce bine s'au nevoit. Apoi câte puțin depărtându-se de toți dreptii, de prieteni și de cunoscuți și de însuși Dumnezeu se vor ascunde ne mai putând să vadă bucuria și lumina cea adevărată!... Și de aci se vor apropia de muncile cele mai înainte zise, pentru ca să se împrăștie și să se risipească întru dînsele. Atuncea văzând ei pre cea desăvârșită părăsire a lor, și cum că toată nădejdea lor a perit, și nimenea nu este care poate să le ajute sau să se roage pentru dânșii, că dreaptă este judecata lui Dumnezeu!.. Atuncea cu prea amari lacrimi tânguindu-se vor zice: O!... câtă vreme am pierdut întru lenevire!.. O! cum ne-am batjocorit!... O!... cum auzind Scripturele le batjocoream!... Acolo Dumnezeu grăia prin scripturi și nu luam aminte; aicea noi strigăm și El fața sa de la noi își întoarce!... Ce ne-au folosit nouă jucăriile lumii? Unde este tatăl cel ce ne-a născut? Unde sînt fiii, unde sînt prietenii? Unde este bogăția, unde sînt averile? Unde sînt gâlcevile? Unde sînt turmele cele multe, iar noi am rămas neroditori? Vai de noi!.. Unde sînt Impărații și silnicii? Cum din toți aceștia nimenea nu pot să ne ajute: ci desăvârșit sîntem părăsiți și de Dumnezeu și de Sfinți? Ce vom face? Că nu mai este vreme de pocăință, nu mai poate rugăciunea, nu mai este folos de

lacrămi! Nu se mai arată săracii și scăpătații, cei ce vând untul de lemn că s'au spart târgul! Când aveam vreme și putere și cei ce vindeau, cu lacrămi strigau cumpărați... urechile noastre astupându-le, nu am auzit, nici am cumpărat... Deci acum noi căutăm și nu aflăm! Nu mai este izbăvire nouă păcătoșilor! Nu vom mai dobândi milă, că nici sîntem vrednici! Dreaptă este judecata lui Dumnezeu. Nu vom mai vedea rîndue-lile Sfinților. Nu vom mai vedea lumina cea ade-vărată. Ne-am făcut sărmani despre toți. Și de aceea nu mai avem ce să mai zicem: Mîntuiți-vă toți dreptii! Mîntuiți-vă Apostoli, Prooroci și Mucenici! Mîntuește-te ceata Monahilor! Mîntuește-te cinstită și de viață făcătoare Cruce! Mîntuește-te Impărăția ceriurilor! Mîntuește-te Ierusalimul cel de sus, Maica celor întâi născuți! Mîntuește-te Raiule al desfătărei! Mîntuește-te și tu Stăpână Născătoare de Dumnezeu, Maica Iubitorului de oameni Dumnezeu! Mîntuiți-vă părinți, maici, fii și fiice, că nu vă vom mai vedea pre voi de-acum!...

Și de aci, se vor duce fiecare în locul cel de muncă pre care și la gătit luiși prin lucrurile lui cele rele !... Unde viermele lor nu se sfârșește și focul nu se stinge!...

Iată am făcut mîngâierea voastră și pofta voastră o am împlinit; iată ați cunoscut ce ne gătim nouă înșine? Iată ați auzit ce strigă acei ce se lenevesc și se trîndăvesc și nu se pocăesc?

Ați auzit cum se batjocoresc cei ce batjocoresc poruncile Domnului? Ați auzit cum înșală și rătăcesc pre mulți stricătoarea de suflet vieța aceasta? Ați cunoscut cum se bajocoresc Dumnezeștile Scripturi? Ninemenea să nu se înșale, iubii mei blagosloviți... Nu cumva cineva să creadă, că numai cuvinte goale sînt cele zise pentru judecată... Ci cu din'adinsul și cu întemeiere, toți să credem Domnului: că este învierea morților și judecată și răsplătire acelor bune și acelor rele, după Dumnezeștile Scripturi. Și pre toate cele vremelnice trecându-le cu vederea și defăimându-le pre ele, să ne îngrijim de darea de răspuns și de starea înaintea înfricoșatului Divan, și de înfiorătorul acela și înfricoșatul ceas... că acesta este ceasul cel mult suspinător, mult dureros și mult necăjicios, carele cearcă toată viața. Pentru această zi și ceas, Sfinții Proroci și Apostoli, mai înainte au spus. Pentru această zi și ceas, Dumnezeiasca Scriptură dela margine până la marginile lumii, prin Biserici și prin tot locul, strigă și mărturisește tuturor și pre toți îndeamnă, zicând: „Vedeți, luați aminte, privigheați, treziți-vă, rugați-vă, miluiți, fiți gata, că nu știți ziua și ceasul, întru carele Domnul va veni...” Deci toți purtătorii de Dumnezeu, precum am zis, cu durere și cu lacrimi strigă, mai înainte vestind nevoia zilei aceleia.

Pentru această zi zicea Prorocul Isaia: „Iată

Domnul vine să strice tot pământul și pre păcătoși să-i pearză de pre dânsul... Și iarăși același Proroc zice: Iată Domnul vine și plata lui cu dânsul, și lucrul fie-căruia înaintea lui“. Alt proroc strigă, zicând: „Iată Domnul vine, și cine va răbda ziua intrărei lui, sau cine va sta întru vederea lui?... Și alt proroc strigă zicând: „Doamne, auzit-am auzul tău și m'am înfricoșat, și a intrat cutremur în oasele mele... Alt proroc strigă despre fața Domnului, zicând: „In ziua izbândirei voiu răsplăti..., și nu este cine să scoată din mânele mele“... Pentru această zi de Dumnezeu arătată, David zicea: „Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru și nu va tăcea; foc înaintea lui va arde și împrejurul lui vifor foarte“. Pentru această zi, strigă și Pavel Apostolul: „In ziua întru care va judeca Dumnezeu cele ascunse ale oamenilor, dupre buna vestirea mea“. Și iarăși zice: „Vedeți cum umblați că înfricoșat lucru este a cădea în mânele Dumnezeului celui viu!“ Strigă încă și fericitul Petru verhovnicul Apostolilor pentru ziua aceea, zicând: „Ziua Domnului ca un fur noaptea, așa va veni, pentru care ceriurile înfocându-se se vor strica și stihiiile arzându-se se vor topi... Și ce zic pentru Proroci și Apostoli; dar însuși Stăpânul nostru și Domnul pentru ziua aceea mai înainte a mărturisit, zicând: „Căutați ca nu cumva să se îngreueze inimile voastre cu mâncările, cu bețiile și cu gri-

jile acestea lumesti, și de năpraznă să vie preste voi ziua aceea: căci ca un laț va veni preste cei ce locuesc pre fața a-tot pământul“.

„Deci privegheați, că în ceasul întru care nu gândiți, Fiul omului va veni:“ Și cu nevointă siliți-vă a intra prin ușa cea strâmtă care duce în viață... Frații mei, să călătorim pe această cale, ca viața cea vecinică să moștenim; că acela care pre această cale călătorește, arătat este că viața cea vecinică va moșteni, că într'această cale este viața. Că deși puțini sunt cei ce o află pre dânsa, dar noi iubitorilor să o nimerim pre dânsa. Nimenca din voi afară de dânsa să nu călătorească ca nu întru pierzare să se ducă; precum și Pro-rocul zice: „Ca nu cumva să se mânia Domnul și să periți din calea cea dreaptă“. „Eu sînt lumina lumii, eu sînt viața, eu sînt ușa; prin mine de va intra cineva se va mântui. Eu sînt calea: cela ce urmează mie, nu se va poticni, ci va avea lumina vieții...“

Deci să călătorim pre această fericită cale, pre care au călătorit toți cei ce au iubit pe Hristos. Călătoriile acestea sunt necăjicioase, dar odihna este fericită; umblările acestea mahnicioase, dar răsplătirile acestora sunt cu mare bucurie; ale acesteia călătoriale sînt strîmte, dar gazda desfătăată. Unbletele acestea sînt: postul pocăința, rugăciunea, privigherea, smerita cugertare, sărăcia cea duhovnicească, defăimarea tru-

pului, grija sufletului, culcarea pre jos, neîngrijirea trupului, mâncarea uscată, foamea, setea, goliciunea, milostenia, lacrămile, plângerea, suspinul, plecarea genunchilor, necinstirile, răpirile, pălmuirile, lucrarea cu osteneală, primejdiile, bântuețele; a fi ocărât și a răbda, a fi urât și a nu urî, rele a pătimi și bune a răsplăti; a lăsa datornicilor datoriele, a pune sufletul pentru prieteni; și în scurt, a vărsa sângele pentru Hristos, când vremea va cere. De are cineva umbletele acestei strâmte uși și necăjite căi, fericit va lua răsplătirea Impărăției cerurilor care sfârșit nu are... Iară largă este ușa și desfătăta calea care duce întru peire. Umbletele acesteia în viața aceasta de acum adecă sînt bucuroase, dar acolo sînt scîrbicoase; aicea dulci, iar acolo mai amare decît fierea; aicea ușoare, iar acolo grele și dureroase; aicea se vād ca niște de nimica și care nimica sînt, iar acolo ca niște hiare sălbatice îi înconjoară pre cei ce le-au făcut și nu s'au pocăit, dupre Prorocul ce zice: căci în ziua cea rea, fără-de-legea călcâiului meu mă va înconjura. Adecă răutatea vieții acesteia, umblările căiei cei lalte pre care și Apostolul din parte le-au numărat, care sînt: curvia, prea curvia, zavistiele, uciderile și cele de asemenea acestora sânt umblările căiei celei late și desfătate; precum și rāsurile, strigătele, desfătările, laudele, fluerile, jucările, spălările, îmbrăcămintele cele

moi, prânzurile cele de mult preț, lovirele în mâini și gâlcevile, cântările fără de grijă, așternuturile moi, și paturi de multe feluri, nesațiul mâncărilor, urâciunea de frați, și cea mai rea de cât toate nepocăința, și a nu-și aduce aminte de eșirea cea din viața aceasta nici odată. Acestea sânt umblările acelei cumplite căi, pre care mulți sânt cei ce călătoresc pre dânsa. Pentru aceea și gazdă potrivită vor afla: În loc de desfătare, foamea ; în loc de beție, setea ; în loc de odihnă chinuirea ; în loc de alăute, plângerea ; în loc de încărnoșare, viermele ; în loc de negrijire, economia ; în loc de jocuri, a fi împreună cu dracii ; în loc de iscodiri și de vrăjitorii și de celelalte aflări și izcodiri, întunericul cel mai din afară, ghiena focului și cele asemenea acestora, cari sunt pășuni ale morței, unde paște pre ale sale oi și pre ai săi ucenici și prieteni, cari umblă în calea această lată și desfătăță. Căci ca niște oi în iad s'au pus zice, moartea îi va paște pre ei!.. Iară noi fraților iubiți, abătându-ne de la cumplita acea cale, să auzim pre Domnul zicând: nevoiți-vă a intra prin ușa cea strâmtă, zic vouă: că mulți vor căuta să intre și nu vor putea... Și multe altele Domnul a zis și toți purtătorii de Dumnezeu, asemenea acestora strigă.

Pre această zi în minte luând-o Sfinții Mucenici nu și-au miluit trupurile lor; ci tot felul de munci au răbdat bucurându-se cu nădejdea cununilor. Alții în pustietăți și în munți, în posturi

și întru feciorie s'au nevoit și acum se nevoesc. Nu numai bărbați ci și femei, partea cea mai slabă, prin ușa cea strâmtă și calea cea necăjită au răpit Impărăția cerurilor. Deci cine va răbda rușinea aceea, când femei se vor încunună în ziua aceea și mulți bărbați se vor rușina? Că acolo nu este parte bărbătească și femeiască, ci fiecare plata sa va lua după osteneala sa. Și nu numai în pustietăți și în munți, aceasta s'au făcut; și cu mult mai mult prin cetăți și în insule și în Biserici mulțimele celor ce s'au mântuit, au strălucit, fiind că prin sânguință fie-care întru a sa rânduială poruncile Stăpânului le-au păzit... Episcopii și preoții și celelalte rândueli ale Bisericeii. Impărații, boerii, începătoriile și stăpânirile... Că stăpânul Dumnezeu nu a făcut deosebire, sau a cinstit pre unul mai mult de cât pre altul, ci așa au zis: Ori unde vor fi întru numele meu adunați, adecă: în pustietăți, sau în munți, sau în peșteri, sau în tot locul stăpânirii mele, acolo sunt în mijlocul lor și cu dânșii voi fi până la sfârșitul veacului; și în veacul cel ce va să fie, eu îi voi paște pre ei întru netrecuți veci...

Acel înfricoșat divan și ne-amăgit judecător, cugetându-l David, în toate nopțile patul cu lăcrămile își uda și ruga pre Dumnezeu, zicând: Doamne să nu intri întru judecată cu robul tău, nici să voești a zice: osânda mea cu mine este Iubitorule de oameni, că de toată răspunderea

fiind lipsit, pentru aceasta rog bunătatea ta să nu intri întru judecată cu robul tău... Că de vrei vrea să faci aceasta, nu se va îndrepta înaintea ta tot cel viu... Vedeți fraților pre fericitul David, temându-se de ziua aceea și ceasul, și rugându-se și cătră darea de seamă gândindu-se. Deci veniți și voi frați iubitori de Hristos, mai înainte de a veni ziua aceea, mai înainte de a se sparge târgul, mai înainte de a veni Dumnezeu arătat, și vă va afla nepregătiți. Să întâmpinăm fața lui întru mărturisire cu pocăință, cu rugăciuni, cu postire, cu lacrimi, cu primirea de streini să-l întâmpinăm, mai înainte de ce va veni el arătat și ne va afla pre noi ne gătiți. Să nu încetăm de a ne pocăi și a-l ruga cu durere, și a ne pregăti spre întâmpinarea Domnului, toți împreună bărbați și femei, bogați și săraci, robi și slobozi, bătrâni și tineri.

Vedeți să nu zică cineva, că mult am păcătuit și nu am ertare. Că cela ce zice aceasta, nu știe că Dumnezeu al celor ce se pocăesc este; căci ca pre cei păcătoși să-i mântuească au venit; cela ce au zis: Că bucurie se face în ceriu pentru un păcătos ce se pocăește; cela ce au zis: Că nu am venit să chem pre cei drepți, ci pre cei păcătoși la pocăință. Și aceasta este pocăința cea adevărată, a ne depărta dela păcat, și a-l urî pre el, după cela ce zice: Nedreptatea am urât, și de dânsa m'am îngreșat... Și aceea: Juratu-m'am și am pus ca să păzesc judecățile dreptăței tale;

și atuncea Dumnezeu cu bucurie îl primește pre acela ce se apropie la dânsul astfel pregătit.

Vedeți, nu cumva îndrăznind cineva să zică: că nu am păcătuit, că acela ce zice aceasta, orb este mijind și pre sineși se amăgește, că nu știe cum îl fură pre el satana, și în cuvânt și în lucru și prin auz și prin vedere și prin pipăire și prin gânduri. Că cine se va lăuda că ne-întinată își are inima, și pre toate simțirile lui curate? Că nimene nu este fără de păcat nimenea curat de spurcăciune, nimenea nevinovat nici de cum între oameni, fără numai singur acela ce au sărăcit pentru noi bogat fiind. El singuri este fără de păcat, acela ce au ridicat păcatul lumii; acela ce voește ca toți oamenii să se mântuească; acela ce nu voește moartea păcătoșilor, iubitorul de oameni, cel mult milostiv și îndurat, cel bun și iubitor de suflet, cel a-tot-puternic, Mântuitorul sufletelor noastre. Tatăl sârmanilor și judecătorul văduvelor, Dumnezeul celor ce se pocăesc, doctorul sufletelor și al trupurilor, nădejdea celor desnădăjduiți, limanul celor ce se înviforăsc, ajutorul celor neajutorați, calea vieții; Căla ce chiamă pre toți la pocăință și despre nici unul din cei ce se pocăesc nu se întoarce. Către aceasta să scăpăm și noi, că toți păcătoși câți au scăpat către dânsul, mântuire au dobândit!... Deci noi fraților, să nu ne desnădăjduim de mântuirea noastră. Am păcătuit, să ne pocăim...

De milioane de ori am păcătuit, de milioane de

ori să ne întoarcem și să ne pocăim. De tot lucrul bun se bucură Domnul, iară mai ales sufletul cel ce se pocăește. Că pentru aceasta cu totul se pleacă și cu ale sale mâini îl primește și-l chiamă zicând : veniți către mine toți cei osteniți, că pre cel ce vine către mine nu-l voi scoate afară. Că zice: veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pre voi întru cetatea cea de sus unde toți Sfinții mei întru mare bucurie se odihnesc !... Veniți la bucuria cea ne-grăită, ne-povestită, ne-asămănată ! La bunătățile acelea, la care doresc îngerii a privi, unde sunt cetele și rânduețele dreptilor ! Acolo în sânul lui Avraam primește pre cei ce rabdă necazuri, precum pre Lazăr, cel odinioară sărac ! Acolo se vor deschide comorile bunătăților mele cele vecinice !... Acolo este Ierusalimul cel de sus, maica celor întâi născuți ! Acolo este fericitul pământ al celor blânzi !... Veniți către mine toți și eu vă voi odihni pre voi, acolo sunt toate liniștite și ne-împerechiate, unde sunt cele luminate și lui Dumnezeu plăcute. Unde nimenea nu este carele să asuprească, nici să tirănească.

Unde nu este păcat nici pocăință ; unde este lumina cea ne-apropiată și bucuria cea ne-grăită. Fericiți cei ce plâng !... Plângeți, pocăiți-vă, întoarceți-vă către mine, și eu vă voi odihni pre voi, unde nu mai este durere nici lacrimi, nici tânguire !... Intoarceți-vă fiii oamenilor și eu vă

voi odihni pre voi! Unde nu este parte bărbătească și femeiască, unde nu mai este diavol nici moarte nici post nici gâlceavă, nici pricini, nici pizmă; ci bucurie și pace, odihnă și veselie... In-
toarceți-vă către mine și eu vă voi odihni pre voi, unde este apa odihnei și loc cu verdeață și via cea de Dumnezeu lucrată, întru acel fericit pământ al celor blânzi, întru care eu via cea adevărată odrăslesc, al căreia lucrător este Tatăl, pre care-l auziți zicând: Veniți toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pre voi, unde este viața cea nestricăcioasă și veselia tuturor bunătăților! Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pre voi! Unde este singură dragostea, bucuria cea de-apururea, veselia cea vecinică, lumina cea ne-înserată, soarele cel ne-apus!... Luați jugul meu asupra voastră, învățați-vă, că blând sînt și smerit cu inima și veți afla odihna sufletelor voastre! Unde este glasul celor ce prăznuesc? Unde sunt comorile înțelepciunii și tainele cunoștinței se descoper? Veniți către mine toți și eu vă voi odihni pre voi. Unde sunt darurile cele prea mari, bucuria cea ne-asămănată, veselia ne-prefăcută, lauda ne-sfârșită, slavoslovia ne-încetată, mulțămirea nepovestită, cuvântarea de Dumnezeu ne-curmată, împărăție ne-sfârșită, bogăție ne-mărginită, veci ne-trecuți, adânc de îndurare, noian de milă și de iubire de oameni, care de guri omenești a se grăi nu se poate, fără numai prin gândire a se arăta...

Acolo sînt milioane de Ingeri, praznicele celor întîi născuți, scaunele Apostolilor, adunările Prorocilor, cetele Patriarhilor, scaunele Mucenicilor, laudele dreptilor... Acolo sînt toate începătoriile, stăpîniile și rînduelile... Palat s'au gătit, veniți către mine toți cei ce flămânziți și însetoșați de dreptate și eu vă voi sătura pre voi de bunătățile pre care le-ați dorit: cele ce ochiul nu le-au văzut și urechea nu le-au auzit și pre inima omului nu s'au suit!... Că acestea le-am gătit celor ce se pocăesc de calea lor cea rea... Aceasta le-am gătit celor ce miluesc și celor săraci cu Duhul... Acestea le-am gătit celor ce plîng întru pocăință. Acestea le-am gătit celor gonți pentru mine și clevețiți și ocărâti... Veniți către mine toți cei însărcinați, și scuturați și lepădați de la voi sarcina păcatelor: că nimenea care scapă către mine au rămas însărcinat, ci, au lepădat reaua obicinuință și au desvățat meșteșugul pre care rău l'au fost învățat de la diavolul și s'au învățat de la mine meșteșug bun... Vrajitorii apropiindu-se de mine, au lăsat vrăjitoria. Vameșii au părăsit vămile și au alcătuit Biserici. Gonitorii au încetat de a goni, și au primit a fi gonți. Curvele au urât curvia și au iubit întreaga înțelepciune. Tâlharii au lepădat uciderile, desvătându-se de meșteșugul cel tâlhăresc și au luat credința cea curată și s'au făcut locuitori al raiului... Deci veniți și voi către mine, că pre cel ce vine către mine nu-l voi scoate afară!

Ați auzit iubitorilor de Hristos, bunele făgăduinți și glasurile cele dulci ale Mântuitorului sufletelor noastre? Cine au văzut vre-un tată ca acesta iubitor de fii? Cine au mai văzut vre-un doctor bun ca acesta?... Deci veniți să ne închinăm și să cădem către dînsul, mărturisindu-ne păcatele noastre. Slavă iubirei lui de oameni, slavă îndelung răbdărei lui și pogorămîntului lui! Slavă îndurărilor lui! Slavă Impărăției lui! Slavă, cinste și închinăciune numelui lui în veci, amin!..

Iarăși zic, și a zice nu voiu înceta; să nu ne trîndăvim noi păcătoșii, nici să nu ne temem; să nu încetăm strigând ziua și noaptea cu lacrimi, că milostiv este și ne-mincinos, și va face ne-greșit izbândiri celor ce strigă către dînsul ziua și noaptea că el este Dumnezeuul celor ce se pocăesc, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh, lui i se cuvine slava și stăpînirea în vecii vecilor... Amin.

Vedenia unui om al lui Dumnezeu drept și minunat

„Acest om al lui Dumnezeu, sculându-se pre la miezul nopței, ședea gîndindu-se. Și luând aminte spre înălțimea ceriului, fiind lună și lucind stelele pre cer, cum ședea singur aducându-și aminte de păcatele sale și de ziua cea înfricoșată a judecăței, plîngea cu tînguire; și vede că deodată s'a ridicat tîria ceriului ca o pînză și a văzut pre Domnul nostru Iisus Hristos, stînd în

văzduh întru tărie, și împrejurul lui sta toate puterile cerești cu frică și cu cutremur: Ingerii, Arhanghelii, înfricoșatele Stăpâniri ca în rând de războiu stând cu multă frică. După aceasta, a făcut semn Domnul unuia din îngerii începători de cete, și a venit aproape de dânsul fiind înfricoșat și înspăimântat de frică și a zis Domnul către dânsul: Mihaile, Mihaile, începătorule al așezământului meu..., ridică împreună cu ceata ta, Scaunul cel în chipul focului al slavei mele, și mergi în valea lui Iosafat și îl gătește pre el spre Dumnezeiasca apropiere a venirii mele, căci a sosit ceasul judecăței, ca să primească fie-care după lucrurile sale. Și fă aceasta de grabă, pentru că la ușă a sosit ziua cea mare a venirii mele: Eu voi răsplăti celor ce s'au închinat idoloilor și pre mine făcătorul m'au tăgăduit! Și au cinstit pietrele și lemnele și au slujit lor!... Asemenea și celor noi iudei ¹⁾ și celor ce zic că sunt iudei și nu sunt, ci adunare a satanii și următori ai mincinoșilor proroci. Aceștia se vor zdrobi toți ca vasele olarului: criticii, ereticii și cei ce au îndrăsnit a mă despărți de Tatăl meu, și cei ce au îndrăsnit a pogorî pre Mângâitorul Duhul meu întru zidire. Vai lor că munca îi așteaptă pre ei!... Iar iudeilor celor ce m'au răstignit și nu au crezut întru mine, arătat mă voi face lor, că mie mi s'au dat puterea, cinstea și stăpânirea.

1) Adventiștii

Eu voi judeca cu dreptate... Iudeii ziceau când eram răstignit; Ua (adică vai ție) cel ce strici Biserica, mântuește-te pre tine însuși!... A mea este izbânda, eu voi răsplăti pre neamul cel răsvrătit și rău, îl voi judeca și-l voi muștra, și de multă rușine îl voi umplea și în cumplită pedeapsă îi voi da, pentru că nu s'au pocăit; că le-am dat vreme de pocăință, și nu m'au ascultat. Eu pre uciderea lui Cain voi izbândi, că pocăință le-am dat lor și soroc de vreme, ca să se pocăiască și n'au luat aminte... Eu singur voi izbândi. Aceasta și sodomitenilor o voi face, care au spurcat văzduhul și pământul cu putoarea lor...

Eu am ars Sodoma și Gomora și iarăși îi voi arde cu foc desăvârșit; pentru că s'au întors despre dulceața Sfântului Duh și au iubit curviea și desfrânarea diavolului... Eu voi răsplăti curvarilor celor nebuni și întunecați cu mintea, care umblă turbați după muieri, și celor ce nu se îndestulează cu femeile lor, ci aleargă ca nebunii pentru lipsirea lor de minte, și-i trage satana ca un frâu întru adâncul focului și nu se tem de înfricoșata cădere în mânele Dumnezeului celui viu; Eu cu mânie și cu amenințare voi veni asupra lor!... Că pocăință le-am dat lor și nu s'au pocăit... Aceeași voi face și tâlharilor, care au făcut ucidere. Eu pre toți lucrătorii fără de legilor, cei ce au făcut multe răutăți și nu s'au pocăit, tartarului îi voi da!... Eu le voi arăta lor cum

se cuvine a se supune lui Dumnezeu și poruncilor lui; căci tuturor le-am dat pocăință și n'au luat aminte la dânsa. Unde este lucrarea lor? Și pentru că n'au păzit porunca ce am dat lor, ci m'au defăimat, și eu îi voi umplea de multă rușine și amărăciune și de aprinderea durerilor!... Datu-le-am lor pildă pre fiul cel curvar și pre alți mulți, ca să nu se desnădăjduiască, iar ei m'au desprețuit și poruncile mele le-au tăgăduit și s'au întors de către mine, și au iubit desfrânarea și pre mine m'au urât, și s'au făcut robi pântecelui. Deci, ducă-se în focul pre care și l'au aprins !...

Iară pre cei ce s'au săvârșit întru pomenire de rău, Eu îi voi da în grea turburare, pentru că pacea mea nu a iubit, ci cu urgie, mânie și amărăciune și-au cheltuit viața lor... Eu gata sunt a le răsplăti lor, pentru că nu s'au rușinat și nu s'au umilit..

Iară pre asupritori, pre cămătari și pre iubitorii de argint, care pricinuesc a doua slujire de idoli, îl voi perde de tot și voi isbânda asupra lor, cu toată mânia mea fiind că și-au pus nădejdea în aur, lepădându-se de mine, ca și cum eu n'ași fi îngrijit de dânsii. Eu voi apuca pre cei ce socotesc a fi creștini, și cari zic că nu este învierea morților, și pre cei ce zic, că se face mutare a sufletelor în alte trupuri (metempsihoza); și pre toți aceștia, în Ghena îi voi trimete. Și atuncea voi arăta lor învierea morților !...

Și pre vrăjitori și pre fermecători și pre cei ce caută în stele și gâcături, îi voi sfărâma cu pierzare silnică și se vor vântura în peire !... Iar pre cei ce beau vinul cu cântări și cu muzici, cari de mine s'au lepădat, îi voi pierde și îi voi arunca întru adânc... A mea este izbânda. Eu voi răsplăti fie căruia ca un drept judecător.. Vai celor ce cântă cântări lumesti și joacă și vorbesc ghiduşii, și celor ce se mândresc și joacă după umbrilor ; cu dreptate și fără fățarnicie îi voi arde pre dânșii, fiind că cu adevărat i-am chemat la pocăință și nu m'au ascultat, ci mă batjocurea ; căci tuturor am pus milă și pocăință și nici de cum n'au luat aminte la mine!... Iar pre cei ce micșorează Dumnezeieștile Scripturi pe care din Duhul meu le-am vărsat prin gurile Sfinților mei, îi va cuprinde pre dânșii întuneric și pâclă, și viermele le va mânca inimile lor ! Fiind că și-au bătut joc și au râs de poruncile mele : și eu voi râde de dânșii, și plini de rușine fiind focului îi voi da !

Și pre acei ce umblă la vrăjitori și fermecători ca la doctori, și își pun nădejdea la cuțit, ia baeri și și în scrierile lor, și la alte oarecare de acest fel, pre fie care din ei îi voi certa, și vor cunoaște că trebuie a nădăjdui întru Dumnezeu iar nu în făpturile lui ; că nu s'au smerit mie, și m'au desfăimat neavând ei nici o tărie... A mea este izbânda. Eu le voi răsplăti lor... Iar împăraților și boerilor care pururea mă amărăsc cu nedreptățile lor, întru numele meu voi răsplăti lor ; căci au nă-

dăjduit cu mândrie întru nedreptățile lor și cu defăimare au nedreptățit pre norodul meu și au luat daruri și au prefăcut dreptatea întru nedreptate. Iar eu nu așa voi face, că stăpânirea mea nu primește daruri : deci după răutatea lor îi voi pierde pre dânșii ca un Dumnezeu drept, și atunci vor cunoaște că eu sunt înfricoșat și iau duhurile boerilor și eu sunt mai înfricoșat decât toți împărații pământului, Vai lor ! că în muncă vor merge ! Căci scrâșnea cu dinți asupra dreptilor, și au vărsat sânge nevinovat al fiilor și al ficelor lor !... Vai năimiților care nu sunt păstori că urgia mea voi vărsa asupra lor și asupra năimiților care au furat Sființele scaune ; că nelegiuirile lor strigă cătră mine... Faptele lor turbură Scaunul meu cel în chipul focului, nedreptățile lor până la ceriuri s'au suit, și de vorbele lor cele smintitoare se înfricoșează Heruvimii, care într'o clipeală de ochi trimet câte o hulă la înălțimea mea. Lupii cei grei, cei tari în cerbice și ne-tăiați împrejur la inimă, care via mea au sfărâmat și oile mele le-au risipit... Păstoresc aurul și argintul, cu care și-au câștigat vrednicia lor cea Arhierească. Și o !... cât va fi munca acestora și cât de mare va fi plângerea lor !... Eu întru mânia urgiei mele îi voi turbura pre ei... Câștigat-au oi și boi și cai și grădini stricăcioase, iar de oile mele nu s'au îngrijit. Eu voiu certa cu toiagul fără de legile lor, și cu bățai nedreptățile lor... Infricoșată este munca acestora, deasemenea cu a lui Antihrist !...

Iară pre Preoții cei ce vorbesc vorbe de răs și să sfădesc în Sfintele mele Biserici, în foc îi voi arunca și în tartar îi voi cufunda și ca vasele olariului îi voi sfărâma !... Eu vin aducând judecata mea : Eu am venit și iarăși voi veni, dar care se va afla vrednic ca să mă întâmpine pre mine ? Vai celor ce sânt întru fără de legi și vor cădea în mâinele mele !... Că fie care va veni înaintea mea gol și descoperit. Unde atuncea să va arăta nerușinarea lor ? Cum vor vedea ei fața mea și unde este rușinea lor ?

Apuca-voiu și pre cei ce gândesc că sunt monahi, care cu multă lenevire umblând mint lui Dumnezeu și oamenilor : căci unele au făgăduit, și dimpotrivă au lucrat. Eu pre aceștia îi voi prinde ca cu o undiță și îi voi zgudui ca aerul din nori, și întru adânc îi voi trimete ; căci nu s'au îndestulat de însuși pierzarea lor, ci și altora s'au făcut sminteală de pierzare. Bine era lor a nu făgădui, că și rău viețuind cu desfrânare sau amestecat în necurățeni... A mea este izbânda ! Eu voi răsplăti celor ce nu voesc a se pocăi, și îi voi judeca ca un drept judecător !...

Acestea zicând Domnul cătră arhiștratul Mihail și auzind cele-lalte puteri acestea câte au zis,

frică și cutremur i-au cuprins pre toți îngerii. După aceasta a poruncit Domnul a'i aduce lui stările lumii dela începutul zidirei și după această poruncă, Mihail îndată ducându-se la Casa așezământului, le-au adus, fiind ca niște valuri mari de pânză învăluită. Apoi le-au pus înaintea feței Domnului, stând împrejur cu frică și cu cutremur toate puterile cerești...

Și priveam (zice omul minunat) cum desfășura Domnul faptele veacurilor și cele ce erau scrise în ele... Deci luând veacul întâi și deschizând zicea : Aicea s'au scris întâi acestea : Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Un Dumnezeu în trei fețe. Fiul născut din Tatăl și făcătorul veacurilor. Căci cu Cuvântul Tatălui s'au așezat veacurilor ; cu Cuvântul Tatălui ceriurile s'au întărit și tot pământul și cele de desubt, marea și râurile, și toate cele ce sunt, și cu Duhul gurii lui toată puterea lor...

Puțin după aceasta, deschizând cartea zicea : Aicea s'au scris închipuirea lui Dumnezeu celui nevăzut, a întâiului om Adam cu Eva, femeea lui. Și trecând puțină parte a cărței, a zis : Porunca lui Dumnezeu Atotfiitorului și Ziditorului tuturor celor văzute și nevăzute, s'au dat lui Adam această lege, cu încredințare de a păzi cu scumpătate către Dumnezeu, și de a cugeta că Dumnezeu este mai pre sus de cât el. Și iarăși trecând de aicea au

zis : Călcarea de poruncă pre care a călcat-o închipuirea lui Dumnezeu, adecă omul carele este chipul lui Dumnezeu celui nevăzut, amăgindu-se mai mult din lenevire și puțină îngrijire, căzând s'au scos din raiu cu dreaptă judecată și cu hotărârea lui Dumnezeu, pentru ca să nu fie el nevrednicul și călcătorul de poruncă, în mijlocul atâtor bunătăți !... Iarăși trecând mai înainte zise : S'au sculat Cain asupra lui Avel și l'a omorât pre el cu sfatul diavolului ; dator este focului Ghienei, iară Avel va trăi în veci !... Și mai trecând puțin zise : Fața binecuvântărei lui Sit și icoana sfințeniei lui Enoh și mai înainte închipuirea înălțărei mele, Enoh... Și la sfârșitul cărței era scris : „Cartea veacului întâiu“.

Iar în următoarele veacuri sânt scrise faptele oamenilor, cele ce le-au lucrat întru vremelnica viață ; moartea și vieața, nelegiuirea și dreptatea, smerenia și trufia ; dase-vor fie cărora după lucrările lor... In acest chip au eșit veacurile. Iară fiind și cartea veacului celui din urmă, — începutul răutăților și al vicleșugului, începutul nemilostivirei și a grăirei de rău și a grăirei în desert... Și înaintând zicea : Oamenii veacului acestuia: răi pizmătareți, spurcați, pângăriți cu sufletul și cu trupul ; mincinoși, având dragoste fățarnică și în inimă grăesc cele rele ; amăgiri și curse în buzele lor, și în inimă cugetă cele rele, care îndreptează pre cei necredincioși pentru daruri ; curvari, prea curvari, robiti fiind de sodomiceasca curvie ;

vai lor !... Și iarăși mai desdoind cartea și mai înaintând puțin, zicea : cu adevărat au covârșit acest veac din urmă cu nedreptatea și cu răutatea, pre cele trecute. Iarăși mai trecând puțin, în carte zicea : Elinii care s'au închinat idolilor, se vor sfărâma cu lemnul, cu sulița și cu piroanele care au băgat în pâinea mea cea de viață făcătoare (care este trupul și sângele meu) care îl rănesc cei ce se împărtășesc cu nevrednicie. Și trecând puțin... iarăși și-au ridicat capul uitându-se în cartea veacului și zicea: Doi-spre-zece boieri ai marelui Impărat, albi ca lumina, care au turburat pământul, și mările, și au astupat gurile hiarelor, au ucis balaurii, au povățuit orbii, au îndesțulat pre cei flămânzi și pre cei bogați i-au desertat (adecă i-au făcut milostivi spre săraci). Cei ce au vânat pre oameni și cu Dumnezeasca însuflare i-au înviat din moartea păcatului ; multă va fi plata lor... Și puțin mai trecând înainte, zicea : Alesu-s'au cei iubiți și mărturisitori mie — dragostea lor cea prietenească până la ceruri, iubirea lor până la scaunul meu, dorința lor în inima mea. Deci slava mea și stăpânirea mea cu dânșii..

Și iarăși întorcând cea mai multă parte a cărții și zâmbind zicea : Omul fiind cu dreaptă credința ocârmuirea cetății de pre șapte munți, Povățuitorul Impărăției s'au aflat slujind dragostei mele. căruia i se cuvine Impărăția cerurilor, ca unui râvnic și următor al lui Hristos. (Acesta este împă-

ratul care au să-l puie Ingerii după căderea turcilor, precum zice Sfântul Andrei cel nebun pentru Hristos). După aceasta cele mai multe lăsându-le, zicea : Mireasa mea cea prea frumoasă ! (adecă Biserica) împodobită și cinstită, pre care mulți cârciumari s'au silit să o cârciumărească și prea curvă să o arăte ; iar ea de Mine nu s'a lepădat și împotriva eresurilor celor de multe feluri s'a întrarmat și le-au surpat, și de pe piatra care este întemeiată nu s'au clătuit, nici porțile iadului nu o va birui...

Iar după aceasta au grăit și pentru păcătoși, precum arată cuvintele cele însemnate ale oamenilor celor buni și a celor răi, pre câți moartea i-au închis și cu pocăința nu sa'u spălat. Si cartea avea mai întâi scrise lucrurile oamenilor buni, iar după acestea erau scrise fără de legile oamenilor celor răi, ca nisipul mării cu mulțimea lor ; pre care trecându-le Domnul Iisus, se supără foarte clătind cu capul și suspinând. Și stătea acea înfricoșată mulțime a îngerilor înspăimântați foarte, și cuprinși de cutremur de trecerea cetirei veacului de apoi, zicea : că de când s'a început acest veac, cu multă și cu grea nevoie de păcate se cuprinde cea mai multă parte a cărții aceștia. Ajunge ; căci cartea naturei omenești după înjumătățirea ei că este plină de fum și de nevoi, plină de pizmă și de ucidere, plină de minciuni și de dușmănie și de pomenirea de rău și de toate alte

păcate urâte. Pentru aceasta cu înjumătățirea ei desăvârșit voiu tăia cu totul lucrarea ei.

Acestea zicând Domnul au pornit pre Arhanghelul Mihail ca spre judecată... Și îndată au eșit Mihail cu toată ceata lui, fiind cu sine necuprinsul Scaun, împreună cu ceata lui, care este nenumărată și pre care nu o va încăpea tot pământul... Și mergând zicea : Sfânt, Sfânt. Sfânt, Înfricoșat, Mare, Înalt, Puternic și prea Proslăvit ești în vecii vecilor !... Și îndată au trimis pre Gavriil, cu ceata lui, și el ducându-se începea strigând : Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, plin este tot pământul de Slava lui !... Și de înfricoșatul acela glas care striga, s'au clătît ceriul și pământul. A plecat și al treilea Inger, în urma lor, înfricoșat împreună cu ceata lui, și numele lui era Rafail. Și când mergea el striga zicând : Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos întru Slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin !...

A plecat și a patra rândueală de ceată ; și Începătorul lor era groaznic și dulce la vedere. Și mergând și acesta striga zicând : „Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul au grăit ; și au chemat tot pământul, de la răsăriturile Soarelui până la apusuri. Din Sion este buna-cuviința frumuseții lui ! Dumnezeu arătat va veni și nu va tăcea. Foc înaintea lui va merge și împrejurul lui vifor foarte“ : și celelalte ale Psalmului. Și cei mai mari ai cetei răspundeau : Scoală-te Doamne, judecă pământul, că Tu îl vei moșteni pre dânsul cu toți

aleșii tăi și cu toți cei ce păzesc poruncile și îndreptările Tale... binecuvântat ești cel ce vii ! Că vrei să judeci pământul și lumea într-adevăr și dreptate. Și începătorul acestei Dumnezești cete se numea Uriil, ca cel ales cu numele...

După aceasta a venit înaintea feței Domnului prea proslăvita sa Cruce, strălucind ca un fulger înfricoșat și era mare Slava ei, având bună mireasmă. Și se aducea în mijlocul celor două cete a Stăpâniilor și a Puterilor, cu prea mare cinste. Și mergând ele, era a vedea înfricoșată privire, căci mulțimea puterilor acelora era cuprinsă de multă frică și cutremur. Și când se despărțea ele cântau și ziceau: Înălța-te-voiu Dumnezeu meu, Impăratul meu și bine voiu cuvânta numele Tău, în veac și în veacul veacului. Și cealaltă ceată răspundea și zicea : Înălțați pre Dumnezeu și vă închinați la așternutul picioarelor lui, că Sfânt este : Aliluia, Aliluia, Aliluia !...

Și după aceasta s'a dat Dumnezeasca poruncă către Arhanghelul Mihail, și stând înaintea feței Domnului, fiind gata că în chip de ostaș de a porni, având încinsă sculara, și era acea sculare (a-decă din morți) ca o piele subțire schimbată, în-lăuntru era ca cenușa cea obicinuită, foarte vâr-

toasă și pre partea din afară scrisea învierea morților, iar pre cea dinlăuntru, viața celor adormiți în bună credință... Și luând Domnul în mâinele sale scularea morților, a suflat de trei ori într'însa și teri cuvinte a grăit către dânsa și a dat-o lui Mihail înfricoșatului înger zicând : Ia trâmbița aceasta și mergi la locul căpățanei, întru care prea curatele Mele mâini le-am întins, și stând trâmbițează de trei ori și să stai. Și aceasta zicându-i, s'a dus cu sârguință. După aceasta au chemat altă ceată, care se chiamă „Incepătorii“, și zicea celui mai mare al lor: Tie îți zic, luând Dumnezeiasca ta ceată stai în toată lumea, ca să răpești în nori pre toți Sfinții de la răsărituri și dela apusuri, dela miazăzi și de la miază noapte, și să-i așezi în ceasul trâmbiței în văzduh spre întâmpinarea venirii Mele...

După aceasta au dat semn prin îngeri, Soarele și Luna să se întunece, stelele să cadă, râurile și marea să se usuce, și toate cele ce sânt pre pământ să se piarză, și să se sfârșească. Pre urmă a căutat dreptul Judecător, spre pământ, și iată a văzut ceață, întuneric, plângere și vaete și osteneala oamenilor, din multa tirănie a satanei ; căci balaurul îngâmfat fiind

de mândrie, de nebunie și de furie înghițea (mânca) pe toate fărâmându-le, ca verdeța buruienilor. Și mai ales când vedea pre îngerii lui Dumnezeu pregătindu-i lui focul cel vecinic...

Deci văzând acestea dreptul Judecător, îndată a poruncit unuia din îngeri care era înîrcoșat și vederea lui aspră și îngrozitoare și nemloștivă. Și acesta era căpetenia a unei cete de îngeri, și i-a zis lui: Mergând, ia cu tine toiagul Meu și sfarmă și înfricoșează, și ia împreună cu tine și nenumăratele tale rândueli cele mari, și călătorește pre marea cea înțelegătoare (adică în toată lumea) și prinde pe Balaurul cu toiagul puterii mele după porunca Mea, și îl rănește cumplit și pre toate duhurile lui cele necurate legându-le și ridicându-i pre toți să-i împrăștii prin puturoasele munci. Și mergând acesta, a prins pe Balaurul întunericului împreună cu dracii lui și îl ducea la focul Ghienei... După aceasta a zis Domnul către Arhanghelul ce ținea Dumnezeasca trâmbiță, să trâmbițeze; atunci de năprasună s'a făcut multă tăcere în ceasul acela, ca și cum toate s'au pustiit. Deci a mai trâmbițat, și toate trupurile morților s'au aflat întregi. Și a trâmbițat a treia oară: și s'a pornit Duhul Domnului din glasul trâmbiței, și a intrat în fie care trup, și spaimă și frică a cuprins pre toți de glasul trâmbiței. Și tremurau cele de sus și cele de jos și se îngrozeau cu totul...

Și s'au sculat morții într'o clipeală de ochi

de a căror povestire fraților, frică este de a grăi: căci când stau ei, cuprindea toată fața pământului. Și precum ploaia împetrișată, așa se pogorau cetele ierghișanelor de îngerii din ceriu, la Scaunul pregătirei, strigând întru tărie și zicând : Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot ! Plin este cerul și pământul de Slava Ta !... Și sta tot norodul cu frică și cu cutremur, privind de sus la nenumăratele cete de îngerii, și spăimântându-se de acea stăpânire înfricoșată și pogorâre pre pământ... Deci cum priveau toți de sus, fără de veste s'a făcut cutremur și tunete și fulgere în valea dreptății, și i-a cuprins pre toți mare frică și cutremur și multă nepricepere. Și îndată s'a ridicat tăria cerului și de-odată s'a arătat cinstita Cruce strălucind mai mult de cât Soarele, slobozind raze strălucitoare și bună mireasmă și se ducea de Sfinții îngerii. Și după puțin s'a făcut cântare și laudă de obște, zicând : Bine este cuvântat cel ce vine întru Numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și s'a arătat tuturor oamenilor, Judecătorul și stăpânul și Domnul păceii...

Și această cântare făcându-se cu tărie, iată Judecătorul s'a arătat pre nori, șezând pe Scaunul slavei sale, și din multa strălucire și curăție se înflăcări cerul și pământul... Și din mulțimea morților care înviase, fără de veste se ridicau în sus și se răpeau de nori în văzduh întru întâmpinarea Domnului; iar mulțimea cca rămasă jos ne-răpită în văzduh plângea cu amar că nu s'au învrednicit

a se răpi și ei ; și erau întru amară durere și întristare sufletele lor. Plecau genunchile la Judecătorul și iarăși se rădicau... Și după ce a șezut Judecătorul pre Scaunul slavei sale cei înfricoșate, au stătut împrejurul lui toate Puterile cerurilor cu multă frică și cu cutremur. Și cei ce de nori se răpiseră spre Dumnezeasca întâmpinare a dreptului Judecător, s'au pus toți de-a dreapta , iar care nu sa'u răpit în văzduh, cea mai multă parte, s'au despărțit dintre ei și s'au dat focului Ghenei, a fi judecați (aceștia sânt păgânii cei ce n'au crezut în Dumnezeu). Iar ceilalți s'au adunat de-a stânga Judecătorului și erau aceștia cei mai mulți iudei și boeri, arhierii, preoți, împărați, clerici și mulțime multă de monahi și mireni, care stăteau cu multă rușine și se ocărau pe sine ticăloșându-se pentru a lor pierzare.

Așa avându-și fețele pline de rușine se sfărâmau ca și cum ar trage de moarte, foarte tare suflând, iar alții sforăind ca în somn schimbându-se și toți erau cuprinși de multă durere, de plâns și de nedumerire și de desnădăjduire, și nici unul nu avea nici o mângâiere bună !... Iară cei ce stăteau de-a dreapta Judecătorului, toți erau luminoși, și frumoși, luminând ca Soarele și strălucind mai mult de cât fulgerul ; toți curștiți și proslăviți, albi ca lumina, înfocați de fulgerul luminei strălucindu-se cu tot adevărul, și de nu îndrăznesc a zice, ca însuși Judecătorul și Dumnezeuul nostru.

Deci îndată uitându-se de amândouă părțile

infricoșatul Judecător, la cei din dreapta privind cu bucurie a zâmbit ; iar văzând pre cei din stânga, s'a turburat cu multă urgie și și-a întors fața sa despre dânșii ; și strigând cu glas mare, zicea către cei de-a dreapta : veniți bine-cuvântații Părintelui Meu de moșteniți împărăția Mea cea gătită vouă, mai înainte de întemeerea lumii ; căci „am flămânzit și mi-ați dat de am mâncat ; am însetat și m'ați adăpat ; strein am fost și m'ați primit ; gol am fost și m'ați îmbrăcat ; bolnav am fost și m'ați cercetat ; în temniță am fost și ați venit la mine“... Și răspunzând aceia, au zis : Doamne, când te am văzut flămând și însetat și te-am adăpat și te am hrănit ; străin și te-am primit ; gol și te-am îmbrăcat ; bolnav și te-am cercetat, sau în temniță și am venit la tine“ ?...

„Atuncea răspunzând Domnul nostru Iisus Hristos, a zis lor : Amin, amin zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintre aceștia mai mici frați ai mei, mie mi-ați făcut... Apoi întorcându-se cu iuțime către cei de-a stânga, a zis lor : duceți-vă dela mine blestemaților în focul cel vecinic care este gătit diavolului și îngerilor lui ! Că am flămânzit și nu mi-ați dat să mănânc, am însetat și nu m'ați adăpat ; strein am fost și nu m'ați primit ; gol am fost și nu m'ați îmbrăcat ; bolnav am fost și nu m'ați cercetat ; în temniță am fost și nu ați venit la mine... Și răspunzând ei, au zis : Doamne, când te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau în temniță și nu am slujit ție ? Atuncea

răspunzând Domnul, a zis lor : „Amin, amin zic vouă: întru cât nu a-ți făcut unuia dintre acești frați ai mei mai mici, nici mie nu mi-ați făcut : Duceți-vă de la mine cei întunecați ai pământului, în tartar unde este scrâșnirea dinților ; acolo va fi vaiul și plânsul cel nemângâiat !...”

Acestea zicând și hotărând Domnul iată că de năpraznă pre dinaintea feței sale din partea răsăritului, au isvorât un râu de foc mare și înfricoșat cu tărie mergând spre apusuri... Și era lățimea lui ca o Mare mare și largă... Deci cei de-a stânga foarte tare s'au înfricoșat când curgea râul cel de foc și tremurau foarte mult, fiind întru nepricepere, și li se schimba mintea ca întru o uimire... Și îndată înfricoșatul Judecător a poruncit, ca prin mijlocul râului cel de foc să treacă păcătoșii, ca prin foc să se cerce ei. Și întâi cei ce sta de-a dreapta a început a se cerca ; și trecând toți prin mijlocul focului s'au aflat ca aurul cel curat și lucrurile lor nu s'au ars; ci mai vârtos s'au arătat mai luminate și strălucite prin ispitire. Și se bucurau foarte când se cercau Dumnezeestile lor fapte, și nu s'au aflat nici de cum stricăciune întru dânșii. După aceasta au venit și cei de-a stânga, ca să treacă și ei prin mijlocul focului spre a se cerca lucrurile lor. Deci cum au început a trece, flacăra a ars pre cei păcătoși împreună cu lucrurile lor ; s'au ars ca niște paie, rămânând ei întregi spre a se arde în veci și încă a se arde fără a se mistui, împreună cu diavolul și cu îngerii lui. întru nec-

fârșiții vecii vecilor, și nici unul dintre dânșii n'au putut trece râul cel de foc ; ci pre toți i-au cuprins focul ca pe niște vrednici de muncă...

Atuncea înfricoșatul Judecător sculându-se de pre scaun au început a face pornire spre Dumnezeasca cămară, către împărăția cerurilor și se depărta împreună cu toate puterile cerești care cântau, zicând cu multă frică și cutremur : Ridicați Domni porțile voastre, și să se ridice porțile Edemului, să intre Dumnezeul Dumnezeilor și Domnul împreună cu toți Sfinții lui, dăruindu-le lor moștenirea cea veșnică... Și altă ceată striga, zicând : Bine este cuvântat cel ce vine în numele lui, împreună cu toți fiii cei după dar. Dumnezeu este Domnul și s'au arătat nouă împreună cu fiii Sionului... Iar Arhanghelii mergând înainte, slăveau pre Domnul, și cântau în versuri cerești și de mântuire, zicând ca și cum ar răspunde : „Veniți să ne bucurăm de Domnul și să strigăm lui Dumnezeu Mântuitorul nostru ; să întâmpinăm fața lui întru mărturisire și în psalmi să-i strigăm lui“ !... Și altă ceată răspundea împotriva, zicând și cântând cu dulceață : „Că Dumnezeu mare este Domnul și Impărat mare peste tot pământul ; că în mâna lui sunt toate marginile lumii, și înălțările munților ale lui sunt“... Așa că de dulceața cea mare a cântărilor acestora, ca în somn se prefăcea cei ce asculta și erau întru ne-spusă bucurie. Și cântând Sfinții Ingeri, în așa cântare intra Sfinții cu Domnul nostru Iisus Hristos în

cereasca desfătare a Dumnezeștei cămări întru săltarea inimei, și apoi s'au închis porțile. Iar după ce s'au închis porțile cămărei cei de nuntă, atuncea a chemat Domnul pe cei mai întâi ai Dumnezeștilor Ingeri, și au stătut de față : întâi Mihail și Gavril, Rafail, Uriil, și după aceștia începătorii celorlalte cete, spre a împărți Dumnezeștile daruri și cununi.

Ceata celor 12 Apostoli

După aceasta s'a chemat cei 12 Apostoli, luminătorii lumii înaintea Dumnezeștilor Ingeri și li s'au dat lor înfricoșată strălucire prea luminoasă. Și iarăși li s'au dat lor 12 Scaune în chipul focului, ca niște Dumnezești Stele, și au șezut împreună cu Invățătorul lor, Domnul nostru Iisus Hristos, întru multă slavă și cinste. Și slava lor era lumină vecinică necuprinsă și de minte neapropiată. Și erau curați ca chihlimbarul, luându-se de prea curatele puteri îngeresti și li s'au dat cununi prea frumoase și minunate în chipul cristallului, bine împodobite cu pietre cerești neprețuite. Și le purtau pe creștetul lor, fiindu-se de cei mari și înfricoșați îngeri și toate se clăteau.

Ceata celor 70 de Apostoli

După aceștia au intrat cei 70 de Apostoli înaintea feței Domnului, stând împrejurul Scaunului

lui ca niște boieri mari. Și li s'au dat și lor aceeași cinste și slavă ; de cât numai cununile celor 12 erau mai minunate. Și precum Soarele nu lasă pre ochii omului a-l înțelege, așa și acelea, nu i s'a dat a le înțelege, fericitul bărbat care au văzût această vedenie, pentru multa strălucire a slavei lor...

Ceata sfinților Mucenici

După aceștia, au venit înaintea feței Domnului o ceată mare de Sfinți, care erau mucenicii, și stând înaintea cetelor cerești, împrejurul înfricoșatului Scaun, s'a dat lor viața și locul obștei cei mari, pe care o au pierdut dracii, căzând din cer. Și îndată s'au făcut Sfinții Mucenici în mari cete, și Dumnezeuștile căpetenii ale cetelor cerești, de grabă le-au adus lor mulțime de cununi cerești și sfinte, și le-au pus pe sfintele lor creștete, și precum Soarele strălucește, așa erau și cununile ce se puseseră pre capetele lor și săltau Sfinții veselindu-se foarte și îndumnezeindu-se...

Ceata sfinților Ierarhi

După aceasta au intrat ceata Sfinților Ierarhi și a preoților și diaconilor și a clericilor. Și s'au pus pre dumnezeștile lor capete cununi vecinice și nevestejite, fie căruia după lucrarea lor și răbdarea și sânguința și ocârmuirea turmei lor. Deci

se îndulceau cu bucurie veselindu-se foarte și s'au făcut moștenitori ai dulcii desfătări, luminați fiind ca Soarele și alții ca focul, întru multă desfătare și har fiind. Și s'au dat tuturor clericilor celor bisericesti Jertfelnicul cel înțelegător și mai pre sus de ceruri, ce aduce întru el jertfă sfântă. Și toți erau încununăți, iar cununile nu le era de o potrivă la toți, ci cunună de cunună se deosebea, covârșind cu slava, precum stea de stea se deosebește cu slava. Și mulți din preoți erau mai slăviți și mai străluciți, încă din diaconi și din clerici întreceau cu sfințenia pre Arhieriei și preoți.

Ceata sfinților Monahi

După aceștia a intrat Dumnezeasca ceată a Sfinților Monahi. Și fața lor era plină de bună mi-reazmă ne-grăită, strălucind cu tainice raze strălucitoare ca Soarele, plină de slava lui Dumnezeu Atotștorului. Deci îndată li s'au dat lor câte 6 aripi, îmbrăcându-se cu ele de către înfricoșajii Serafimi întru puterea Duhului sfânt și strigau: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava lui! Și slava lor era foarte mare și prea proslăvită ca cei cu ochi mulți, purtând în sine Dumnezească lumină. Iar cununile lor erau în multe chipuri împodobite și la vedere deosebindu-se. Căci după sudorile și nevoințele lor, li s'au dat și slava, precum Soarele de Lună se deosebește...

Ceata sfinților Proroci

Iar după aceștia s'au apropiat ceata Prorocilor, și li s'au dat lor Cântarea Cântărilor și instrumentele de Psalmi mișcătoare ale lui David, cu timpane și cu hore și lumină de străluciri ne-materialnice pline de veselie, și laude de mulțumire Sfântului Duh. Iar cununile lor erau de aur fulgerând și erau bine așezate pe creștetul lor. Apoi li s'au rânduit lor puțin ceva a cânta pre lângă Dumnezeasca cămară a Stăpânului; și cântau cântări veselitoare, încât săltau toți Sfinții, care din veac bine au plăcut lui Dumnezeu... Acestea primindu-le Sfinții din prea curata dreapta Stăpânului și Mântuitorului nostru, au moștenit bunătățile pe care ochiul nu le-au văzut și urechea nu le-au auzit și la inima omului nu s'au suit...

Norodul cel de obște al drept credincioșilor creștini

După acestea au intrat obștescul norod al drept credincioșilor creștini și toată ceata celor mântuiți din lume: săracii și boerii, împărații și preoții, robii și cei slobozi; și toți stând înaintea Dumnezeestei cămări a Mirelui, care i-au despărțit pre fie care după faptele lor.

Cei milostivi

Pre cei milostivi și curați deosebindu-i, li s'au dat lor desfătarea raiului cea din Edem: palaturi cerești luminoase, cununi ~~une~~ încuviințate și bu-

curie de sfințenie și scaune și sceptruri și îngeri luminoși a le sluji strălucirei lor. Iar bucuria lor era ca roua cea grasă, și aerul prea luminos...

Cei săraci că Duhul

După aceștia au intrat cei săraci cu Duhul, câți pentru Hristos s'au făcut săraci cu Duhul. Și s'au înălțat foarte, foarte, luând cununi prea împodobite și strălucite din mâna Domnului, făcându-i moștenitori ai Impărăției cerurilor...

Cei ce plâng...

După aceștia au intrat cei ce plâng pentru păcatele lor cu fierbinte pocăință. Și li s'au dat lor marea mângâere a Sfintei Treimi, întru multă veselie și bucurie. Și erau prea străluciți de darul lui Dumnezeu.

Cei blânzi

După aceștia au intrat cei blânzi și smeriți. Și li s'au dat lor întru moștenire pământul celor blânzi întru care pică dulceață și bună mireasmă a Duhului lui Dumnezeu. Iar dâșii aveau multă veselie și bucurie când au văzut că li s'au dat a moșteni fericitul pământ. Și li s'au dat cununi de mult preț de trandafiri împestrițați, slobozind raze strălucitoare, pre care luându-le din mâna Domnului, se bucurau veselindu-se întru bucuria sufletelor...

Cei ce flămânzesc pentru dreptate

După aceștia, au intrat cei ce flămânzesc de dreptate și de poruncile lui Dumnezeu. Și li s'au dat lor spre sațiu plata dreptății, îndulcindu-se întru buna lor stare, văzând înaintea lor pre Împăratul Hristos cu laude înălțat și prea proslăvit de către Sfinții Ingeri. Și erau cununile lor de mult preț înfrumusețate...

Cei curați cu inima

După dânșii au intrat ceata celor ce cu inima curată au lucrat poruncile lui Dumnezeu. Și li s'au dat lor luminoși ochi plini de toată bucuria și mila Domnului, dându-li-se lor vedere prea luminoasă, încât vedeau ei curat fața lui Dumnezeu în veci nesfârșiți. Iar cununile lor erau în felurite colori prea luminoase și în partea dinapoi aveau cruci în chipul cristalului, iar de-a dreapta și de-a stânga norod cu închipuirea și dinainte erau împodobite de Heruvimicești ochi cu totul cinstiți.

Făcătorii de pace

Și după aceștea, au intrat cinstita ceată a făcătorilor de pace. Și li s'au dat lor pacea și înțelepciunea lui Dumnezeu și milă luminată din strălucirea lui Hristos. În urmă au venit pe deasupra lor o mână închipuită din încheeturi de oase, fiind un condei nematerialnic, și s'au scris pe

frunțile lor : „Iisus Hristos Fiiul lui Dumnezeu celui viu, fii ai Lui cu darul, iar nu cu firea“. Și în urmă s'au dat lor cununa păcei prea luminată având scris Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh... Și se veselea bucurându-se întru dulceața lui Dumnezeu.

Cei goniți pentru dreptate

După aceștia, au intrat cei goniți pentru dreptate. Și li s'au dat lor Dumnezeasca laudă și viața cea prea minunată, strălucindu-se cu revărsări de lumină și cu raze lucitoare. Apoi li s'au dat lor și negrăite Scaune în cer. Iar cununile lor erau de aur prea luminos și erau bine așezate din Dumnezeescul dar. Și de slava lor se veseleau cetele îngeresti...

Cei ocărâți pentru numele lui Hristos

După aceștia au intrat ceata celor ocărâți pentru numele lui Hristos Marelui Dumnezeu și Mântuitorul nostru. Și li s'au dat lor Sfânta fericire a Dumnezeestilor laude de la îngerii lui Dumnezeu : dându-li-se lor prea ne-covârșitoarea cinste și laudă și slava bogăției și ne-mărginita lumină a lui Hristos. Pe urmă s'au dat fiecăruia scaune făcute de felurite colori înfățișetoare și sceptruri cuvincioase lui Dumnezeu și Sfintilor lui. Și după aceasta li s'au dat lor cununi împărătești dela slava lui Dumnezeu. Iar lauda lor era cu bună cuviință și înfrumusețată fără de asemănare.

Pentru cei ce sunt în pocăință (adecă în canon dela Duhovnic)

După aceștia au intrat alții, care s'au pocăit de păcatele lor, dar nu s'au nevoit cu postire și cu rugăciuni, însă de rele s'au ferit. Deci Judecătorul Slayei le-au zis lor : de-ajuns este vouă că ați scăpat de munci... Și le-au dat lor numai ca un chip de inel — semn de nemurirea lor — ca adecă să fie slobozi de foc. Și li s'au dat a șede la un loc de liniște.

Pentru cei ce au avut fapte bune dar au osândit pe aproapele și au curvit

După aceștia au intrat alții, care aveau multe fapte bune și milostenie făcuse foarte multă, dar pentru că au judecat până la cea mai de pe urmă răsufare și au osândit pe aproapele ; și nu numai acestea, dar s'au robit și de curvie. S'au rânduit și aceștia la un loc stropit cu întuneric, care era ca o pâclă luminoasă ; adecă puțină lumină și de o calitate slabă..

Despre cei din Neamuri, mai din'ainte de venirea lui Hristos

După aceștia au intrat multă mulțime din Neamuri, care au apucat mai înainte de Hristos, și s'au săvârșit ne-având legi, dar toți au fost făcând ale legii lui Hristos ; căci mulți dintre dânșii

străluciau ca Soarele. Și pentru ale lor vrednicii și curățenii, au dobândit dumnezeescul Raiu și buna mireazmă a lui Dumnezeu. Asemenea și cununii prea luminoase împletite de trandafiri și de crini...

Pentru Sfinții prunci

După aceștia au intrat o ceată de Sfinți care erau pruncii creștinilor și toți erau ca de vârsta de 30 de ani. Și uitându-se Mirele au zis : haina voastră cea dela Botez este neîntinată iar faptele nici de cum : deci, ce vă voi face vouă ? Atuncea au răspuns și ei cu îndrăzneală, și au zis : Doamne, fiindcă ne-am lipsit de bunătățile cele pământești, nu ne lipsi măcar de cele cerești !.. Iar mirele zâmbindu-le i-au făcut părtași veșnicilor bunătăți într-o neîncetată veselie și bucurie. Și li s'au dat lor cununile credinței și ale dragostei și ale ne-răutăței. Și erau prea minunați înaintea oștilor cerești, și se bucurau sfinții prunci, purtând cununii stricăcioase într-o curăția inimii. Și minune era, că văzând sfinții îngeri rânduiele tuturor sfinților, mai marii luminători (adecă Arhanghelii Mihail și Gavril), răsunau cântări de bucurie, veselindu-se foarte de Dumnezeiasca veselie, și se înspăimântau foarte de mărirea bunătăței lui Dumnezeu.

Pentru prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu

După acestea toate, iată că vedea omul lui Dumnezeu cu dubul, că au sosit înaintea Mirelui

oare-care mireasă foarte luminată, ca un fulger a lui Dumnezeu înfricoșat, și cu totul cinstită. Și era mare bucurie și veselie îngerilor lui Dumnezeu. Și când mergea, strălucea picioarele ei ca Soarele, iar genele ei erau cu fulgerul și era plină de bună mirează cerească și dumnezeiești arome. Și călătorea în aer, și de harul ei se bucurau sfinții lui Dumnezeu. Și îmbrăcată fiind cu porfiră bine-încuviințată, purta pre dumnezeescul ei cap o coroană, a cărei minunată podoabă, limba omenească nu poate s'o arate, din care eșiau ca niște raze ale dumnezeirei. Și eșiau spre a Ei întâmpinare cetele sfinților îngeri și ale tuturor sfinților. Și purta de-asupra dumnezeescului Ei creștet, ca oare ce prea slăvit din darul Sfântului Duh ; și acea prea curată diademă era cu firea ne tâlcuită. Iar când mergea Ea la dumnezeasca cămară către Mirele, mergea după dânsa mulțime multă de tineri și fecioare, care urmau după dânsa cu imnuri și laude de cântări, slăvind pre Dumnezeu pentru lucrurile sale cele slăvite. Și când s'a apropiat de Mirele s'a închinat de 3 ori împreună cu toate sfintele acele fecioare.

Atuncea și el văzând acea prea frumoasă podoabă, s'a veselit de dânsa foarte, cam zâmbind și-au plecat ei capul Lui ; iar Ea strângând la piept prea curatele sale mâini, s'au apropiat cu multă dragoste și evlavie și i-a sărutat prea curații săi ochi cei nemuritori și ne-adormiți și prea dulci... Și după dumnezeasca sărutare, însuși Domnul tu-

turor, le-au dăruit acelor sfinte fecioare îmbrăcămînți asemenea cu întocmirea în chipul fulgerului, de- asemenea și prea curate cununi. Și după acestea toate, apropiindu-se înțelegătoarele Puteri cerești și toți Sfinții cei ce bine au plăcut lui Dumnezeu, toți cu mare bucurie au îngenunchiat înaintea prea curatei Maicei lui Dumnezeu, și întru multă bucurie o lăudau și o fericeau și întinzându-și mânele lor o slăvea pre dânsa.

Iar după ce au dăruit Domnul toate darurile cuviincioase tuturor, atuncea s'a sculat și Mirele din cămara sa cea de nuntă și a eșit ținind în dreapta pre prea curata sa Maică iar în stânga pre oarecare minunat Proroc. Și așa din camăra de Mire eșind, se preumbla. Apoi au intrat în dumnezeasca cămară (Cetatea cea cerească) întru care sânt bunătățile pe care ochiul nu le-au văzut și urechea nu le-au auzit și pre inima omului nu s'au suit, pre care le-au dăruit Dumnezeu celor cel iubesc pre dânsul. Iar când au intrat Domnul întru acea prea lăudată și luminată Cetate, atuncea au intrat împreună cu el și toate cetele sfinților... Și văzând sfinții acele negrăite bunătăți, au săltat de multă veselie și bucurie.

Și mergând au început cu cântări și cu laude și intra cu cinste în lăcașurile lor cele minunate. Iar acolo au împărțit Dumnezeu bunătățile cele ne spuse, tuturor celor ce-l iubesc pre dânsul... Iar eu mult am rugat pre sluga lui Dumnezeu, ca să-mi spue în ce fel sânt acele bunătăți, de care Sfinții

se împărtășesc? și neputând nici de cum a-mi spune, suspinând, aceasta numai a zis: că nu se poate cu limba a grăi și cu mintea a le înțelege sau a le asemăna cu oare-care lucruri pre cele de acolo, căci erau afară de toată înțelegerea și de a le cerca cu mintea nu este cu putință... Deci când au împărțit Domnul tuturor Sfinților lui toate bunătățile, atuncea au poruncit Marilor Heruvimi a înconjura ca un zid cetatea (sau cămara cea vecinică). A poruncit și Serafimilor să înconjoare pre Heruvimi. Iarăși a poruncit Scaunelor a înconjura pre Serafimi. De asemenea a rânduit și Domniilor de a înconjura pre Scaune. După aceasta a hotărât Incepătoriilor a încunjura pre Domnii. Iară Stăpâniile încunjurau pre Incepătorii și Puterile ceriurilor pre Stăpânii. Și așa au încunjurat pre cetate ca un zid și așa cetetele se încunjurau una pre alta.

Și sta și Mihail între dâsele cu ceata lui din partea dreaptă a vecinicilor cămări. Iară Gavril de-a stânga cămărei sta împreună cu ceata lui cu multă evlavie. Iară Uriil a trecut despre apusul cămărei. Și Rafail despre răsărit sta cu ceata lui, cu multă cucernicie. Iar acestea toate s'au făcut din porunca Domnului nostru Iisus Hristos Dumnezeu și Mântuitorul tuturor Sfinților. Și sta aceste patru tabere foarte mari, iar cetetele prea curatelor puteri stau una după alta împrejur și cu toate înconjurau cămara, (cetatea) lui Dumnezeu întru multă lumină. Și după ce toate acestea s'au

făcut, atunci și însuși Fiul lui Dumnezeu s'a supus Tatălui Său, celui ce i-au supus lui toate, și s'a dat lui toată Stăpânirea, Domnia și Puterea ce a luat de la dânsul, a intrat și el însuși în Dumnezeiasca și neapropiata cămară, moștenirea Tatălui său: Impărat și arhieru vecinic făcându-se cu toți moștenitorii Lui cei sfinți...

Deci fraților, după sfârșitul tuturor celor ce s'au zis a căror Taine dreptul au fost văzător prin înfricoșata descoperire, mai pre urmă însuși Tatăl născătorul unuia născut Fiului său, Lumina cea ne-apropiată și necuprinsă, strălucind cu lumină neapusă peste acea Cetate Cerească după cum spune și în apocalips. Strălucea deasupra preacuratelor Puteri și a toată așezarea lor și încunjurarea, și asupra prea curatelor sale cămări. Și precum Soarele luminează lumea, așa și Tatăl îndurărilor și Dumnezeuul tuturor și a toată mângâerea, răvârșa lumina Sa cu nespusa Dumnezeire peste toți Sfinții și-neîncetat împreună cu Sfânta Treime împărățesc în veci.

De aci înainte nu mai le era lor noapte, că Dumnezeu le este lor lumină și vieată și ziuă și necuprinsă dulceață și veselie. După aceasta s'au făcut multă tăcere și a dat Dreptului vedere a vedea cu ochii lui lumina curată; și iată că cetei cei dintâi i s'au dat cântarea cea neîncetată și necurmată moștenire, având neasămănată și nespusă dulceață. Deci îndată aceia Dumnezească și prea înfricoșată ceată a Heruvimilor a început cu ne-

grăită cântare întru bună mireazmă și frumusețe, în cât inimile Sfinților, din nemăsurata bucurie și dulceață a Dumnezești cântări, se veseleau urmând lui Dumnezeu întru prea curata cetate cu slavă. După cea dintâi ceată, s'au dat acea nepovestită cântare cu slavă, la a doua ceată a Serafimilor. Și au început și aceștia a cânta, cântări în multe feluri și ne-spuse de mintea omenească.

Și precum mierea îndulcește cu îmbelșugare, așa și cântarea aceia îndulcea auzul Sfinților și veselea toate simțirile lor, și ochii lor vedeau lumina cea ne-apropiată. Nările lor miroseau bună mireazmă a Dumnezeirei. Auzul lor auzia Dumnezeiasca cântare a prea curatelor Puteri, iară gura lor mânca și bea trupul și sângele Domnului nostru Iisus Hristos, nou, întru împărăția ceriurilor. În mâinile lor țineau vecinicile bunătăți și se bucurau. Picioarele lor dânuiau întru lărgimea prea frumoasei și prea curatei cămări ; și așa prin toate simțirile lor primeau mare bucurie și nespusă dulceață. După aceasta s'a dat aceea Dumnezească cântare de către a doua ceată la a treia, cu același răsunet al frumuseței și al privirei. Iară de către aceștia s'a dat cu acea ne-spusă cântare la a patra ceată după starea lor. Deci asemenea acea ne-pricepută de mine cântare, s'au dat din ceată în ceată după rândul așezării lor, făcând bucurie și veselie în inimile Sfinților. Și era dulce foarte versul lor și tainic ; căci înfricoșată era cântarea și nu era numai de un fel ; ci erau felurite și ne-

grăite și străine cele ce eșiau din gurile lor. Și precum încheetură cu încheetură și mădular cu mădular se alcătuesc, așa împreună unii cu alții glăsuiau, și și alcătuiau împreună cântările lor și se înălțau către Dumnezeu, iar Sfinților li se făcea nespūsă veselie. Și când aceștia toți cu multă laudă de bună rânduială săvârșeau cântarea lor, atuncea și toți Sfinții îngeri începeau întreita cântare și Mihail adecă începea, iar Gavriil împotrivă răspundea. Asemenea și Rafail zicea și Uriil împotrivă răspundea, mai ales între aceste streine și prea slăvite rândueli, căci cei patru Incepători, răsuna ca niște înfricoșați stâlpi din nemăsurata rândueală a strălucirii lor. Și pe rând unul după altul se alcătuiau a cânta cu multă evlavie și se odihneau între dânsii. Iar cântarea lor era repede și foarte tare.

Și după aceasta au început toți cei dinlăuntru Dumnezeștei cămări, din nemărginita acea cântare a dântui, a cânta și a prea mări pre Dumnezeu. Și era înlăuntru și din afară cântări de laude înfricoșate, așa că se înflăcărau inimile Sfinților din fericita dulceață ce înălța acele cântări neînțetate întru nesfârșiți veci care toate mințele le covârșesc.

Repede pre toate acestea le vedea fericitul robul lui Dumnezeu, și era întru multă uimire. Și s'a făcut glasul cunoștinței lui Dumnezeu, zicând către dânsul : După cum această multă privire și prorocească vedenie câtă ai văzut și ai auzit, îți

zic ție ca să le însemnezi cu scrisoare cu toată înțelepciunea întru prea fericitul adevăr, pre toate cele văzute și nevăzute câte ție s'au descoperit, ca un tainic și iubit al meu fiu, și prieten și moștenitor al Impărăției mele. Că am descoperit ție pre aceea care altuia nu le-am arătat, ca să știi câtă prietenie este între Mine și între tine. Deci lămurește-te din cunoașterea acestor înfricoșate taine, ale cărora cu adevărat ai fost singur văzător, precum au să fie. Și așa să cugeți de cele viitoare, pentru multa mea iubire de oameni ce am spre tine și spre toată firea omenească, care întru multă smerenie slujește stăpânirii mele... Căci eu cu plăcere privesc spre cel blând și smerit și liniștit, și spre cel ce se cutremură de cuvintele mele...

Deci, eu socotesc că omul acesta să se fi făcut Mucenic, pentru că i-a zis Domnul : „Lămurește-te din cunoașterea acestora înfricoșate taine...” Poate au mărturisit la turci, pentru că întru împărăția turcească mulțime de Mucenici s'au făcut ¹⁾.

1) S'a tradus această vedenie din grecește de smeritul Ieromonah Teodossie Florescu, duhovnic în mănăstirea Neamțu.

TABLA DE MATERII

	Pag.
Cuvânt către Cititori	5
Inainte cuvântare	9
Cuvinte dela Sfinții Proroci și din Sfânta Evanghelie	20
Vedenia lui Kir Daniil Ieromonahul	51
Prorocia Sf. Metode Arhiepiscopul Patarelor . . .	65
Prorocirea Sf. Andrei, cel nebun pentru Hristos . .	70
Din cuvintele Sf. Nil al Atonului, izvorătorul de Mir.	85
Povestire pentru sfârșitul lumii	89
Cuvânt al Sfântului Nil al Atonului pentru Antihrist.	90
Cuvânt al Sfântului Ioan Damaschin pentru Antihrist.	97
Cuvânt pentru sfârșitul lumii și pentru Antihrist .	100
Vedenia Pustnicului Grigorie din pustia Iordanului.	108
Cuvânt al Sf. Ipolit, Papa Romei pentru Antihrist .	114
Cuvânt al Sf. Efrem Sirul pentru Antihrist	138
Cuvânt al Sf. Efrem Sirul pentru potop	157
Descoperirea lui Zisu Fasula	159
Pentru Constantinopole și Sf. Sofia	164
Cuvânt al Sf. Efrem Sirul pentru a doua venire a lui Hristos	167
Vedenia oare-cărui om minunat	196

Retipărită la editura Mitropoliei
Chișinăului și Moldovei
or. Orhei, str. V. Lupu, 9, c. 277, t. 10.000

